

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. února 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících PhDr. Mgr. Ivo Mitáčka a Mileny Vyroubalové

takto:

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se zrušuje výrok o vině a trestu z rozsudků Okresního soudu v XXXXX ze dne 12. 10. 2020, č. j. 20 T 131/2017-919, ze dne 25. 8. 2022, č. j. 20 T 131/2017-1110, Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2022, č. j. 5 To 306/2022-1189, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích o vině svůj podklad.

Obžalovaní

1. **J.Š.**, narozen XXXXX v XXXXX, administrativní pracovník společnosti XXXXX, trvale bytem XXXXX, fakticky bytem XXXXX, datová schránka XXXXX,
2. **J.S., rozená M.**, narozena XXXXX v XXXXX, jednatelka společnosti XXXXX, bytem XXXXX, datová schránka XXXXX,
3. **P.S.**, narozena XXXXX ve XXXXX, bez zaměstnání, bytem XXXXX,

uznávají se vinnými, že

I. obžalovaný J.Š.:

nejméně od začátku června 2011 do 18. 10. 2012 v Kroměříži, Zahnašovicích a jinde v celkem 11 níže specifikovaných případech vždy poté, co si vytipoval jednotlivé poškozené, kteří byli vlivem svých předchozích dluhů, jež nebyli schopni řádně splácet, v tíživé finanční situaci s hrozbou exekučního postihu majetku a kteří neměli přehled o poskytování finančních služeb a byli ve špatném psychickém stavu, si vlivem svého profesionálního a přesvědčivého vystupování a detailní znalosti v oblasti poskytování finančních služeb získal jejich důvěru, poškozeným v místě jejich bydliště nabídl, že za ně bezplatně vyřeší jejich finanční situaci a prostřednictvím jím dojednaných osob zprostředkuje a zajistí uhrazení veškerých jejich dluhů, což podmínil uzavřením kupních smluv na nemovitosti poškozených, kdy tento jím předestřený převod vlastnického práva k nemovitým věcem poškozeným prezentoval toliko jako dočasný, následkem čehož poškození v domnění, že se jedná toliko o dočasný převod vlastnického práva k jejich nemovitým věcem, které jim po splacení jejich dluhů budou následně bezplatně navraceny, jednotlivé kupní smlouvy, aniž by si přečetli jejich obsah a aniž by jim jejich obsah byl obžalovaným J.Š. jakkoli vysvětlen či alespoň předestřen, podepsali. Obžalovaný J.Š. za tímto účelem zajistil osoby kupujících, kteří fakticky o koupi nemovitostí neměli žádný zájem a kupní smlouvy podepsali jen za příslib finanční odměny, kterou jim obžalovaný J.Š. vyplatil, zprostředkoval uzavření kupních smluv k nemovitým věcem poškozených, zprostředkoval pro kupující uzavření smluv o poskytnutí hypotečních úvěrů na financování koupě, smluv o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem a v některých případech i smluv o zřízení a vedení běžných bankovních účtů kupujících, které však ovládal sám, a následně přesvědčil poškozené, aby kupní smlouvy na prodej svých nemovitostí podepsali, aniž by jim sdělil, že nemovitosti jsou převáděny nikoli dočasně a bez rozvazovací podmínky a aniž by jim současně poskytl část kupní ceny, která byla v kupních smlouvách dohodnuta a která převyšovala sjednanou úhradu splatných dluhů poškozených, přičemž věděl, že tuto část kupní ceny prodávajícím nepředali ani kupující, kteří ostatně o příslušném ujednání ani nevěděli a neměli žádné prostředky za tímto účelem k dispozici, a takto obžalovaný J.Š. jednal od samého počátku s cílem získat nemovitosti do své dispozice za pouhou část jejich ceny a současně pro sebe získat část kupní ceny, která měla být vyplacena prodávajícím z hypotečních úvěrů. Konkrétně obžalovaný J.Š.:

- 1) v místě trvalého bydliště M.Ř., nar. XXXXX a S.Ř., nar. XXXXX, v Kroměříži na ulici XXXXX, tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 3. 6. 2011 v Kroměříži podepsali kupní smlouvu na prodej bytové jednotky č. XXXXX nacházející se v Kroměříži na ulici XXXXX, spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na společných částech budovy č.p. XXXXX nacházející se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX a spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, vše v katastru obce Kroměříž, sjednal P.Ch., nar. XXXXX, a P.K., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupili, k čemuž jim zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 2,2 mil. Kč, do které uvedl, že část ceny ve výši 500 tis. Kč byla prodávajícím předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, a část kupní ceny ve výši 1,7 mil. Kč bude složena do notářské úschovy, odkud bude vyplacena prodávajícím, což však rovněž nezajistil, neboť ve skutečnosti prodávající ze sjednané kupní ceny obdrželi pouze 600 tis. Kč, kterými byly zaplacený jejich předchozí dluhy u České spořitelny, a.s., a zbývající část kupní ceny jim nebyla vůbec poskytnuta, čímž obžalovaný J.Š. M.Ř. a S.Ř. způsobil škodu v celkové výši 1,6 mil. Kč,
- 2) v místě trvalého bydliště E.S., nar. XXXXX, A.S., nar. XXXXX, a K.S., nar. XXXXX, v XXXXX, tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 13. 6. 2011 v Holešově podepsali kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st.

XXXXX, pozemku parcelního čísla XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX, vše v katastrálním území obce XXXXX, sjednal P.P., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 2,2 mil. Kč, do které uvedl, že část ceny ve výši 500 tis. Kč byla prodávajícím předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, a prodávajícím zajistil pouze zaplacení jejich předchozích dluhů u společnosti XXXXX, s.r.o. ve výši zbývající části kupní ceny, tj. 1,7 mil. Kč, čímž obžalovaný J.Š. E.S., A.S. a K.S. způsobil škodu ve výši 500 tis. Kč,

- 3) v místě trvalého bydliště M. U., nar. XXXXX a B.U., nar. XXXXX, v XXXXX č.p. XXXXX, tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 8. 7. 2011 v Holešově podepsali kupní smlouvu na prodej domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla st. XXXXX, v katastrálním území XXXXX (v ideálním podílovém spoluvlastnictví M.U.a B.U.), a dále domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla XXXXX/4 a pozemku parcelního čísla XXXXX, v katastrálním území XXXXX (ve vlastnictví M. U.), za tímto účelem sjednal jako kupující nemovitostí svou tehdejší přítelkyni P.S., nar. XXXXX, a současně J.F., nar. XXXXX, jako spolužadatele o úvěr na koupi uvedených nemovitostí, když poskytnutí tohoto úvěru rovněž zprostředkoval, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,65 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 320 tis. Kč byla prodávajícím předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, část kupní ceny ve výši 830 tis. Kč bude prodávajícím uhrazena na jejich účet do 60 dnů od podpisu smlouvy a část kupní ceny ve výši 500 tis. Kč bude užitá na úhradu předchozích dluhů prodávajících u společnosti XXXXX a.s., přičemž ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů prodávajících, čímž M.U. a B.U. způsobil škodu v celkové výši 1 150 000 Kč,
- 4) v místě trvalého bydliště A.P., nar. XXXXX, v XXXXX, tuto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 5. 10. 2011 v Bučovicích podepsala kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal J.Š., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,36 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 210 tis. Kč byla prodávající předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, část kupní ceny ve výši 740 tis. Kč bude uhrazena na účet prodávající do 60 dnů od podpisu smlouvy a část kupní ceny ve výši 410 tis. Kč bude užitá na úhradu předchozích dluhů prodávající u společnosti XXXXX a.s., přičemž ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů u společnosti XXXXX a.s., čímž A. P. způsobil škodu v celkové výši 950 000 Kč,
- 5) v místě trvalého bydliště J.K., nar. XXXXX, R.K., nar. XXXXX a M.K., nar. XXXXX, v XXXXX tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 6. 10. 2011 v Napajedlích podepsali kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal A. M., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,25 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 190 tis. Kč prodávající obdrželi před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, část kupní ceny ve výši 670 tis. Kč bude uhrazena na účet prodávajících do 60 dnů od podpisu smlouvy a část kupní ceny ve výši 390 tis. Kč bude užitá na úhradu předchozích dluhů prodávajících u společnosti XXXXX, přičemž ve skutečnosti

následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů u XXXXX, čímž J.K., R.K. a M.K. způsobil škodu v celkové výši 860 000 Kč,

- 6) nejprve v přesně nezjištěných dnech v listopadu a prosinci 2011 v XXXXX, okr. Nový Jičín využil důvěry, nezkušenosti a nepříznivého psychického stavu manželů M. a F. Č., kterým se nabídl, že jim pomůže vyřešit jejich tíživou ekonomickou situaci vyplývající z toho, že měli splatný závazek ve výši cca 400 tis. Kč vůči společnosti XXXXX a.s. a hrozilo jim jeho exekuční vymáhání a s tím spojená dražba jejich bytu v osobním vlastnictví v domě č. p. XXXXX na XXXXX v XXXXX, a nabídl jim, že zajistí osobu, která si vezme úvěr ve výši postačující k úplnému splacení jejich dluhu vůči společnosti XXXXX a.s., dluh za ně uhradí a zajistí výmaz zástavního práva společnosti XXXXX a.s. k jejich bytu, a to za podmínky, že jejich byt v osobním vlastnictví v domě č.p. XXXXX na XXXXX v XXXXX bude na tuto osobu dočasně na tři roky převeden za situace, kdy oni této osobě budou splácet to, co tato osoba zaplatí za účelem úhrady jejich dluhu u společnosti XXXXX a.s. měsíčními splátkami ve výši 5 300 Kč, a poté, co dosáhl souhlasu manželů M. a F. Č. s jím navrhovaným řešením, nejprve nejpozději dne 15. 12. 2011 v XXXXX před domem č.p. XXXXX na XXXXX nechal M.Č. podepsat prázdný příjmový doklad, posléze dne 15. 12. 2011 v XXXXX v prostorách pobočky České pošty s. p. na ul. K Nemocnici předložil M. a F. Č. k podpisu zejména kupní smlouvu, podle které bez jakékoliv rozvazovací podmínky prodali za kupní cenu ve výši 1 050 000 Kč kupujícímu I.D., občanu Slovenské republiky, bytem v Bratislavě, bytovou jednotkou č. XXXXX v budově č.p. XXXXX a spoluvlastnický podíl ve velikosti XXXXX12/139338 na společných částech domu č. p. XXXXX a pozemku parc. č. XXXXX, vše v katastrálním území XXXXX (dále jen bytová jednotka), dále pak související návrh na vklad do katastru nemovitostí, dále mimo jiné listinu, podle které uznali dluh ve výši 490 000 Kč vůči jemu jako věřiteli, který však neexistoval, a využil toho, že v důsledku důvěry M. a F. Č. vůči jeho osobě tyto obsah uvedených listin nečetli a zejména nevěděli, že bytovou jednotku na I.D. převádějí nikoli dočasně a bez rozvazovací podmínky a nic jim nezajišťuje vrácení uvedené bytové jednotky za tři roky ani později, přičemž tak činil se záměrem, že část úvěru ve výši 890 000 Kč poskytnutého Hypotéční bankou, a. s., I.D. za účelem úhrady části kupní ceny uvedené bytové jednotky získá, přičemž jako doklad pro Hypotéční banku, a.s., o úhradě části kupní ceny I.D. byl doplněn dříve M.Č. podepsaný prázdný příjmový doklad tak, že podle něj tato od I.D. dne 14. 12. 2011 převzala v hotovosti peněžní částku ve výši 160 000 Kč, a skutečně na základě Smlouvy o poskytnutí hypotéčního úvěru uzavřené dne 15. 12. 2011 mezi Hypotéční bankou, a.s., a I.D. jako dlužníkem banka vyplatila část úvěru ve výši 489 498 Kč na účet č. XXXXX/XXXXX, vedený Československou obchodní bankou, a.s., pro J.Š., tuto částku od J.Š. převzal a použil ji pro vlastní potřebu, kupní cena ve výši 1 050 000 Kč manželům Č. skutečně vyplacena nebyla, když za ně zajistil toliko splacení dluhu vůči společnosti XXXXX a.s. ve výši 400 502 Kč a další peníze jim nevyplatil, čímž manželům M. a F. Č. způsobil škodu ve výši 649 498 Kč odpovídající rozdílu obvyklé ceny bytové jednotky a částky, která byla za manžele Č. zaplacená společnosti XXXXX a.s., (původní skutek z rozsudku Okresního soudu v XXXXX sp. zn. 20 T 131/2017),
- 7) v místě trvalého bydliště L.Č. (dříve H.), nar. XXXXX, v XXXXX tuto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 24. 2. 2012 v Holešově podepsala kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal P. Š., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,65 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 250 tis. Kč byla prodávající předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, část kupní ceny ve výši 317 640 Kč bude uhrazena na účet prodávající do 15. 3. 2012 a část kupní ceny ve výši 1 082 360 Kč bude užitá na úhradu předchozích dluhů prodávající u společnosti XXXXX s.r.o., přičemž

ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů u společnosti XXXXX s.r.o., čímž L.Č. způsobil škodu v celkové výši 567 640 Kč,

- 8) v místě trvalého bydliště M.D., nar. XXXXX a V.D., nar. XXXXX, v XXXXX tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 6. 3. 2012 v Kroměříži podepsali kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal T.U., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,26 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 200 tis. Kč prodávající obdrželi před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, a část kupní ceny ve výši 1 060 000 Kč bude uhrazena prodávajícím do 15. 3. 2012, avšak ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů poškozených u společnosti XXXXX s.r.o. ve výši 905 000 Kč, čímž M.D. a V.D. způsobil škodu v celkové výši 355 000 Kč,
- 9) v místě trvalého bydliště F.D., nar. XXXXX a J.D., nar. XXXXX, v XXXXX tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 15. 5. 2012 a 21. 5. 2012 (v Havlíčkově Brodě a v Hodoníně) podepsali kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal M.S., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,54 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 235 tis. Kč prodávající obdrželi před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, a část kupní ceny ve výši 1 305 000 Kč bude uhrazena prodávajícím do 30. 6. 2012, avšak ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů poškozených u společnosti XXXXX s.r.o. ve výši 750 000 Kč, čímž F. D. a J.D. způsobil škodu v celkové výši XXXXX0 000 Kč,
- 10) v místě trvalého bydliště M.S., nar. XXXXX, v XXXXX tuto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 10. 5. 2012 v Uherském Hradišti podepsala kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla st. XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal D.Ž., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 2,85 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 430 tis. Kč byla prodávající předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, část kupní ceny ve výši 2 420 000 Kč bude zaplacená do 30. 6. 2012, přičemž ve skutečnosti následně zajistil toliko úhradu předchozích dluhů poškozené u společnosti XXXXX S.E. ve výši 1 530 000 Kč, čímž M.S. způsobil škodu v celkové výši 1 320 000 Kč,
- 11) v místě trvalého bydliště V.R., nar. XXXXX, a P.M., nar. XXXXX, ve XXXXX, tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 18. 10. 2012 (ve Starém Městě a v Napajedlích) podepsali kupní smlouvu na prodej rodinného domu č.p. XXXXX nacházejícího se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX a pozemku parcelního čísla XXXXX v katastrálním území obce XXXXX, sjednal D.V., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupil, k čemuž mu zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy, a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 1,7 mil. Kč, do které uvedl, že část kupní ceny ve výši 255 tis. Kč prodávající obdrželi před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, a část kupní ceny ve výši 1.445.000 Kč bude uhrazena prodávajícím do 30. 11. 2012, avšak ve skutečnosti následně zajistil

toliko úhradu předchozích dluhů poškozených u společnosti XXXXX s.r.o. ve výši 1 150 000 Kč, čímž V.R. a P.M. způsobil škodu v celkové výši 550 000 Kč,

a celkem tak obžalovaný J.Š. jednotlivým poškozeným způsobil škodu ve výši 8 642 640 Kč, což v součtu se škodou, kterou obžalovaný způsobil jednáním, pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v XXXXX ze dne 12. 10. 2020, sp. zn. 20 T 131/2017, a které je dílčím útokem nyní projednávané trestné činnosti (se škodou 649 498 Kč), činí celkovou částku 9 292 138 Kč,

příčemž finanční prostředky, které byly na úhradu kupních cen sjednány a které měly být jednotlivým poškozeným dle kupních smluv uhrazeny nad rámec jejich splatných dluhů, nechal obžalovaný J.Š. ze sjednaných úvěrových smluv převádět na účty různých osob, které tyto prostředky dle jeho pokynů ihned buď bezhotovostně převáděly na účty obžalovaného J.Š., nebo je vybíraly v hotovosti a obratem je J.Š. přímo předávaly,

II. obžalovaný J.Š.

s cílem zatajit původ finančních prostředků, které byly získány jím zprostředkovanými úvěrovými smlouvami a které byly v rozporu se smluvními ujednáními převáděny na účty jiných osob nežli na účty osob prodávajících, jimž byly určeny:

- 1) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí J.K., nar. XXXXX, R.K., nar. XXXXX a M.K., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.5), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 670 000 Kč, které měly být převedeny na účet prodávajících, byly poukázány na bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávajících, ale účtem J.Š., nar. XXXXX, ze kterého J.Š. dle pokynů obžalovaného J.Š. dne 7. 10. 2011 v 13:54 hodin na pobočce ČSOB, a.s. ve Zlíně na ulici Dlouhá č.p. 136 v hotovosti vybral částku ve výši 660 000 Kč, kterou obratem předal obžalovanému, a ten ji použil dále nezjištěným způsobem,
- 2) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí M.D., nar. XXXXX, a V.D., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.8), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 155 000 Kč, které měly být převedeny na účet prodávajících, byly poukázány na bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávajících, ale účtem P.S., nar. XXXXX, z něhož za využití přístupových údajů, jimiž tehdy disponoval, obžalovaný J.Š. sám či prostřednictvím P.S. nejprve dne 9. 3. 2012 provedl bezhotovostní převod částky 150 000 Kč na svůj osobní bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, a následně tuto částku téhož dne v hotovosti vybral a použil ji dále nezjištěným způsobem,
- 3) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí L.Č., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.7), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 317 640 Kč, které měly být převedeny na účet prodávajících, byly poukázány na účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávající, ale účtem J.Š., nar. XXXXX, z něhož za využití přístupových údajů, jimiž tehdy disponoval, obžalovaný J.Š. dne 29. 3. 2012 provedl bezhotovostní převod částky 300 000 Kč na svůj bankovní účet č. XXXXX/XXXXX

a následně tuto částku obratem téhož dne v hotovosti vybral a použil ji dále nezjištěným způsobem,

- 4) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí M.S., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.10), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 890 000 Kč, které měly být převedeny na účet prodávající, byla poukázána na účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávající, ale účtem J.F., nar. XXXXX, z něhož za využití přístupových údajů, jimiž tehdy disponoval, obžalovaný J.Š. nejprve ve dnech 1. 6. 2012 až 4. 6. 2012 provedl celkem tři bankovní transakce spočívající v převodu finančních prostředků v celkové výši 855 000 Kč na svůj bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, z něhož následně celou částku ve dnech 1. 6. 2012 až 5. 6. 2012 celkem třemi dílčími výběry v hotovosti vybral a použil ji dále nezjištěným způsobem,
- 5) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí F.D., nar. XXXXX, a J.D., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.9), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 555 000 Kč, které měly být převedeny na účet prodávající, byla poukázána na účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávající, ale účtem J.F., nar. XXXXX, z něhož za využití přístupových údajů, jimiž tehdy disponoval, obžalovaný J.Š. nejprve dne 4. 7. 2012 provedl bezhotovostní převod částky 555 000 Kč na svůj bankovní účet č. XXXXX/XXXXX a následně téhož dne z účtu v hotovosti vybral částku 550 000 Kč, kterou použil dále nezjištěným způsobem,
- 6) poté, co zprostředkoval prodej nemovitostí V.R., nar. XXXXX, a P.M., nar. XXXXX, jak je popsáno shora pod bodem I.11), na jejichž úhradu kupní ceny zajistil finanční prostředky prostřednictvím hypotečního úvěru, v jím k podpisu předložené kupní smlouvě určil, aby část finančních prostředků ve výši 295 000 Kč, které měly být převedeny na účet prodávající, byla poukázána na účet č. XXXXX/XXXXX, který nebyl účtem prodávající, ale účtem P.S., nar. XXXXX, z něhož za využití přístupových údajů, jimiž tehdy disponoval, sám či prostřednictvím P.S. obžalovaný J.Š. nejprve dne 22.10.2012 provedl bezhotovostní převod částky 290 000 Kč na svůj bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, a téhož dne tuto částku z účtu v hotovosti vybral a použil ji dále nezjištěným způsobem,

a celkově tak prostřednictvím předem naplánovaných převodů přes účty jiných osob obžalovaný J.Š. získal do své dispozice celkovou částku 2 810 000 Kč, pocházející z trestného činu podvodu, jak je popsán pod bodem I. výroku rozsudku,

III. obžalovaná J.S.

po předchozí dohodě s J.Š. dne 28. 1. 2016 v Kroměříži uzavřela se společností XXXXX, IČO: XXXXX, jejímž jménem jednal předseda představenstva J.Š., nar. XXXXX, kupní smlouvu na koupi bytové jednotky č. XXXXX v Kroměříži na ulici XXXXX, spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na společných částech budovy č.p. XXXXX a spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na pozemku parcelního čísla st. XXXXX v katastru obce Kroměříž, tedy na koupi bytu, který obžalovaná společně s J.Š. nejméně od roku 2015 užívala, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 1 000 000 Kč, kterou se zavázala zaplatit ve lhůtě nejpozději do 31. 3. 2016 na bankovní účet prodávajícího č. XXXXX/XXXXX vedený u Československé obchodní banky, a.s., přičemž do dnešního dne neuhradila z kupní ceny prodávajícímu ničeho, což od počátku ani

neměla v úmyslu, neboť si byla vědoma, že ani společnost XXXXX byt získala bez toho, aby za něj uhradila odpovídající kupní cenu, sama ostatně za užívání bytu ani jeho rekonstrukci společnosti XXXXX rovněž nic nehradila, a při koupi bytu se ani nijak nezajímala o existující zástavu a splátky hypotečního úvěru, které byly bytem jištěny,

v důsledku čehož obžalovaná J.S. nabyla do svého výlučného vlastnictví byt, který byl J.Š. opatřen v souvislosti s jeho podvodným jednáním popsaným shora pod bodem I.1) výroku rozsudku, v hodnotě nejméně 1 mil. Kč,

IV. obžalovaná P.S.

1) po předchozí dohodě s J.Š. dne 25. 7. 2011 v Holešově podepsala kupní smlouvu, jejíž uzavření J.Š. zorganizoval a zprostředkoval, na základě které koupila od M.U. a B.U. nemovitosti – dům č.p. XXXXX, pozemek parcelního čísla st. XXXXX, dům č.p. XXXXX a pozemky parcelních čísel st. XXXXX, XXXXX/4 a XXXXX v katastrálním území XXXXX, a na základě které se zavázala prodávajícím zaplatit kupní cenu v celkové výši 1 650 000 Kč, z čehož 320 tis. Kč měla předat prodávajícím před podpisem kupní smlouvy, což v rozporu s kupní smlouvou neučinila, a následně dne 4. 8. 2011 v Kroměříži uzavřela společně s J.F., nar. XXXXX, Smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru č. 5500/332702-01/11/01-001/00/R, zprostředkovanou rovněž J.Š., jejímž prostřednictvím měla zaplatit zbývající část kupní ceny za shora uvedené nemovitosti, avšak úhradu ani této části kupní ceny P.S. nezajistila, sama v souvislosti s koupí nemovitostí nezaplatila ničeho a sama rovněž neměla nikdy v úmyslu hradit jednotlivé splátky sjednaného úvěru, na což ani neměla dostatek finančních prostředků, když úvěr byl od 4. 8. 2011 hrazen prodávajícími,

v důsledku čehož obžalovaná P.S. nabyla do svého výlučného vlastnictví shora uvedené nemovitosti v hodnotě nejméně 1,65 mil. Kč bez poskytnutí jakékoli protihodnoty, a musela si tak být vědoma skutečnosti, že původním majitelům nebyla kupní cena uhrazena a nemovitosti byly získány podvodným jednáním J.Š., které je blíže popsáno shora pod bodem I.3) výroku rozsudku,

2) dne 10. 10. 2011 v čase 13:54 hodin na základě pokynů J.Š. na pobočce ČSOB, a.s. ve Zlíně na ulici Dlouhá č.p. 136 poté, co bance prokázala svou totožnost svým tehdejší platným občanským průkazem č. XXXXX, ze svého bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX, jehož byla v té době jedinou majitelkou a současně jedinou disponentkou, v hotovosti vybrala částku 740 000 Kč, která byla na její bankovní účet připsána téhož dne bez jakéhokoli právního důvodu, a s těmito prostředky následně naložila nezjištěným způsobem,

a takto učinila přesto, že neznala původ na její účet převedených finančních prostředků, a musela tak být srozuměna se skutečností, že se jedná o J.Š. podvodně vylákané finanční prostředky, když ve skutečnosti se jednalo o část kupní ceny, která měla být na základě kupní smlouvy uzavřené dne 5. 10. 2011 mezi prodávající A.P., nar. XXXXX, a kupující J.Š., nar. XXXXX, zaplacená na účet prodávající A.P., což se však nestalo, jak je blíže popsáno shora pod bodem I.4) výroku rozsudku,

tedy

obžalovaný J.Š.

ad. I./1 – 11)

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

ad. II./1 – 6)

zastíral původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, spáchal takový čin ve vztahu k věci ve značné hodnotě a získal takovým činem pro sebe značný prospěch,

obžalovaná J.S.

ad. III.

na sebe převedla věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, spáchala takový čin ve vztahu k věci, která má značnou hodnotu a získala takovým činem pro sebe značný prospěch,

obžalovaná P.S.

ad. IV/1)

zastírala původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, spáchala takový čin ve vztahu k věci ve značné hodnotě a získala takovým činem pro sebe značný prospěch,

ad. IV/2)

na sebe převedla věc, která je výnosem z trestné činnosti spáchané na území České republiky jinou osobou, spáchala takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu a získala takovým činem pro sebe větší prospěch,

čímž spáchali

obžalovaný J.Š.

ad. I./1 – 11)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

ad. II./1 – 6)

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c, písm. d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015,

obžalovaná J.S.

ad. III.

zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c, písm. d) trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016,

obžalovaná P.S.**ad. IV./1)**

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c, písm. d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015,

ad. IV./2)

zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b, písm. c) trestního zákoníku a

odsuzují se**obžalovaný J.Š.**

Podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb po 20 000 Kč denní sazby, tedy v celkové výši **1 000 000 (jeden milion) Kč**.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se povoluje splácení peněžitého trestu v pravidelných měsíčních splátkách po 130 000 (sto třicet tisíc) Kč, přičemž poslední splátka bude činit 90 000 (devadesát tisíc) Kč, splatných nejpozději do každého posledního dne v měsíci, přičemž výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 71 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti v oblasti zprostředkování spotřebitelských úvěrů na dobu **5 (pěti) let**.

Tímto rozsudkem se zrušuje výrok o trestu ohledně odsouzeného J.Š. z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 9. 5. 2022, č. j. 3 T 48/2022-2417, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná J.S.

Podle § 216 odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalované ukládá trest propadnutí věci, a to **bytové jednotky č. XXXXX**, nacházející se v Kroměříži na ulici XXXXX, jejímž vlastníkem je obžalovaná J.S..

Obžalovaná P.S.

Podle § 216 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný J.Š. povinen zaplatit na náhradě škody:

- M. Č., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 649 498 Kč,
- M.Ř., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 550 000 Kč,
- S.Ř., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 550 000 Kč,
- K.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 83 333,33 Kč,
- E.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 333 333,33 Kč,
- M.U., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 294 216 Kč,
- B.U., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 147 108 Kč,
- R.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 286 666,67 Kč,
- J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 286 666,67 Kč,
- M.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 286 666,67 Kč,
- L.Č. (dříve H.) nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 567 640 Kč,
- V.D., nar. XXXXX, bytem XXXXX, pro doručování XXXXX, částku 255 000 Kč,
- J.D., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku XXXXX0 000 Kč,
- M.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 1 320 000 Kč,
- P.M., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 147 500 Kč,
- R.R., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 91 666,67 Kč,
- A.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 91 666,67 Kč,
- S.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 91 666,67 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená A.P. odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené M.Č., J.D. a M.S. odkazují se zbytky nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Soud v hlavním líčení projednával obžalobu, kterou na obžalované J.Š., J.S., P.S. podal státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně. Soud v hlavním líčení provedl veškeré důkazy navržené v obžalobě a dokazování doplnil o další důkazní návrhy nejen obhajoby.

2. Obžalovaná P.S. jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení využila svého práva a k věci nevyprávěla. Ke svým osobním poměrům uvedla jen stručně, že je evidována na úřadu práce, pracuje pouze brigádně a měsíčně pobírá 15 000 Kč.
3. Obžalovaná J.S. rovněž v hlavním líčení nevyprávěla. Ke své osobě uvedla, že od 3. 10. 2022 je zaměstnaná v solárním studiu XXXXX, kdy má sjednaný měsíční příjem 20 000 Kč, má dvě nezletilé děti. Obžalovanou S. nezná, s obžalovaným Š. se seznámili v roce 2015, žijí spolu a děti má s obžalovaným. Jak však bude konstatováno níže, v průběhu hlavního líčení orgány Police ČR zjistily k osobě obžalované, že je statutární zástupkyně pražské společnosti, jejímž vozidlem jezdila na hlavní líčení.
4. Dle § 207 odst. 2 trestního řádu soud četl výpovědi obžalované J.S. z přípravného řízení.
5. Dne 31. ledna 2021 obžalovaná vypověděla, že žije v družském poměru s obžalovaným J.Š., se kterým má dvě nezletilé děti, a to na adrese XXXXX, XXXXX, nemá žádné úspory, nevlastní žádnou nemovitost, mimo zajištěného bytu v XXXXX, kde momentálně bydlí. Na bytě vážně zástava banky. Předmětný byt nabyla v lednu 2016, pořídila ho za peníze, které nabyla z dědictví po otci, kdy se jednalo o částku 600 000 Kč, další peníze vydělávala v zahraničí, kde fotila akty. Majitele bytu Ř. nezná, stejně tak nezná muže s příjmením Ch.. Byt zakoupila od XXXXX, za kterou tehdy jednal pan Š.. Obžalovaná se odmítla vyjádřit k okolnostem, za jakých se seznámila s obžalovaným Š.. Uvedla, že společnou domácnost s obžalovaným sdílí od září 2015, kdy se poznali, veškeré platby hradí obžalovaný a to včetně splátek úvěru. Není jí známo, kdo připravoval kupní smlouvu, kdy a kde došlo k jejímu podpisu a co následovalo po podpisu kupní smlouvy na předmětnou nemovitost. Peníze na koupi bytu dala v hotovosti obžalovanému Š., který jí vystavil doklad o převzetí finanční hotovosti, který má doma. Pokud byla obžalovaná vyzvána, aby tento doklad doložila, uvedené přislíbila, avšak ve své následné výpovědi 2. března 2022 do protokolu uvedla, že tento doklad o úhradě kupní ceny za byt v Kroměříži nedohledala, a proto ho nemůže předložit.
6. Policejní orgán obžalované předestřel, že v letech 2011 až 2013 byla poživatelkou příspěvku na bydlení, v roce 2010 až 2011 pobírala dávky v hmotné nouzi a v únoru 2009 až červnu 2013 byla vedená jako nezaměstnaná. S ohledem na uvedené byla dotázána na původ úspor, z nichž financovala koupi předmětného bytu a zda je ochotna doložit přiznání k dani z příjmů fyzických osob za období let 2010 až 2017. K uvedenému obžalovaná uvedla, že se nechce blíže vyjadřovat k majetkovým poměrům a neví, zda dá souhlas k vyžádání údajů od správce daně.
7. Pokud bylo obžalované předestřeno, že na předmětném bytě vážně mj. zástavní právo Komerční banky v souvislosti se smlouvou o hypotečním úvěru z 20. 6. 2011 a zda je jí známo, kdo financuje tuto hypotéku, pak odpověděla, že jí to není známo, obžalovaný Š. jí k tomu nic neřekl, asi to hradí on, ona neřešila, zda budou hypotéky i po koupí nemovitosti řádně a včas hrazeny. Nezajímala se také o to, jaké další platby bylo nutno v souvislosti s nabytím vlastnického práva k předmětnému bytu uhradit. Po nastěhování do bytu zjistila, že byt je opravený, není jí známo, kdo rekonstrukci financoval a kolik stála.
8. Na to byla obžalované předestřena kupní smlouva ze dne 28. 1. 2016, ke které uvedla, že smlouvu poznává, je na ní její podpis, smlouvu podepisovala v kanceláři na Kollárovo ulici 634, ona s obžalovaným Š.. Není jí známo, proč k ověření podpisu došlo až po roce 28. 1. 2016. Nevybavila si, zda podepsala ještě nějakou jinou kupní smlouvu na uvedený byt.
9. Na to obžalované byla předložena k nahlédnutí další kupní smlouva na identický byt datovaná 3. 11. 2015, k čemuž uvedla, že i na této kupní smlouvě je její podpis, tehdy byla ještě příjmením M.. Důvod podpisu více kupních smluv obžalovaná vysvětlila tím, že změnila příjmení.
10. K této výpovědi z přípravného řízení obžalovaná S. v hlavním líčení uvedla, že vše souhlasí a nechce nic dodat.

11. Na to soud přistoupil k výsledku obžalovaného J.Š., který ke svým osobním poměrům uvedl, že pracuje pro společnost XXXXX na pozici administrativní s čistým měsíčním výdělkem 40 000 až 50 000 Kč, kdy nevlastní žádný movitý ani nemovitý majetek, má dvě nezletilé děti. Uvedl, že se cítí částečně vinen, souhlasí s právní kvalifikací, ale nesouhlasí s výší škody.
12. K jednotlivým skutkům uvedl následující :
13. Ke skutku pod bodem I./1) uvedl, že pan Ř. se k němu dostal přes finanční zprostředkovatelku A.C. z Kroměříže. Za obžalovaným chodili i další zprostředkovatelé, neboť se orientoval v realitách a byl i ve finanční skupině, která zprostředkovávala úvěry. S panem Ř. se obžalovaný setkal v kanceláři paní C., neví, zda v Kroměříži či v Hulíně. Pan Ř. mu sdělil, jaké má dluhy, požádal ho o řešení situace. Obžalovaný mu nastínil, že na splátku zhruba 1,2 mil. je výše hypotéky zhruba okolo 7 000 až 8 000 Kč, což panu Ř. vyhovovalo. Dohodli se, že obžalovaný zajistí převod nemovitosti na třetí osobu, kdy tento kupující bude čerpat hypotéku, z té se zaplatí dluhy a následně by si pak Ř. mohli nemovitost odkoupit zpět. Do té doby budou v nemovitosti na základě nájemní smlouvy a budou mít předkupní právo. S tím souhlasil jak pan Ř., tak i paní Ř. na schůzce u nich doma, kde jim to obžalovaný opět vysvětloval. Obžalovaný uvedl, že prodávající určitě seznámil i s kupujícími, protože schůzka probíhala v Komerční bance, kde se podepisovaly zástavní smlouvy, úvěrové smlouvy a další dokumentace. Následně ale uvedl, že dokumentace se podepisovala u Ř. a pak se ověřovala v Komerční bance. Kupujícími byli pan Ch. a pan K.. Pokud byl obžalovaný dotázán, jak se dostal k těmto nabyvatelům, pak uvedl, že mu asi byli někým doporučení. Mělo se jednat o solventní lidi, kteří chodí do zaměstnání a nemají dluhy, aby mohli dostat úvěr či půjčku. Ch. i K. byli seznámeni s tím, že to nebude zadarmo, čerpal se úvěr, Ř. dostali 400 000 Kč a 450 000 Kč na rekonstrukci bytu, necelých 100 000 Kč bylo na vyplacení směnky, kterou obžalovanému pan Ř. podepsal ještě před prodejem bytu. Obžalovaný uvedl v hlavním líčení konaném dne 7. 11. 2022, že k tomuto datu má s Ř. podepsanou dohodu o narovnání, přičemž si započítal provizi 400 000 Kč, 200 000 Kč dělil ještě mezi jednoho společníka, kterého však odmítl jmenovat. Na účet pana K. přišlo 1 100 000 Kč, které K. vybral a předal je obžalovanému. V té době z prodeje nemovitosti K. nic neměl.
14. Obžalovaný doznal, že prodávajícím, tedy poškozeným Ř., nepředal ani on ani nikdo jiný před uzavřením kupní smlouvy 500 000 Kč tak, jak bylo uvedeno ve smlouvě. Hájil se však tím, že Ř. věděli, že tuto částku nedostanou. Pokud byla nemovitost oceněna na 2 200 000 Kč, poškození nedostali část kupní ceny z důvodu, že věděli, že se musí vyčerpat 80 % hypotéka, což bylo 1 700 000 Kč. Obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že má za to, že pokud by Ř. prodávali nemovitost sami, mohli by ji prodat za 2 200 000 Kč, ve skutečnosti byt prodali za 1 700 000 Kč. Na účet K. šlo 1 100 000 Kč a pokud jde o rozdíl mezi 1 700 000 a 1 100 000 Kč, který činí 600 000 Kč, tak tyto peníze šly na účet poškozených, respektive jejich závazků, jak je uvedeno v kupní smlouvě. Tyto závazky platil i obžalovaný z částky 1,1 mil. Kč. Pokud jde o směnku, kterou poškozený Ř. obžalovanému podepsal na 100 000 Kč, obžalovaný k ní uvedl, že nepředal poškozenému Ř. 100 000 Kč, ale něco kolem 50 000 - 60 000 Kč, peníze poškozenému předal hotově. Částku navýšil proto, aby měl nějakou odměnu.
15. Kupujícími Ch. a K. vyplatil provizi okolo 50 000 Kč dohromady. Daň z převodu nemovitosti hradil obžalovaný. Má za to, že to bylo u všech skutků obžaloby.
16. Ke skutku pod bodem I./2) obžalovaný uvedl, že byl kontaktován poškozeným S., který se mu svěřil, že má nějaké dluhy a potřebuje půjčit peníze. Obžalovaný uvedl, že z následné transakce neměl nic, je mu kladeno za vinu 500 000 Kč a 1,7 mil. Kč, které šly na účet společnosti XXXXX. Tady byl osloven v rámci XXXXX, někým z dvojice C. či K., u kterých měl poškozený S. půjčku. Obžalovaný byl požádán o refinancování třetí osobou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný všechny znal, rozhodl se, že vše zařídí. Když se potkal s kupujícími, i když ani v tomto případě nevěděl, jak se ke kupujícímu P. dostal, vysvětlil mu, jak to probíhá, jak se čerpá hypotéka, opět se podepsal nějaký nájem a na účet XXXXX přišlo 1,7 mil. Kč s tím, že věděli, že 500 000 Kč každý z nich

musí přeposlat. Dopadlo to tak, že občas platili, občas neplatili. Částku 500 000 Kč, kterou dle smlouvy měli S. od obžalovaného obdržet před podpisem smlouvy, jim obžalovaný nevyplatil, což doznal v rámci své výpovědi. Pokud byl obžalovaný dotázán, jak měl smluvně podchyceno, že kupující v případě, že bude hypotéka splacena, že se převedou zpět na prodávající, pak uvedl, že to bylo v rámci nájemní smlouvy v jednom odstavci. I když nic bližšího o předkupním právu nevěděl, vše bylo tzv. ústní dohodou. Hypotéku splácel P. a S. měli P. platit nájem ve výši splátky hypotéky. Pokud je mu známo, kupující P. do kupní ceny nevložit nic, nic prodávajícím neplatil. P. se rozhodl po čase, že poškozeným S. nemovitost prodá za 3 mil. Kč, aniž by do toho vložil cokoliv. Zůstatek hypotéky je 1,2 mil. Kč po refinancování závazku. Obžalovaný uvedl, že vůči poškozeným S. necítí žádný závazek a nebude jim platit žádnou škodu.

17. Ke skutku pod bodem I./3) obžalovaný uvedl, že s U. se dostal do kontaktu asi zase přes paní C. nebo pana R., který byl jednatelem ve skupině XXXXX. Obžalovaný se setkal s poškozeným U. a jeho matkou poškozenou U. u nich doma. Pokud je mu kladena za vinu částka 1 150 000 Kč, pak obžalovaný uvedl, že z této částky byla 320 000 Kč hotovostní část, která představuje 20% navýšení, aby se mohla čerpat 80% hypotéka. I z následně částky 830 000 Kč obžalovaný vyplácel nějaké exekuce, což však nemá dohledané a spočítané. Uvedl, že z této částky za oba poškozené platil daň z převodu nemovitosti a zbytek si nechal jako rezervní fond, kdyby poškození neplatili nájem. Ponechal si pro sebe provizi 150 000 až 200 000 Kč, potom ještě vyplácel pana R. z XXXXX, něco šlo i paní C..
18. Obžalovanému Š. byla předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, kde k poškozeným U. uvedl, že klienti ho oslovili přes paní S., kdy z kupní ceny se vyplácela nebankovní společnost, na směnku vyplácel exekuci, která na nemovitost skončila v době převodu a další část byla provize pro něj, která činila 350 000 Kč.
19. K tomuto rozporu obžalovaný uvedl, že v přípravném řízení k tomu byl hodně laxní, v hlavním líčení už laxní není. Tímto nic neříkajícím tvrzením obžalovaný nijak nevysvětlil podstatný rozpor ve své výpovědi. Stěží lze pochybovat o laxnosti přístupu obžalovaného k trestnímu stíhání v přípravném řízení, které bylo vedeno pro zvlášť závažný zločin, kdy byl vyslýchán vrchním komisařem za přítomnosti své obhájkyne, takže nepochybně si byl vědom závažnosti svých prohlášení.
20. Až k dotazu soudu obžalovaný doznal, že byť je v kupní smlouvě uvedeno, že část kupní ceny ve výši 320 000 Kč byla prodávajícím předána před podpisem, že to není pravda, tyto finanční prostředky poškozeným nepředal. Stejně tak část kupní ceny ve výši 830 000 Kč nebyla dle smlouvy uhrazena na účet poškozených do 60 dnů od podpisu smlouvy. Uvedené zdůvodnil tím, že v případě poškozených U. byli kupujícími jeho tehdejší přítelkyně obžalovaná P.S. a J.F.. Obžalovaný uvedl, že P.S. i F. dostali 50 000 Kč jako provizi. Provize se vyplácela i třetím stranám D.R., obžalovanému a R.D., kteří se podíleli na realizaci transakce.
21. K dotazu obhájce obžalovaný uvedl, že je ochoten uhradit škodu, na kterou si půjčí od rodičů, i když z trestného jednání získal minimálně cca 2 800 000 Kč. Obžalovaný se odmítl vyjádřit k tomu, k čemu tyto finanční prostředky použil a proč z nich nemůže poškozeným nahradit škodu.
22. Ke skutku pod bodem I./4) obžalovaný uvedl, že pokud jde o poškozenou A.P., k ní se dostal opět přes D. R., který je majitelem společnosti XXXXX. Obžalovaný uvedl, že i v tomto případě se dělala stejná transakce převodu nemovitosti jako v předchozích a dalších případech. Na první schůzce obžalovaný s poškozenými řešil jejich závazky, které musí platit, popsál jim postup, tedy že se o 20 % se navýší kupní cena za hotovostní část, aby se mohla čerpat 80 % hypotéky, což je uvedené v kupní smlouvě. V této části výsledku obžalovaného sám bez dotazu soudu či státní zástupkyně uvedl, že sjednaná hotovostní část z kupní ceny ve výši 210 000 Kč poškozené nebyla vyplacena ze stejných důvodů, jak zmínil v předchozích případech. V tomto případě vystupoval jako kupující nemovitosti poškozené A.P. v XXXXX J.Š., se kterým obžalovaného seznámil I.D.. Obžalovaný uvedl, že pokud měl způsobit škodu 950 000 Kč, respektive 740 000 Kč, tak z těchto

platil část daně, druhou část daně zaplatila poškozená. Potom si z uvedené částky vyplácel částku 40 000 až 60 000 na kotel a pak mu tam zbyla provize nějakých 650 000 Kč, o kterou se podělil se zprostředkovatelem a kolegou D.. Rovněž Š. za to, že přistoupil jako kupující, dostal provizi 50 000 Kč. Pokud kupující byli dva, dostali 25 000 Kč nebo 30 000 Kč, to už si obžalovaný přesně nepamatuje.

23. Ke skutku pod bodem I./5) obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že se jednalo v podstatě o totožné jednání jako u předchozího skutku, kdy s poškozenými K. jednal přes zprostředkovatele D. R., který mu řekl, že poškození mají jednorázově splatný dluh, protože neplnili splátky. Proto se obratem dohodla schůzka s K., kdy dlužníkem byl R.K.. Zúčastněným obžalovaný představil mechanismus, jak funguje převod nemovitosti na třetí osobu, aby získali prostředky za co nejnižší úroky a mohli zaplatit dřívější dluhy. Všichni tři s tím souhlasili. U tohoto skutku však obžalovaný rovnou uvedl, že poškozeným bylo známo, že pokud je ve smlouvě uvedeno, že před podpisem smlouvy jim bude v hotovosti vyplaceno 190 000 Kč, že tuto částku nedostanou z důvodů, jak už dříve uvedl. K částce výši 670 000 Kč, která měla být dle kupní smlouvy uhrazena na účet prodávajících do 60 dnů od podpisu smlouvy, obžalovaný uvedl, že mu není známo, na jaký účet peníze šly, on k němu neměl dispoziční právo. Nicméně následně doznal, že zmíněných 670 000 Kč nakonec skončilo u něj, byly mu předány v hotovosti, byť výslovně neuvedl, kdo mu je předal. Na svoji obhajobu uvedl, že z této částky platil daň z převodu nemovitosti za R. a M.K., J.K. si daň platil sám. Z této částky pak obžalovaný platil nějaký překlenovací úvěr ze stavebního spoření okolo 100 000 Kč. Nemovitost kupoval pan M., který v uvedené nemovitosti nebydlí, ale zařídil si tam adresu trvalého bydliště. Má za to, že poškození nepřišli o střechu nad hlavou, v nemovitosti bydlí, byť o nemovitost přišli, ale má za to, že si ji mohli koupit zpět. Bylo jim přislíbeno toliko ústně, že když budou řádně platit nájem, že si nemovitost mohou odkoupit nebo že na ně bude převedena. Pokud byl obžalovaný dotázán, kde by na koupi vzali poškození peníze, pak uvedl, že si na sebe mohli převést zůstatek hypotéky a nepotřebovali by hotovostní část.
24. Ke skutku pod bodem I./6) obžalovaný uvedl, že pokud jde o poškozenou paní L.Č., dříve H., tak s ní a se synem se seznámil přes B.H., která byla partnerkou R.K. a ten byl jedním z vystupujících za společnost XXXXX a právě u této společnosti měla paní H. závazek. Úvěr byl zesplatněný a odkoupila jej společnost XXXXX. Firma XXXXX závazek prodávala za 1 080 000 Kč. B. se znala ze zaměstnání z XXXXX s paní H. a tím se to nějak dostalo k obžalovanému. Obžalovaný s nimi domluvil stejným způsobem jako v předchozích případech převod nemovitosti na třetí osobu, kdy budou platit nájem a když budou mít dobré příjmy, tak si nemovitost mohou odkoupit zpátky. Nemovitost se převáděla na Š., který ji za dva roky bezúplatně převedl za zůstatek hypotéky na paní H. a ta pak šla do insolvence, protože těch dluhů měla hodně. Pokud je obžalovanému kladeno za vinu, že měl poškozené Č., dříve H., způsobit škodu ve výši 567 640 Kč, pak k tomu uvedl, že za poškozenou platil daň z převodu nemovitosti, doznal k dotazům, že nesplnil to, co bylo ujednáno, doznal, že si peníze, které měla jako kupní cenu dostat poškozená, ponechal. Následně doplnil, že s odstupem času už je mu známo, že hypotéka se dá čerpat i bez hotovosti a stejně tak za zprostředkovatele by nedal takové částky, jaké si dle své výpovědi ponechával pro sebe. Z částky 317 640 Kč, kterou si ponechal, pak zaplatil daň z převodu nemovitosti, něco dal R., D. a zbytek si nechal jako provizi pro sebe.
25. Ke skutku pod bodem I./7) týkající se poškozené M.D. a poškozeného V.D. obžalovaný uvedl jen stručně, že se vše odehrávalo stejně jako u skutku pod bodem I./6) s tím, že pokud bylo v kupní smlouvě uvedeno, že část kupní ceny ve výši 1 060 000 Kč bude uhrazena prodávajícímu do 15. 3. 2012, ačkoliv se tak ve skutečnosti nestalo, pak obžalovaný uvedl, že tato částka nešla na účet poškozeným, ale na účet XXXXXu a rovněž částka 200 000 Kč, která měla být poškozeným vyplacena před podpisem smlouvy, jim vyplacena nebyla, přičemž obžalovaný se opět hájil tím, že poškození věděli, že tuto částku nedostanou, peníze si ponechal.
26. Ke skutku pod bodem I./8) obžalovaný stran poškozeného F.D. a poškozené J.D. a jejich nemovitost v XXXXX, obžalovaný uvedl, že tehdy vyplácel za společnost XXXXX, ve které tehdy jednal, za

poškozené 550 000 Kč s tím, že půjčka byla na 3 měsíce, aby stihli vymazat veškeré závazky. Společnost XXXXX potom dostala zaplacených 750 000 Kč z kupní ceny a takto přes nějakého pana K. se k němu D. dostali. Dluhy měl alkoholik pan D., paní D. se starala o malé děti, byla z toho špatná. Když s poškozenými obžalovaný podepisoval kupní smlouvy, tak poškození věděli, že zmíněná 20% část hotovostní jim nebude vyplacena. Obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že D. vyplatil částku okolo 100 000 Kč na nějaké exekuce. Ze škody, která je mu kladena za vinu ve výši XXXXX0 000 Kč, zaplatil daň z nemovitosti a provize K., R., D., takže má za to, že poškozeným dluží pouze 200 000 Kč.

27. Ke skutku pod bodem I./9) stran poškozené M.S. a její nemovitosti v XXXXX, obžalovaný uvedl, že s poškozenou S. se seznámil přes advokátku M.Š. z Uherského Hradiště, možná přes XXXXX. Poškozená S. se rozváděla a s manželem si měli vypořádat majetek a paní S. neměla na vyrovnání hypotéky. Obžalovaný se tehdy dohodl s D.R., který byl jednatelem společnosti XXXXX, že tyto částky vyplatí. Dohodli se, že to bude krátkodobá půjčka a bude se to refinancovat hypotékou, nemovitost se prodá na třetí osobu a paní S. by mohla dlouhodobě platit úvěr. Částka 1 530 000 Kč se vyplatila na celkové vypořádání SJM a závazky váznoucí na listu vlastnictví. Obžalovaný za poškozenou S. platil dalších 130 000 až 140 000 Kč, které představovaly dluh u společnosti Proficredit (doklady k tomu nepředložil). Obžalovaný uvedl, že způsobil poškozené škodu ve výši 1 320 000 Kč. Pokud jde o to, že měl dle smluvního ujednání kupující, v tomto případě D.Ž. poškozené vyplatit 430 000 Kč před podpisem smlouvy, pak obžalovaný uvedl, že se tak opět nestalo, zbylé peníze šly na nějaký účet, peníze získal on a ty se použily znovu na úhradu daně z převodu nemovitosti, nějaké peníze šly na fond, něco za poškozenou ještě hradil, aniž by uvedl konkrétní částky, co platil a měl k tomu příslušné doklady.
28. K dotazu obhájce v hlavním líčení obžalovaný uvedl, že se snažil prostřednictvím advokáta Mgr. Kubíka vyvolat jednání o náhradě škody s paní S., ale ta to odmítla s tím, že obžalovaný je největší hajzl a že s obžalovaným bude jednat jen prostřednictvím advokáta.
29. Ke skutku pod bodem I./10) obžalovaný uvedl, že s poškozenými P.M. a V.R. jednal, celý obchod organizovala maminka pana M.e, která byla majitelkou nemovitosti a ona měla dluhy. Nemovitost odkoupil za stejných podmínek, jak uváděl v předchozích skutcích, kupujícím byl D.V., i v tomto případě se obžalovaný k poškozeným dostal přes společnost XXXXX a přes nějakou advokátku z Hradiště, bylo to nějak zprostředkované, dluhy se dostaly na společnost XXXXX, vypláceli nějaké exekuce. Paní R. byla stará, možná poté zemřela. Poškozený M. však neplnil závazky, hypotéka se zesplatnila a rodinný dům se prodal v dražbě. K částce 255 000 Kč, které měly být dle smluvního ujednání prodávajícím zaplacené poškozeným před podpisem smlouvy, obžalovaný uvedl, že kupující věděli, že tuto částku neobdrží. Obžalovaný zajistil úhradu předchozích dluhů poškozených u společnosti XXXXX s. r. o., ve výši 1 150 000 Kč. Rozdíl mezi touto částkou a kupní cenou nedostali poškození, ale obžalovaný, respektive jako zprostředkovatel P.S., kdy se jednalo o částku 295 000 Kč.
30. Obžalovaný byl následně dotázán k vysvětlení rozporů ve výpovědích, kdy v přípravném řízení k ujednání všech kupních smluv, že poškození obdrží od kupujících část kupní ceny v různé výši v řádu statisíců, vždy před podpisem kupní smlouvy, obžalovaný uvedl, že mu k tomu není nic známo, že si to řešily smluvní strany mezi sebou, přičemž v hlavním líčení přišel s novou obhajobou a to, že poškozeným bylo známo, že tuto částku neobdrží, že byla pouze ve smlouvě uvedena z důvodu, aby byla poskytnuta hypotéka. Tento rozpor ve svých výpovědích obžalovaný vysvětlil tak, že v hlavním líčení vypovídá podle toho, co mu bylo doporučeno advokátem. To, co uvedl v hlavním líčení je pravda.
31. Ke skutku pod bodem III., který navazuje na skutek I./1) a týká se nemovitosti v Kroměříži, ulice XXXXX, obžalovaný dále uvedl, že tento byt koupila obžalovaná S. z prostředků, které uvedla ve své výpovědi, a dále z toho, co měla naspořeno, co měla na hotovosti. Byt se prodával za 1 milion Kč, ovšem předtím tam byla provedena rekonstrukce za 500 000 Kč až 750 000 Kč společností

XXXXX, jejímž byl obžalovaný v rozhodné době jednatelem. Ke skutečnosti, že byt se prodal obžalované S. pod cenou za kupní cenu 1 000 000 Kč, když XXXXX byt koupila za 1,2 milionů Kč a zhodnotila ho výraznou rekonstrukcí, obžalovaný uvedl jen stručně, že společnost ukončovala činnost. Má za to, že zmiňovanou nákladnou rekonstrukcí se hodnota bytu nijak nenavýšila. Nelze nezmínit, že předmětný byt od poškozených Ř. nabyli obžalovaným sjednání kupující v postavení tzv. bílých koní, v roce 2011 za kupní cenu dvouúsobnou ve výši 2,2 milionů Kč. Obžalovaný uvedl, že bytě bydlí společně s obžalovanou S. a s nezletilými dětmi, obžalovaný platí nájem, který nemá papírově stanovený, dohodli se, že to bude 8 000 Kč. Pokud byl obžalovaný dotázán, jak došlo k úhradě kupní ceny ve výši 1 mil. Kč ze strany kupující obžalované S. prodávající společnosti XXXXX, pak uvedl velmi obecně, že kupující S. něco zaplatila v hotovosti, něco nezaplatila, odmítl k tomu blíže vypovídat a věc osvětlit.

32. Obžalovaný uvedl, že v době, kdy docházelo k jednání, které je popsáno pod bodem I., II. výrokové části rozsudku, měl účet u ČSOB, ale protože měl dluhy, tak ho zrušil, nepoužíval ho a pokud mu v souvislosti s transakcemi týkajícími se poškozených pod body I./1) – 10) výrokové části obžaloby na jeho účet přišly nějaké peníze, bylo to celkově 2 800 000 Kč, přesně neví a nechce se k tomu blíže vyjadřovat. Uvedl, že se nedá zjistit, komu vyplácel a v jaké výši provize, protože tak činil vždy v hotovosti a nikoliv převodem, rovněž peníze od kupujících dostával v hotovosti a nikoliv převodem, takže v podstatě k tomu nejsou žádné dohledatelné doklady. Blíž se k tomu odmítl obžalovaný vyjádřit. Ke skutku pod bodem II./1) až 6) výrokové části rozsudku obžalovaný uvedl, že měl přístupová práva k účtům osob J.Š., P.S., J.F., na které byly převáděny finanční prostředky, které měly být zaslány poškozeným a představovaly úhradu kupní ceny. Bylo to dle něj řešeno tak, že k těmto účtům sjednaných kupujících měl buď kreditní kartu nebo něco podobného, takže mohl jít do banky a s penězi na těchto účtech volně disponovat. Obžalovaný doznal, že měl vzdálený přístup k těmto účtům, znal heslo, číslo účtu a prostřednictvím vzdáleného přístupu internetového bankovníctví s nimi mohl nakládat.
33. Obžalovaný doznal, že v některých případech vystupoval pod fiktivním jménem a používal smyšlené jméno M.N., což bylo z důvodů, že nechtěl, aby jeho jméno všichni znali. Doplnil, že si nechával posílat finanční prostředky z transakcí rovněž na účet paní S., kdy jí říkal, že to je v rámci jen nějakých obchodů a že potřebuje vytáhnout peníze z banky. Obžalovaná S. pro něj určité vybrala částku 740 000 Kč z transakce prodávajícího P. a kupujícího J.Š., kdy tyto peníze byly na jejím účtu (ad IV/2). Pokud obžalovaný Š. takto popsal důvod převodu finančních prostředků obžalované S., muselo jí být známo, že se jedná o podvodné jednání – viz „vytáhnout peníze“.
34. Soud po výsledku obžalovaných vyslechl v procesním postavení svědků poškozené, kupující nemovitostí poškozených a další zúčastněné osoby a provedl všechny důkazy listinné.
35. Ke **skutku pod bodem I./1)** soud vyslechl svědky M.Ř., S.Ř., P.Ch., P.K. a R.M.
36. **Svědék M.Ř.** uvedl, že se vše stalo před 11 lety, pokud měli nějaké listiny, tak ty již dávno zlikvidovali, měli to za vyřízené, proto je překvapilo, že se věc takto řeší. Svědek uvedl, že v rozhodné době měl nějaké dluhy z nějakých půjček, mohlo to být 50 000 až 60 000 Kč a neví, jakým způsobem, snad přes inzerát se dostal do kanceláře obžalovaného Š., který je pak navštívil doma a nabídl jim nějaký způsob vyrovnání. Nabídl jim řešení převedením bytu, který se prodal na dvě osoby, které si na koupi bytu vzaly úvěr nebo půjčku, ze které se vše hradilo. Svědek si vybavil jméno Ch.. Byt převedli za částku 2,2 mil. Kč, jak je uvedeno ve smlouvě. Pokud byl dotázán, zda je tato částka dle něj v poměru k výši jím nezaplacených dluhů, svědek uvedl, že tenkrát to byla pomoc a byli rádi, že se těch dluhů dostali. Byli v těžké životní situaci, manželce umírala matka, po které zůstal menší byt v Kroměříži, ve kterém v současné době žijí. Po prodeji bytu v něm dělali nějaké opravy, na které dostali nějaké finanční prostředky od obžalovaného. Uvedl, že ve smlouvě bylo ujednání, že před podpisem smlouvy dostanou 500 000 Kč, tyto však neobdrželi, obžalovaný Š. jim nabídl, že to půjde přes něj, a tak se to i realizovalo. Obžalovaný je navštívil 2 dny před hlavním líčením, chtěl, aby došlo k nějaké domluvě.

37. K rozporům ve výpovědi svědka Ř. soud četl jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl k jednání obžalovaného Š., že je telefonicky kontaktoval, pak je navštívil v bytě a jednání s ním probíhalo velmi rychle, i podepisování smluv byl velký fofr, člověk neměl možnost si smlouvy přečíst a nevěděl, co se vlastně děje. Překvapilo je, že v jejich bytě na XXXXX ulici bydlel obžalovaný Š.. Nezná osoby jménem P.Ch. a P.K., ty se mu dostaly do podvědomí až v průběhu vedeného trestního řízení, nikdy s nimi nejednal. Ke čtenému svědek uvedl, že podrobně si smlouvy určitě nepročítali, nečekali, že tam bude nějaký problém, byli rádi, že jim někdo pomohl. Pokud téhož dne 3. 6. 2011 podepisovali ještě svěřeneckou smlouvu, pod které pověřovali notáře z Holešova k výplatě částky 1,1 mil. Kč na konkrétní bankovní účet, svědek uvedl, že ty smlouvy již nemá k dispozici, tak si to nepamatuje. Od obžalovaného dostávali nějaké peníze na rekonstrukci bytu, jak již uváděl, nebylo to víc jak 200 000 Kč až 300 000 Kč, vůbec si to nepamatuje. Při podpisu smlouvy od Ch., K. v hotovosti nic nedostal. Pokud něco dostal, vždycky to bylo přímo od obžalovaného Š..
38. K dotazu soudu, zda dostali něco navíc, svědek dlouze mlčel a poté odpověděl, že si nemyslí, že by byli tratní, přišel za nimi obžalovaný a najednou jim vyplatil 500 000 Kč. K dalšímu dotazu, zda jim obžalovaný sdělil, za co tak vysoká částka je, svědek opět nebyl schopen ihned odpovědět, dlouze mlčel a poté uvedl, že to bylo zřejmě po sčítání všeho. Pokud byl dotázán, proč si všechno nesečetli už předem a nepožadovali vrácení všech finančních prostředků, pak uvedl, že byli rádi, že jim někdo pomohl z problémů. Znovu zopakoval, že před podpisem smlouvy žádnou finanční hotovost neobdrželi, což ví určitě, následně připustil, že nedoplatek úvěru u České spořitelny mohl činit 600 000 Kč a nikoliv částky, které zmiňoval předtím.
39. Na to obhajoba soudu předložila dohodu o náhradě škody sepsanou mezi obžalovaným jako dlužníkem a M.Ř. a S.Ř. jako věřiteli dne 4. 11. 2022, ze které bylo zjištěno, že dlužník v ní tvrdí, že poskytl Ř. 100 000 Kč na zakoupení kotle, na vystavení směnky cca 120 000 Kč a dohodli se na provizi cca 200 000 Kč.
40. K tomu svědek Ř. uvedl, že si nevybavuje, že by se na provizi ve výši 200 000 Kč s obžalovaným před 11 lety dohodli.
41. **Svědčyně S. Ř.** k věci uvedla, že se vše stalo před 11 lety, byla ve velmi těžké situaci, kdy jí umírala maminka, byla připravena na to, že do týdne odejde. Když přišla domů a řekla, že bude muset chystat pohřeb, tak jí muž sdělil, že se dostal do dluhové spirály, že jí to neřekl dříve, že se styděl. Ona z toho byla v těžkém šoku, byla rok před důchodem, nebyla vůbec schopna chápat, co se kolem děje. Byla sama, neměla sourozence, musela se postarat o maminku, vypravit pohřeb, bylo to pro ni hrozné období. Manžel se jí svěřil, že našel obžalovaného Š., že je to finanční poradce, že k nim přijde. Obžalovaný se dostavil, byl korektní, snažil se pomoci, většinou vše řešil s manželem, svědkyně u toho nebyla z důvodu, že byla na zhroucení. Svědkyně uvedla, že dodnes neví, kolik manžel tehdy dlužil. Tehdy šlo všechno mimo ni, řešila i závažné onkologické onemocnění syna, pak se stěhovali do maminičina bytu, pro ni je to minulost, při sjednávání byla mimo. Pokud by byla v pořádku, určitě by si vše pamatovala detailněji. Vzpomíná si, že podepisovali nějaké smlouvy, má oční vadu, takže než něco přeluští, je to pro ni dost obtížné, takže vše vnímala spíše sluchově od obžalovaného, co jí předestřel, dohodli se na prodeji bytu, zaplacení dluhů manžela s tím, že obžalovaný jim bude přispívat i na rekonstrukci maminičina bytu, kam potom šli. O jednotlivých částkách svědkyně neměla povědomí. Uvedla, že s obžalovaným naposled hovořila při podepisování těch smluv, v poslední době mluvila až s nějakým doktorem z Kroměříže, kdy se domlouvali na finančním vyrovnání. Obžalovaným jim byla nabídnuta finanční náhrada 500 000 Kč, kterou jim poslal na účet 7. 11. 2022. Svědkyně uvedla, že jí není známo, jak najednou s odstupem 11 let vyšlo najevo, že je tam ještě nedoplatek půl milionu. Neví, zda obžalovanému měla být vyplacena nějaká odměna. Pokud se v novém ujednání o náhradě škody uvádí, že byla sjednaná provize 200 000 Kč, svědkyně uvedla, že na tuto částku si nevzpomíná, neví, jestli jde o částku adekvátní. Částka za rekonstrukci bytu 450 000 – 500 000 Kč může odpovídat. Má za to, že s obžalovaným jsou vyrovnáni. Mají teď úplně jiné zdravotní a rodinné starosti. Pokud se

v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody s částkou 800 000 Kč a se stejnou částkou se připojil i její manžel, a teď jsou oba dva spokojeni s částkou 500 000 Kč místo 1 600 000 Kč, svědkyně uvedla, že si uvědomuje, že to je nepoměr. Obžalovanou J.S. nezná.

42. **Svědék P.Ch.** uvedl, že s obžalovaným Š. se setkal poprvé na Žlutavě v jedné hospodě, byl tam i P.K. a ze strany obžalovaného byla učiněna nabídka, že si můžou vydělat peníze. Dle svědka šlo o nějakou šmelinu, ale šli do toho. Bylo jim nabídnuto 20 000 Kč, že si vezmou hypotéku, které je zbaví za 3 měsíce. Svědek s K. na to kývli, šli vybrat hypotéku na jejich jména v Komerční bance v Kroměříži, kdy se jednalo o nějaký byt v Kroměříži. Nikdy lidi, co v bytě bydleli, neviděli. V bytě nebyl, jen podepsal nějaké smlouvy. Nezná paní S., nikdy neviděl paní, co byla v jednací síni před ním (svědkyně Ř.). Hypotéka byla asi na částku 1,7 mil. Kč. Svědek uvedl, že se vůbec nezajímal o to, jestli v kupní smlouvě je uvedeno, že prodávajícím zaplatí nějakou částku v hotovosti, vůbec se o to nezajímal, nic nikomu neplatil. Hypotéku nikdy neplatil, ta byla placena ze strany různých společností z různých účtů. Neví, kdo hypotéku splácel. Svědek uvedl, že mu není nic známo o tom, že by část kupní ceny ve výši vyšší jak 1,7 mil. Kč měla být zaslána na bankovní účet doktora Skopala, notáře v Holešově. Žádný pokyn k tomu, aby se tomuto notáři něco vyplatilo, nedával. Neví ani o tom, že by část kupní ceny byla zaslána na bankovní účet K., ten mu o tom neříkal. Obžalovaný pořád mluvil o nějaké rekonstrukci bytu, že tam něco probíhalo, chtěli mít s panem K. s obžalovaným schůzku, chtěli se té hypotéky zbavit, neboť jak uváděl i v přípravném řízení, byl ztrátový, hypotéka mu dodnes visí na krku, už na to nemá nervy, řeší to pořád dokola. Se smlouvou na prodej bytu XXXXX přišel obžalovaný, a to z důvodu, aby si ten byt zrekonstruoval. Podpisy se ověřovaly na poště v Napajedlích. Svědek uvedl, že neví, jestli tímto převodem se převedla i původní hypotéka, o tom, že společnost XXXXX prodala byt paní S. mu není nic známo. Je možné, že měl možnost si ji před podpisem smlouvy přečíst, detaily si nevybavuje, své podpisy na smlouvách poznává. Neví nic o finančních operacích pana K., hypotéku nerefinancoval, nežádal banku o potvrzení o zaplacení splátek včetně úroku. Uvedl, že z prodeje bytu nedostal nic, ani neví, za kolik se prodával. Neví nic o nájemní smlouvě.
43. Na to byla svědkovi předložena k nahlédnutí smlouva o nájmu rodinného domu č. l. 538 až 539, kterou si prohlédl a uvedl, že na této není jeho podpis a nikdy ji neviděl. Porovnáním podpisu svědka na jeho výpovědi z přípravného řízení, které svědek označil za své podpisy a podpisu pronajímatele na č. l. 539 je evidentní i pro laika, že podpisy jsou zcela odlišné.
44. Obdobně vypovídal i svědek **P.K.**, další sjednaný kupující na nemovitost Ř. s tím, že byl osloven sousedem M., že by si tak mohl přivydělat 30 000 Kč a ten je pak seznámil s obžalovaným Š.. Společně s Ch. podepsali nějakou hypotéku, která byla na byt, který měli koupit, pak se dělaly nějaké převody. Prodávající, kteří byt prodávali, nikdy neviděli, nikdy jim nic neplatili. Dopadlo to celé tak, že hypotéka je psaná stále na ně, chodí tam opožděné platby z různých firem, ani neví odkud. Za sjednání hypotéky od obžalovaného každý dostali 30 000 Kč. V době, kdy si bral hypotéku pracoval jako dělník s průměrným výdělkem 15 000 až 16 000 Kč, neměl žádné závazky. Podepisovali něco, co jim dal obžalovaný Š. na poště v Otrokovicích, říkal jim, že se urychlí ten proces, oni si mysleli, že se konečně zbaví závazku, chtěli se zbavit té hypotéky. Svědek K. potvrdil, že obžalovaný se jim nejdříve představil jako M.N.. Skutečné příjmení obžalovaného se svědkové dozvěděli až z televize z pořadu Na vlastní oči Josefa Klímy. Tam viděli fotografii syna europoslankyně Š., J.Š. a říkal si: „hele, to je ten M.“. V přípravném řízení svědek uvedl a v hlavním líčení potvrdil, že peníze z úvěrů vybíral přímo on a v hotovosti je předával obžalovanému Š.. Jednalo se asi o 1 200 000 Kč, bylo to v Kroměříži, pak obžalovanému předal ještě jeden výběr v Otrokovicích v bance, byl to zbytek úvěru asi 600 000 Kč. Svědek ke svým výpovědím jak v přípravném řízení, tak před soudem uváděl, že rozhodně nikdy nelhal a uváděl vše popravdě, nemá důvod lhát, byli mladí hlupáci, nečetli, co podepsali, se vším souhlasili.
45. K dotazům svědek uvedl, že s obžalovaným mluvil ještě před budovou soudu před hlavním líčením, urgoval ho o zaplacení splátky hypotéky, že má opožděné platby, že neplatí řádně a včas. K refinancování svědek uvedl, že se to mohlo dít v Otrokovicích, byl tam nějaký bankéř,

obžalovaný Š., už bylo všechno připravené, nějaké smlouvy. Svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by obžalovanému podepisoval plnou moc. Pokud jde o bankovní účet, jehož byl disponentem a na který měla být dne 29. 6. 2011 připsána částka 1,1 mil. Kč a téhož dne byla vybrána a dne 11. 8. 2011 pak částka ve výši 830 000 Kč, svědek uvedl, že tyto vybral nejdříve v Kroměříži, pak v Otrokovicích, všechny peníze předal obžalovanému. Vybíral je na žádost obžalovaného. Myslel si, že za tyto peníze obžalovaný vyplatí tu hypotéku.

46. **Svědék R.M.** k věci uvedl, že se nějak k tomuto případu přimotal, dříve mu obžalovaný pomohl a na základě důvěry mezi nimi mu dohodil nějaké kamarády k jeho businessu. Svědkovi bylo známo, že se jedná o bílé koně. Obžalovaný ho žádal o nějaké jména kamarádů, kteří by se propůjčili pro kupování nemovitosti. Obžalovanému Š. dohodil P.K., P.Ch. a P.P.. Muselo jít o lidi s čistým štítem, aby se dali legitimizovat smlouvy, aby to fungovalo. Bylo to za odměnu. Kamarádi mu to dodneška vyčítají, že je do toho navezl, že je tam doporučil. Všichni mu vyčítají, jak jim hodně zkomplikoval život.
47. Svědek M. v hlavním líčení označil obžalovaného Š. jako člověka, o kterém vypovídal s tím, že původně se mu představil jako M.N.. Byli mladí a naivní, bylo to již v roce 2012. Mezi ním a obžalovaným Š. proběhla nějaká obálka za dohození kamarádů, výši té částky si nepamatuje, mohlo to být tak 20 000 až 30 000 Kč, vždy za každého dohozeného bílého koně.
48. Ke skutku pod bodem I./1) výrokové části rozsudku soud provedl důkazy listinné, a to kupní smlouvou sepsanou u notáře JUDr. Petra Skopala dne 3. června 2011 s dodatkem ze 17. června 2011, kterou manželé Ř. jako převodci převedli na nabyvatele P.Ch. a P.K. svoji nemovitost byt číslo XXXXX s pozemkem v katastrálním území Kroměříž za částku 2 200 000 Kč, která měla být vypořádána tak, že P.Ch. zaplatí manželům Ř. 250 000 Kč před podpisem smlouvy, stejnou částku jim zaplatí nabyvatel P.K. a oba společně a nerozdílně zaplatí částku 1 700 000 Kč z úvěru od Komerční banky do notářské úschovy JUDr. Petra Skopala, která bude z úschovy vydána v souladu s podmínkami uvedenými ve svěřenecké smlouvě. Soud dále provedl důkaz svěřeneckou smlouvou, kterou opět sepsal JUDr. Petr Skopal 3. června 2011, ze které se podává, že svěřená částka 1 700 000 Kč bude použita dílem ve výši 175 223,XXXXX Kč k doplacení zůstatku hypotečního úvěru vůči manželům Ř., 1 100 000 Kč bude zaslána na účet č. XXXXX/XXXXX na úhradu pohledávky vůči manželům Ř. a částka 424 776,21 Kč bude z úschovy zaslána na účet manželů Ř. číslo XXXXX/XXXXX. Již z uvedeného je patrné, že čísla účtů, na která měla být vypořádána zaplacení kupní ceny Ř. se liší a z kupní ceny ve výši 2,2 mil. Kč obžalovaný zajistil, aby z ní byly za poškozené zaplacené pouze jejich předchozí dluhy u České spořitelny a. s. ve výši 600 000 Kč. Z bankovních informací bylo následně zjištěno, že částka 1 100 000 Kč byla JUDr. Skopalem převedena 29. 6. 2011 na účet kupujícího P.K., který ji použil tak, jak o ní vypovídal, tj. vybral jí dle pokynu obžalovaného Š. a v hotovosti ji obžalovanému rovněž i předal. Soud dále provedl důkaz kupní smlouvou z 15. 5. 2013, dle které byl předmětný byt prodán za sjednanou kupní cenu 1,2 mil. Kč společnosti XXXXX, jejímž jednatelkou byla J.S. a tato měla být zaplacená na účet číslo XXXXX/XXXXX. Ze shromážděných bankovních informací bylo zjištěno, že tato kupní cena zaplacená nebyla. Soud dále provedl důkaz kupní smlouvou ze dne 28. 1. 2015, kterou XXXXX prodala byt J. S. za sjednanou kupní cenu 1 000 000 Kč, kdy tato částka měla být uhrazena na účet číslo XXXXX/XXXXX, kdy z výpisu z účtů XXXXX SE na č. l. 2839 až 2860 se podává, že tato kupní cena zaplacená nebyla. Z bankovních informací k účtu obžalované J.S. číslo XXXXX/XXXXX na č. l. 2870 až 2888 se podává, že v rozhodné době a před i poté, tedy od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018 neměla žádné mimořádné příjmy, naopak pouze nicotné příjmy z občasných prodeje a dárky nemocenské, rodičovského příspěvku a příspěvku v nezaměstnanosti a v letech 2017 až 2018 příjmy od zaměstnavatele v maximální výši 10 000 Kč. Z účtu jsou zřejmé osobní vklady v rádech maximálně desítek tisíc korun. Soud provedl důkaz nájemní smlouvou z 1. 7. 2011, ze které bylo zjištěno, že svědkové P.Ch., P.K. při koupi bytu přenechali byt k užívání manželům Ř. za sjednaný nájem 6 500 Kč měsíčně.

49. Ke **skutku pod bodem I./2)** soud vyslechl svědky K.S., A.S., E.S.. Svědkové P., K. a C. využili práva k věci nevypovídat.
50. **Svědék K. S.** uvedl, že v době, kdy se to stalo mu bylo 18 let, zemřel otec, šlo o nějaké dluhy, které nadělal spíše jeho bratr, a hrozilo, že jim vezmou dům. Bratr se znal s obžalovaným Š. a přes toho domluvil nějakou firmu, nějaké pány C., K., kteří měli zařídit, aby někdo koupil jejich dům, nechá je v domě bydlet a nájem budou platit ve výši hypotéky a až se oddluží, tak dům za zbývající částku koupí zpět. Schůzku s C. a K. domlouval obžalovaný Š.. Podepsali smlouvy, pak odjeli. Dali jim úplné minimum, pár set tisíc s tím, že byly větší náklady a že můžou být rádi, že mají aspoň to, že jim zůstal dům a mají kde bydlet. Peníze snad přebíral bratr, neví to přesně. Potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení v tom směru, kde specifikoval, že společnost XXXXX či jiná společnost, která to zprostředkovala, jim nakonec vyplatila jen 250 000 Kč. Matka tehdy nařikala, že je to málo, že to nebude stačit na vyřešení dluhu, měli jim dát určitě více, alespoň milion. Toto svědek K. S. v hlavním líčení potvrdil s tím, že tak to bylo domluveno, později nedostali nic. Dům odkoupil pan P., kterého ale nikdy nepotkali, jen mu posílali nájem snad 2 až 4 roky, přesně si to nepamatuje. Pak za nimi přejel, že jim navýšil nájem, protože si vyžádal navýšení úvěru nebo nějaký úvěr na rekonstrukci o dalších 300 000 Kč, o čem však S. nevěděli. Vše většinou řešil bratr svědka, protože ty dluhy měl on. Bratr se pak odstěhoval, nekomunikoval s P., takže vznikly dluhy na nájmech a musel to řešit svědek K. S.. Ke dni, kdy byl slyšen v hlavním líčení, svědek uvedl, že to dopadlo tak, že tam je větší množství nezaplacených nájmu, asi rok už se domlouvají na odprodeji domu zpět, ovšem P. chce téměř dvojnásobek toho, co je zbývající část hypotéky, 3 000 000 Kč s tím, že jinak je vystěhuje. Svědek uvedl, že pokud je ve smlouvě uvedeno, že před podpisem smlouvy jim bude vyplacena částka 500 000 Kč, tak tuto určitě nedostali. On sám smlouvu podepsal v době, kdy mu nebylo 17 let, chodil do školy, rodina se domluvila, řekli tady to podepíšeš a tím je to vyřízené, detaily s ním nikdo neřešil. Nájem teď platí kolem 8 000 Kč a na úvěr zbývá doplatit 1,7 mil. Kč, přičemž dle sjetiny, kterou jim dal P., tam bylo nějakých 1 250 000 plus těch 300 000 Kč navíc a nějaké dlužné nájem. P. to spočítal na nějaký 1 700 000 Kč. Schůzky s C., K. domlouval obžalovaný Š., ten s nimi všechno řešil, matka trvala na tom, že dům se musí prodat za co nejvyšší cenu, protože ho s otcem postavili. Daň z převodu nemovitosti hradila matka, která se svědkovi svěřila, že jí to přišlo formou exekuce. Svědek v hlavním líčení uvedl, že si nepamatuje, zda dostal kopie podepsaných listin smluv, v přípravném řízení uváděl, že žádné kopie listin neobdržel, k tomu v hlavním líčení uvedl, že u toho nebyl, takže neví, kde mají nějaké dokumenty.
51. Svědek závěrem dodal, že 14 dní před hlavním líčením byl na jednání s obžalovaným a jeho právníkem, P. se jednání neúčastnil. Obžalovaný se chtěl dohodnout na náhradě škody, svědek mu řekl, že ho nezajímá nějaká náhrada škody půl milionu, že chce dořešit dům, chce ho zpátky. Obžalovaný se nabídl, že by mohl zprostředkovat prodej od svědka P. za částku, kterou jsou svědkové schopni nyní zaplatit a jestli by to svědek bral jako vyřízení toho dluhu.
52. **Svědék A. S.** uvedl, že neví, kdy to bylo, měl dluhy za nějaké úvěry, dohromady to mohlo být i půl milionu. Obžalovaný Š. jim zprostředkoval vyplacení závazků s tím, že převedou nemovitost na pana P. a pak by si nemovitost mohli koupit zpět. Spoustu věcí si již nepamatuje, nechce křivě vypovídat (v souvislosti s tímto vyjádřením svědka soud poukazuje na rozsudek Okresního soudu v Kroměříži ze dne 28. 8. 2018, č. j. 9 T 97/2018-48, kterým byl obžalovaný A. S. uznán vinným přechinem křivě výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody a skutku se měl dopustit 19. 10. 2017 v Kroměříži v budově okresního soudu, kde v průběhu hlavního líčení ve věci obžalovaného J.Š. sp. zn. 9 T 61/2017 jako svědek po náležitém poučení v úmyslu vzbudit dojem, že nemá k obžalovanému Š. žádný vztah a že jeho výpověď je nestranná a věrohodná, vypovídal nepravdivě, že s obžalovaným Š. nejsou v kontaktu, ačkoliv bylo zjištěno z údajů o telekomunikačním provozu, že v rozhodné době byli v takřka každodenním kontaktu, to v celkem 769 případech). P. svědek poznal až po velké době poté, co nemovitost byla prodána. Obžalovaný Š. k nim přišel s nějakými lidmi z XXXXX, neví, kdo to zinscenoval, že jejich nemovitost koupí P., že načerpá hypotéku a

měly být vyplaceny jeho závazky. Svědek uvedl, že asi kupní smlouvu podepsal, kupujícího P. neznal, kupní smlouvu nečetl, nebyl v tom zběhlý, měl plnou důvěru k obžalovanému, nečekal, že by se mohlo jednat o něco špatného. Smlouvu podepisoval na poště za přítomnosti obžalovaného Š.. Z dalšího šetření pak vyplynulo, že účet, na který měly být převedeny prostředky z kupní ceny, není jejich účet, dostali jen nějakých 300 000 Kč a tím to bylo skončené. Svědek s tím nebyl spokojený, ale nevěděl, co má dělat. Maminka je nemocná, nájem platí bratr. Pak je kontaktoval s odstupem času P., který chodil v doprovodu pana V., který byl takový chytrolín a měl P. zastupovat. Pokud jde o K. a C., svědek je zná jako známé postavičky z Kroměříže a ti se také nachomýtl k prodeji jejich domu, neví však, co s tím měli společného. Přišlo mu, že obžalovaný Š. jim snad dělal poskoka, že jim vozil smlouvy, podepisoval smlouvy, ale nějakým způsobem to však měli organizovat oni. Zná obžalovanou S., která je přítelkyní obžalovaného Š., ale ta s tím neměla nic společného. Ve společnosti XXXXX byl svědek zaměstnán od roku 2016, stal se i jednatelem snad před dvěma lety, obchodní podíl koupil od obžalované S.. V létě byl na společné dovolené s obžalovanou S. a obžalovaným Š., zná je velmi dobře, jsou kamarádi.

53. Pokud jde o okolnosti podpisu kupní smlouvy, svědek uvedl, že se to odehrálo na poště, záleží, jak je rychlá paní za přepážkou, než to vypíše, orazítkuje, měl možnost si smlouvu přečíst, ale nečetl ji, neví, kdo stanovil kupní cenu. Částka 500 000 Kč, která jim dle smlouvy měla být vyplacena před jejím podpisem, jim vyplacena nebyla, ale svědek ji později po P. nebo Š. nevymáhal. Dostali jen 300 000 Kč v hotovosti od K. s C.. Tuto částku však vnímali velmi neuspokojivě, pokud dům prodávali za 2,2 mil. Kč.
54. **Svědčyně E.S.** vypověděla, že obžalovaného Š. zná z případu, kdy byli ve špatné finanční situaci, měli dluhy a syn někde sehnal XXXXX, kteří měli prodat jejich nemovitost třetí osobě. Řešili to pánové z XXXXX, obžalovaný Š. tam byl jako jejich řidič, jezdil s nimi podepisovat smlouvy a když to bylo vyřízeno, tak dostali nějakých 250 000 Kč, ačkoliv měli dostat 500 000 Kč. To však nevyřešilo jejich finanční situaci, dluhy jim zůstaly a nadále naskakovaly. Svědkyně uvedla, že určité podepsala kupní smlouvu, něco pro katastr, už si to nepamatuje. Obžalovaný Š. je většinou vezl někam na ověření podpisů. Listiny si před podpisem četla, ale moc tomu nerozuměla, není zběhlá v dokumentech, co mají obsahovat. Bylo domluveno, že dům koupí pan P., které však nikdy předtím neviděli, oni tam zůstanou bydlet a budou platit nájemné, který byl stanoven ve výši hypotéky, kterou si na sebe bral P.. Před jednáním byli všichni ochotní a vstřícní, pak když jim K. a C. přinesli těch 250 000 Kč, když vše bylo podepsáno, tak už byli arogantní a uzavřeli to s tím „spokojte se a víc nedostanete, nic nezbylo a hotovo“. Dům v současné době bude od P. odkupovat družka syna, která má podepsanou hypotéku. P. šel s cenou o 500 000 Kč dolů, takže cena bude 2,5 mil. Kč. Pokud předtím dům P. prodávali za 2,2 mil. Kč, tak možná ta cena šla nahoru z důvodu, že syn neplatil nějakou dobu nájem. Má za to, že byla důvěřivá, myslela si, že lidé chtějí pomoci druhým, ale XXXXX je jenom oškubala. Zná obžalovanou S., která je přítelkyní obžalovaného Š., syn jim byl na svatbě. Částku 250 000 Kč dostali po podpisu smlouvy, svědkyně určité nepodepsala doklad o tom, že převzala tuto částku. Předpokládala, že částka 1,2 mil. Kč bude na poplatky a nějakou odměnu XXXXX. Uvedla, že sama musela ještě exekučně splácet daň z převodu nebo z prodeje. U XXXXX dluhy neměli.
55. **Svěddek M. K.** před soudem odmítl vypovídat z důvodu, že by si pravdivou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání.
56. **Svěddek R. C.** rovněž odmítl podat ve věci svědeckví, nicméně sám od sebe uvedl, že společnost XXXXX zná, dřív to byla jeho společnost, K. byl jeho společníkem. Zná S., ale nic dalšího neřekne, když nebude přítomen jeho právník.
57. Rovněž **svědek P. P.** využil svého zákonného práva a rozhodl se, že k věci nebude vypovídat s tím, že by si mohl přivodit trestní stíhání.
58. K tomuto skutku soud provedl důkazy listinné, a to opisem RT A.S. a rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži, který je zmíněn již shora u výpovědi svědka S., kdy i z výpovědi všech zúčastněných

se podává a svědek A. S. to nezpochybňuje, že je blízkým známým obžalovaného Š. i jeho družky obžalované S., jezdí na společné dovolené, byl jim na svatbě apod., takže má snahu vypovídat ve věci minimálně, aby obžalovaným nepřitížil.

59. Soud provedl důkaz kupní smlouvou mezi E.S., A. S., K. S. jako prodávajícími a P. P. jako kupujícími, která není datována a dle které prodávající prodávají nemovitosti zde popsané za částku 2,2 mil. Kč, přičemž část kupní ceny ve výši 500 000 Kč již uhradil kupující prodávajícím ve dvou platbách v hotovosti před podpisem jako zálohu ve výši 150 000 Kč a při podpisu v částce 350 000 Kč, což účastníci ztvrdili podpisy. Část kupní ceny ve výši 1 700 000 Kč měl prodávající uhradit prostřednictvím úvěru na účet č. XXXXX/XXXXX, kdy se jedná o účet společnosti XXXXX, s. r. o., který založil a dispoziční právo k účtu měl obžalovaný K., přičemž z výpisu účtu, který poskytla Komerční banka, bylo zjištěno, že na účet bylo skutečně 22. 6. 2011 z účtu P.P. převedeno 750 000 Kč a 950 000 Kč, přičemž tyto prostředky byly v plné výši následného dne vybrány v hotovosti. Ze smlouvy se nepodává, že by kdykoliv v budoucnu měli prodávající předkupní právo k prodávané nemovitosti. Z ověřovacích doložek se podává, že kupující Pavel P. smlouvu podepsal 14. 6. 2011 na poště v Napajedlích a S. den na to 15. 6. 2011 na poště v Holešově. Na smlouvu navazuje návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí z 18. 10. 2012. Soud měl k dispozici smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru a další související listiny od ČSOB, a. s., kdy smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru uzavřela banka s P. P. na částku 1 700 000 Kč dne 20. 6. 2011.
60. Ke **skutku pod bodem I./3)** soud vyslechl svědkyni **M.U.**, která uvedla, že zná všechny obžalované. Má syna, který se tenkrát dostal do finančních potíží, ručil jednomu spolupracovníkovi hypotékou na byt, ale ten do půl roku náhle zemřel. Syn byl ručitel, tak se dostal do potíží. Syn pak dostal epilepsii, měl problémy se zaměstnáním, vždy ho vzali jen na zkušební dobu a když dostal záchvat, tak ho propustili. Tak vznikly jejich finanční problémy. Se synem vlastnila dům v XXXXX, který zdědila po rodičích. Jedná se o dvojdomek s pozemkem, stavební místa. K synovi svědkyně sdělila, že je po operaci mozku, neboť měl mnohačetná krvácení do mozku, dávali mu 1 % na přežití, neboť dostal i mozkovou mrtvici, není schopen mluvit a je zcela odkázán na svědkyni. Svědkyně uvedla, že obžalovaný Š. a ten druhý pán, co s ním chodil, byli neoblomní. Říkali, že musí podepsat prodej i toho, co jí darovali rodiče, i když dle svědkyně stačilo prodat jen jeden dům. Nebyli obeznámeni s tím, jak to chodí a ze strachu nakonec vše podepsali. Vždycky jim dali něco k podpisu rychle, rychle a tolik listin, nebyla schopna to všechno přečíst. Obžalovaný Š. ji ujišťoval, že budou mít vše zaplacené, že bude dobře, nebudou mít žádné problémy. Nemovitosti kupovali obžalovaná S. a F., ale toho svědkyně nezná. Obžalovaná S. s panem S. pak u nich několikrát byli, za dům jim ale nic nezaplatili. Měli jim vyplatit 730 000 Kč, ale nic nedostali. Pak jim měla S. dát 330 000 Kč, to už byla partnerka obžalovaného Š., ale řekli jim, že jim nic nedají, ani korunu, ani Skopal, ani F.. Svědkyně uvedla, že se tedy cítí být poškozená o částku 1 150 000 Kč, a to je nejméně, za ty roky nedostali nic zaplaceného. Jednání obžalovaných považuje za podvodné, přišli o dům. Když to koupila S. a F., bydleli tam a platili nájem 7 500 Kč měsíčně, posílali to S. nebo S.. Pokud s nimi jednala obžalovaná S., byla na ně arogantní, sprostá (svědkyně v průběhu své výpovědi opakovaně plakala). S. a S. jim řekli, že kdyby neplatili, museli by se z domu vystěhovat a oni by pak nemovitost prodali.
61. Soud svědkyni přdestřel její detailnější výpověď z přípravného řízení, kde mj. uvedla, že před podpisem jednotlivých smluv jí a synovi nebylo dopředu nic blíže sděleno, bylo řečeno jen stručně, že se to prodá, že budou platit nájem a že když nájem nebudou platit, že je vystěhují. Nikdo jim neporadil. Obžalovaný Š. jim řekl, že když to nepodepíšou, tak že se budou muset vystěhovat. Do kanceláře Skopala je vzal obžalovaný Š. s dalším mužem, který tam seděl, nic neříkal. Neví přesně, kolik podepisovali dokumentů, bylo jich hodně, neví, jak dlouho to trvalo, neví, že by podepisovali něco s obžalovaným Š. doma, něco podepisovali v kanceláři pana Skopala v Holešově, kam je odvezl Š. se svým řidičem. U podpisu byla ona, její syn, Skopal, Š. a ten řidič. Obžalovaný říkal, že smlouvy jsou nachystané k přepisu a že pojedou do Holešova. Smlouvy jim byly představeny jen

stručně, obžalovaný Š. jim vždycky řekl tady to podepište. Spěchali na ně, byla jim ukázána poslední strana. To vše činil obžalovaný Š.. Svoji výpověď z přípravného řízení svědkyně označila v hlavním líčení za pravdivou s tím, že nemá důvod lhát.

62. Svědkyni byla soudem předložena k nahlédnutí kupní smlouva, tuto si po rádcích četla a v pláči vysvětlovala, že vůbec nevěděla, že něco takového podepisuje, že je hloupost, že by část kupní ceny ve výši 320 000 Kč byla zaplacená před podpisem smlouvy a že to měli potvrdit, když jim nedali do současné doby ani korunu a pokud je tam uvedeno, že 500 000 bude zasláno na účet, pak jeho majitelem je XXXXX otce Š. a částka 830 000 měla být složena na účet do notářské úschovy JUDr. Skopala, on to pak převedl na účet do Žlutav, asi toho F., to se dozvěděla všechno až v průběhu vyšetřování v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že Skopal (notář) je člověk vzdělaný, který musel vědět, že to je podvod, nedal to do úschovy, převedl to hned na svůj účet a pak na účet toho druhého pána. Svědkyně závěrem své výpovědi uvedla, že obžalovaného Š. poznává, pak se dozvěděla, že už byl vícekrát trestaný, dělal podvody a pořád podvody dělá a takový člověk by neměl chodit po světě.
63. S ohledem na zdravotní stav **svědka B.U.** soud dle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu četl jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že k nim přijeli 4 pánové, kteří se ani nepředstavili s tím, že je vystěhují. To bylo 14 dní před tím, než na scénu přišel Š.. Přišel s tím, že chce vypořádat jeho dluh vůči XXXXX, ale poslali ho pryč. Přes neter sehnali pana Š., který jim řekl, že všechno dá do pořádku, působil věrohodně. Nabízel odkoupení domu s tím, že částka 7 500 Kč měsíčně se bude splácet na konto paní S.. Vše podepsali u notáře JUDr. Skopala v Holešově. Obžalovaný Š. stále telefonoval, sháněl lidi, na které by půjčka mohla být napsaná. Svědek uvedl, že má za to, že za vším stojí obžalovaný Š. a možná i obžalovaná S., která snad tehdy byla jeho přítelkyní. Nakonec obžalovaný Š. dohodl, že jejich nemovitost koupí právě obžalovaná S.. Svědkovi napřed přišlo, že pokud dluží 500 000 Kč, že měl obžalovaný řešit úhradu toho dluhu, ale vždycky měl hodně na spěch, hodně pospíchal, nikdy neměl pořádně na čas, vše bylo nakvap. Š. v tom byl zběhlý, manipuloval je, uměl se pohybovat ve finančním světě. Svědek uvedl, že nezná P.K. ani J.F.. K obžalované S. doplnil, že s tou se setkal asi dvakrát, kdy asi před čtyřmi lety s nimi řešila vodné, stočné, pak před šesti týdny, kdy chtěla jednat o prodeji dvou nemovitostí v XXXXX, jednali s ní o zpětném prodeji svých dvou nemovitostí, které by měl koupit pan D.H., synovec svědka. Obžalovaná S. přijela se svým otcem, neboť byli majitelé. Pokud jde o společnost XXXXX, tuto svědek zná, dlužil jim těch 500 000 Kč, za tuto společnost jednal obžalovaný Š.. Žádné listiny o této společnosti mu domů od této společnosti nechodily. Od této společnosti si žádné peníze nepůjčil, ale pravděpodobně převzali jeho dluhy. Žádné peněžní prostředky od nich nikdy nedostal. Důvodem, proč nemovitosti nakonec prodali, byly dluhy svědka. V souvislosti s prodejem nemovitostí jim nebyla vyplaceny žádné peníze. Kupní cena byla 1 650 000 Kč. Pokud svědkovi byly předloženy dvě zástavní smlouvy z 2. 2. 2011, podle nichž je dlužníkem částky ve výši 350 000 Kč vůči společnosti XXXXX, pak uvedl, že podpis je sice jeho a že tuto smlouvu podepsal, ale nezná pana R.. To mu dal k podpisu asi obžalovaný Š.. Ke kupní smlouvě z 8. 7. 2011 svědek uvedl, že podpisy poznává, jsou jejich, u podpisů nebyla obžalovaná S.. Podepisovali to asi u JUDr. Skopala v kanceláři, neví, kdo smlouvu připravil, u podpisu byl obžalovaný Š., který jim dal smlouvu podepsat. Pokud je ve smlouvě uvedeno, že obdrželi částku 320 000 Kč, tak to není pravda. Částka 500 000 Kč určena pro XXXXX měla být na úhradu dluhů. Částka 830 000 Kč měla jít na bankovní účet JUDr. Skopala, snad měla být za zprostředkování, neví, jak s ní bylo naloženo, nic z ní nedostali. Před podpisem smluv měli jen zběžnou možnost si smlouvy prostudovat, svědek uvedl, že se mohlo stát, že smlouvu nečetl, plně důvěřoval obžalovanému Š.. Pokud svědkovi bylo předestřeno, že zmíněná částka 830 000 Kč, která tvořila část kupní ceny, nakonec skončila na účtu P.K., svědek uvedl, že vůbec nezná důvod, proč by panu K. tato částka měla být vyplácena. Uvedl, že se cítí být poškozený jednáním obžalovaného Š. a k trestnímu řízení se připojil s nárokem na náhradu škody s částkou 287 500 Kč.

64. **Svědék D.H.** uvedl, že je vnukem paní U.. Obžalovaného Š. viděl jen jednou, když se stavoval kvůli vyrovnání s právníkem z Kroměříže. Přijeli k babičce. Svědek byl přítomen jednání, dohodu navrhoval právník a obžalovaný tvrdil, že chce vyrovnat dluh babičce. Obžalovaný chtěl zaplatit nějakých snad 300 000, zbytek asi 700 000 Kč měl doplatit S.. Babičce ale žádné peníze nepřišly, protože se nedohodli. Strýc měl dluhy, proto nemovitost asi prodali, neví, jak to vzniklo, nic o tom neví. Věděl však, že to bylo nějaké celé podvodem, takže svědek navrhl, aby barák oficiálně přepsali, aby bylo vše oficiálně potvrzené. Nezná P.K. ani J. F., obžalovanou P.S. viděl jen u notářky. Nemovitosti koupila zpět manželka svědka za 1 650 000 Kč. Vše platili přes notářku. Svědek uvedl, že si vzpomíná, že babička se strýcem si stěžovali, že v důsledku kupní smlouvy byli poškozeni, že nedostali nic vyplaceno, že měli dostat peníze od notáře z Holešova, ale nedostali nic.
65. **Svědčyně V.H.** uvedla, že věděla od svého manžela, že jeho babička prodala dům. To se dozvěděla někdy v roce 2015. Slyšela i druhou verzi ze strany svědka S., který sděloval, že nemovitost koupila úplně normálně jeho dcera a koupí nepochopila paní U., protože už je senilní. Svědek S. svědkyni H. sdělil, že část hotovosti na pořízení domu dal své dceři obžalované S. právě on, platil i vodné a stočné a všechno zařizoval. Svědkyni je však známo, že U. v souvislosti s prodejem domu žádnou hotovost nedostali. Svědkyně uvedla, že obžalovanou S. kontaktovala poté, kdy se s manželem rozhodli nemovitost koupit zpět, nicméně telefon zvedl svědek S., se kterým pak vedla opakované osobní i telefonické hovory o koupi nemovitosti zpět. Obžalovanou S. svědkyně H. viděla pouze při podpisu smlouvy u notářky. Svědek S. chtěl nemovitost prodat rychle, chtěl zpátky peníze, které do toho vložili, jednal za dceru, která v tom údajně nebyla moc zběhlá a svědek S. jí měl půjčovat hotovost 300 000 Kč. Původně chtěl svědek S. nemovitosti prodat za 2,5 mil. Kč, to však svědkyně H. rázně odmítla, a proto se dohodli na ceně 1,65 mil. Kč, neboť za těch 10 let, co nemovitost vlastnila obžalovaná S., do domu neinvestovala ani korunu.
66. K tomuto skutku soud provedl důkazy listinné, kdy zjistil z kupní smlouvy podepsané kupující 25. 7. 2011 a prodávajícími 8. 7. 2011, že tuto nemovitost v XXXXX s domy č. p. XXXXX a č. p. XXXXX a pozemky prodali M. U. a B. U. obžalované P. S. za částku 1,65 mil. Kč, z čehož 320 000 Kč mělo být zapláceno hotově před podpisem smlouvy, částka 1,33 mil. Kč měla být zaplácena ze sjednaného úvěru a to 500 000 Kč na účet XXXXX č. XXXXX/XXXXX a 830 000 Kč na účet notáře JUDr. Skopala č. XXXXX/XXXXX. Z bankovních informací bylo zjištěno, že částka 500 000 Kč byla společností XXXXX připsána na účet 9. 8. 2011 a částka 830 000 Kč byla dále převedena na účet P.K., který peníze obratem v hotovosti vybral, jak se podává z výpisu z účtu na č. l. 3058 a 3067. Z bankovních informací ČSOB pak bylo ověřeno, že obžalovaná P.S. vybrala ze svého účtu č. XXXXX/XXXXX dne 10. 10. 2011 částku 740 000 Kč. Soud dále provedl důkaz zástavní smlouvou, ze které bylo zjištěno, že svědkové U. dali své nemovitosti 2. 2. 2011 do zástavy uvedené společnosti k zajištění pohledávky ve výši 350 000 Kč. Československá obchodní banka, a. s., a Raiffeisenbanka a. s., sdělili, že část kupní ceny související s prodejem nemovitostí v XXXXX obžalovanou S. v roce 2021 byla převedena na účet M.S. a to 650 000 Kč z 708 674,18 Kč.
67. V hlavním líčení byla čtena výpověď **svědka J.F.**, který uvedl, že zná obžalované Š. i S.. Pokud docházelo k nějakému jednání v bance, všechno zařizoval a domlouval obžalovaný Š.. Obžalovaná S. neměla dostatečnou finanční kapacitu, aby jí byla poskytnuta půjčka, proto přistoupil na roli vedlejšího partnera, spoluručitele, dokládal nějaké listiny, aby nějaký dům v XXXXX mohl být přepsán. To se dozvěděl v bance v Kroměříži, kde s ním byla i obžalovaná S., jinak nic detailnějšího nevěděl. Obžalovaný Š. mu řekl, že už tam čeká nějaká osoba, která ho potřebuje, aby dostala úvěr. Obžalovaný Š. mu řekl, že takto pomáhají lidem, kteří jsou zadlužení, aby o ten dům nepřišli. Svědek pak podepsal jen nějaké papíry v bance, s obžalovanou S. ani nemluvil a odjel. Svědek uvedl, že tehdy pracoval brigádně v XXXXX, nemá žádné povědomí v oblasti hypotečních úvěrů, převodu nemovitých věcí, o právních problémech. Obžalovaný Š. mu slíbil, že nejde o nic protizákonného, pak po něm ale chtěl, aby sehnal další lidi, kteří by vystupovali stejně jako on, protože takových nemovitostí měl obžalovaný Š. více. Jednalo se například o P.K., J.Š., M. S.. Za dojednanou první osobu svědek dostal od obžalovaného Š. 10 000 Kč a pak za každou další 5 000

Kč navíc. Obžalovaný Š. svědkovi sliboval, že za rok se ty nemovitosti přepíší zpět na původní majitele, tím se vyřeší jejich dluhy. Svědek však zjistil, že se to nestalo, a proto se to řeší. Časem byl svědek kontaktován insolvenčním správcem, aby vysvětlil částku 830 000 Kč, která nepřišla na jeho účet. Svědek uvedl, že o této částce nic neví, nikdy tolik peněz pohromadě neviděl. Má za to, že obžalovaná S. při nákupu nemovitostí v XXXXX neplatila v hotovosti nic. Vůbec nezná osoby B., M. U.. Obžalovaný Š. nechtěl, aby se s dalšími osobami bavil o tom, co po nich obžalovaný Š. chtěl, až po nějaké době se svědkovi svěřil P.K., že se nechal upsat do průšvihů, že se mu to nezdá a tím se jejich vztahy zhoršily, přestali se vídat. Svědek sdělil, že si musel založit bankovní účet v ČSOB v Otrokovicích, kdy dal všechny přístupová hesla obžalovanému Š., on to po něm chtěl a svědek mu slepě důvěřoval, byl absolutně bankovně neznalý. Když pak byli v bance, paní z banky měla nachystány všechny papíry, jinak všechno řešili obžalovaný Š. a ta úřednice z banky, která se evidentně s obžalovaným Š. znala. Svědek tam byl dle svého v podstatě jen kvůli podpisu. Pokud jde o kupní smlouvu nebo zástavní smlouvu, svědek uvedl, že na zástavní smlouvě ze 4. 8. 2011 je jeho podpis, to ho obžalovaný vyzvedl v práci a odvezl na poštu v Otrokovicích, kde po něm chtěl, aby tuto smlouvu podepsal. Stejně tak svědek podepsal smlouvu o zřízení a vedení běžného čerpacího účtu, ale pokud jde o kupní smlouvu z 8. 7. 2011 na rodinný dům v XXXXX, svědek uvedl, že tato smlouva šla mimo něj, není na ní jeho podpis, nikdy žádnou nemovitost nekupoval. Neví také nic o tom, že by P.S. zakoupila dům v XXXXX, nebyla o tom řeč. Pokud jde o listiny, tak svědkovi žádné nebyly předávány, žádné nemá, tyto si ponechával obžalovaný Š.. Také s účtem svědka zřízeným u ČSOB č. XXXXX/XXXXX manipuloval pouze obžalovaný Š., svědek účet pouze založil, ale nikdy k němu neměl přístup. Obžalovanému Š. dával kartu, všechny PINy, logy. Taková byla domluva s obžalovaným Š.. Svědek uvedl, že takto obžalovaný Š. ovládal i další účty M.S., Ž. a dalších a nechával si z nich sám posílat peníze na svůj účet.

68. **Svědka M. S.** v hlavním líčení uvedl, že je otcem obžalované S., ale bude přesto vypovídat. Pokud jde o dům U. v XXXXX, pak poskytl dceři finanční obnos 300 000 Kč. Je na vážkách, jak dcera s tímto obnosem naložila, jestli tyto peníze předala, kam měla nebo ne. Svědek uvedl, že nezná detaily, kdo kupoval od U. nemovitost, z jakého důvodu a za jakou částku. Dcera mu k tomu nic neřekla, v nemovitosti nebydlela. Řekla si svědkovi o 300 000 Kč, že to mělo být na pořízení domu v XXXXX, že šlo o investici, mluvila pak ještě o nějaké hypotéce. Hypotéka se splácela v částkách 7 500 Kč měsíčně, je splacena. Ta představovala nájem těch lidí, co tam bydleli, tedy těch U.. Svědek připustil, že U. byli původní majitelé nemovitosti, kteří ji prodali jeho dceři a která tam měla bydlet za nájemné, které bylo ve výši splátky hypotéky. V roce 2011 jeho dcera obžalovaná S. pracovala jako servírka, neví, jaké měla výdělkové poměry. J.F. svědek nezná, dcera se nezminila, proč by s touto osobou předmětnou nemovitost nakupovala. Zmíněná částka 300 000 Kč ze strany svědka byla půjčka dceři. Později to změnil na dar, což bylo asi před 5 lety.
69. K rozporům byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde mj. uváděl, že částka 300 000 Kč byla půjčka dceři P. S. a do doby výsledku, který se konal 29. 10. 2021, mu vrácena nebyla. Přitom v hlavním líčení uváděl, že půjčku změnil na dar asi před 5 lety. K tomuto rozporu svědek uvedl, že nevidí velký rozdíl mezi darem a půjčkou v rodinném kruhu. Pokud byl dotazován, z jakého důvodu jezdil na jednání k U., pak uvedl, že tam jezdil s dcerou z titulu otce, byl mobilní, dcera ne. Jednal s nimi ohledně stočného, byl tam nějaký dluh 3 000 až 5 000 Kč. Oni uvedli, že ho hradit nebudou, že mají vlastní studnu. Pokud tuto částku nezmiňoval svědek v přípravném řízení, pak uvedl, že se ho na to nikdo neptal. Pokud v přípravném řízení uváděl, že do nemovitosti jezdil proto, aby nemovitosti shlédl a zjistil, v jakém jsou stavu, pak před soudem uvedl, že není schopen vysvětlit, proč vypovídá odlišně a zmiňuje vodné a stočné a jiný důvod návštěv nemovitostí v XXXXX. Kupní cena za nemovitost dle svědka měla být snad hrazena i úvěrem, kdy dcera si měla brát úvěr u banky ve výši 1 300 000 Kč. Doplnil, že v roce 2021 se angažoval v prodeji domu, jednal s paní H., která ho oslovila, domlouvali cenu. Začali na částce 2 500 000 mil. Kč a dospěli k částce 1 650 000 Kč, kdy jim makléř řekl, že tato cena odpovídá, že dům není úplně v dobré kondici. Dokumentaci k převodu nemovitosti na H. připravila paní H.. Nebyla tam snaha

dohodnutou kupní cenu mezi H. ponížít o nějaké dluhy U.. Svědek uvedl, že nevěděl o tom, že dcera U. dluží nějaké peníze. Pokud svědkovi byla předestřena výpověď obžalovaného, který uváděl, že ho S. kontaktovali a on jel pak k U. a řešili nedoplatky, svědek uvedl, že tento kontakt s obžalovaným Š. nezmiňoval proto, že obžalovaný Š. tam s nimi nejezdil a neví, že by tam jel sám.

70. Ke **skutku I./4)** soud vyslechl **svědkyni A.P.**, která potvrdila, že jí vznikl dluh, když potřebovala vyplatit sestru, u XXXXX měla vysoké splátky, na které neměla výdělky a nějakým způsobem se dostali na obžalovaného Š., který jí řekl, že by si na dům mohli vzít hypotéku a 6 500 Kč měsíčně splácet a až vše splatí, tak že se jim dům zase vrátí, taková byla dohoda. Pak s obžalovaným jela něco podepisovat, ověřovat podpisy do Brankovic na obecní úřad, který má nejbližší k místu bydliště, avšak tam nejeli, neboť obžalovaný trval na tom, že se pojedou na starou poštu do Bučovic. Svědkyně uvedla, že jí nebylo známo, co podepisuje, vše bylo hrozně rychlé, neví, proč obžalovaný chtěl jet do Bučovic, když jsou vzdáleny 15 km, nezdálo se jí to logické. Na poště v Bučovicích je přítmí, vše bylo v rychlosti, hned jeli zpátky, takže pořádně ani nevěděla, co podepisuje, ani neví, kdy se dozvěděla, že dům vlastně není jejich. Následně onemocněl manžel a začalo se všechno vést. Později zjistila, že dům koupil nějaký pan Š. a ten se dostal do insolvence, proto je navštívil insolvenční správce, vše zaměřoval, pak je navštívila realitní makléřka, která byla vulgární. Museli se vystěhovat, ačkoliv manžel byl vážně nemocný a v podstatě krátce na to zemřel, poté svědkyně přišla o práci.
71. Svědkyně upřesnila, že pokud jde o vypořádání se sestrou, šlo o nějakých 300 000 Kč, a ačkoliv dům byl odhadnutý na 1,36 mil. Kč, nakonec o dům přišla, a z prodeje jí nebylo vyplaceno nic. Až v listopadu 2022 jí poukázal na účet obžalovaný Š. 260 000 Kč. Ke smlouvě, kde je uvedeno, že část kupní ceny ve výši 210 000 Kč byla prodávající předána před podpisem smlouvy a část ve výši 740 000 Kč bude uhrazena na účet prodávajícího do 60 dnů od podpisu smlouvy a zbývající část 410 000 Kč bude užita na úhradu předchozích dluhů u XXXXX, svědkyně uvedla, že opravdu nedostala ani korunu, což se dá ověřit, neboť měla s manželem jediný účet u banky. Svědkyně doplnila, že u ověřování podpisů chtěla mít přítomnou dceru nebo zetě, neboť má pouze odborné učiliště a není ve věci zběhlá, což taky sdělila obžalovanému, ale on to zamítl s tím, že spěchají a že to není nutné. Pokud jí na policii byly předloženy podepsané listiny, svědkyně je poznala, ale zarazilo ji, že byť vše podepisovala na poště v Bučovicích, pak bylo něco ověřeno až v Napajedlích. Má za to, že obžalovaný jí při jednání řekl, že jí půjčí 700 000 Kč, že z toho zaplatí 350 000 Kč dluh a zbytek, že bude odměna, snad nějak tak to bylo. Obžalovanému věřila, ale když už se později chtěli na něco zeptat nebo upřesnit, tak byl pro ně nedostupný. Znovu zopakovala, že nevěděla, co podepisuje, byla to její chyba, ale potřebovala vypořádat dluhy. Svědkyně souhlasila s tím, že by nepožadovala další náhradu škody ani úroky, pokud by zajištěná částka 680 000 Kč, které jsou na účtu Mgr. Janouška, jí byly poukázány na účet, což se i následně stalo.
72. K věci byl vyslechnut **svědek J.Š.**, který v případě svědkyně P. vystupoval jako kupující jejího rodinného domu č. p. XXXXX v XXXXX, který uvedl, že s obžalovaným ho seznámil kamarád P.Ch.. Ze začátku nevěděl, o co jde, později zjistil, že jde o nějakou hypotéku nebo že si vezme úvěr, neřekl mu to ani obžalovaný, ani Ch., ptali se ho jen, jestli si nechce vydělat 20 000 Kč. V té době byl mladý, naivní, bylo mu kolem dvaceti let. Obžalovaný Š. pro něj dojel, chtěl nějaké papíry, okopírovat občanku a řekl mu, že všechno bude v pohodě, že si bude brát hypotéku. Bylo mu řečeno, že to nemusí řešit, že tam bude nějaká paní, co je v nájmu a bude to platit. Svědek uvedl, že pak měl sám dluhy, šel do insolvence, v domě, na který měl hypotéku nikdy nebyl. Podepisoval obžalovanému Š. nějaké listiny, ty nečetl, obžalovaný mu pouze sdělil, kde je má podepsat. V souvislosti s tím byl s obžalovaným v bance v Kroměříži, kde řešili hypotéku, obžalovaný mu říkal, ať všechno odkýve, vypadalo to, že obžalovaný nejednal v bance poprvé. Tehdy svědek pracoval jako dělník s maximálním výdělkem 18 000 Kč čistého. To, že koupil nemovitost, zjistil až potom, když bylo vše hotové a domů mu došly papíry z finanční správy. Ze začátku to neřešil, ale pak přestala paní P. platit a začaly problémy. Chtěl to řešit s obžalovaným, ale ten byl

nedostupný. Začaly chodit upomínky, začal zjišťovat s klukama, P.Ch., P. K., že je něco špatně. Svědek potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení, že s obžalovaným byl na pobočce ČSOB v Otrokovicích, kde ho obžalovaný přiměl založit si účet, ale všechny doklady, hesla, PIN a karty, které dostal, musel hned předat obžalovanému v autě před bankou. Když paní přestala platit, nakonec dluhy skončily na svědkovi. Svědek potvrdil, že nic kupovat nechtěl, kdyby to věděl v počáteční fázi, rozhodně by na takové jednání nepřistoupil, paní P. nikdy v životě neviděl. Nevěděl nic o pohybu peněz na účtu, nějaké výpisy z účtu mu chodily, ale ani je neotvíral. Svědek rozhodně popřel, že by sliboval, že paní P. zaplatí 200 000 Kč, z čeho by jí to mohl zaplatit, když žádné finance neměl, až na policii se dozvěděl, že na účet přišly nějaké peníze na tu S., o tom vůbec neví. Uvedl, že s obžalovaným pak vybíral ještě nějaké peníze ve Zlíně, ale to se týkalo skutku, který řešil Okresní soud v XXXXX (nyní skutek 6) výrokové části rozsudku – pokračující jednání). Svědek uvedl, že vůbec neví, jaké byly výše splátky, nevzpomíná si, jestli s paní P. podepisovali nějakou nájemní smlouvu, nedovede to ani časově zařadit.

73. I k tomuto skutku soud provedl důkazy listinné, když z kupní smlouvy ze dne 4. 10. 2011 bylo zjištěno, že prodávající A.P. prodala svědkovi J.Š. rodinný dům s pozemky za sjednanou částku 1,36 mil. Kč, přičemž část kupní ceny 210 000 Kč měla být zaplacená hotově před podpisem smlouvy a další část ze sjednaného úvěru měla být hrazena tak, že 410 000 Kč ve prospěch účtu společnosti XXXXX a. s., číslo XXXXX/XXXXX, 740 000 Kč bude převedena na účet prodávající P. číslo XXXXX/XXXXX. Ze zajištěných bankovních informací však bylo zjištěno, že účet, který byl ve smlouvě označen jako účet prodávající, nebyl skutečným účtem A.P., ale obžalované P.S., která následně poukázané finanční prostředky z účtu obratem vybrala. (Skutek IV./2)).
74. Ke **skutku pod bodem I./5)** výrokové části rozsudku soud vyslechl **svědka R.K.**, který uvedl, že v rozhodné době mu hrozila exekuce, proto sháněl peníze, nadělal dluhy ve výši asi 150 000 Kč. Obžalovaný Š. mu nabídl, že by mu poskytl půjčku, za kterou by ručil domem, že by platil měsíčně 6 300 Kč dva roky a pak, že bude zpět barák přepsaný na něj. Nakonec svědek zjistil, že dům obžalovaný převedl na úplně jiné lidi a on se z domu musel vystěhovat, protože už nebyl jeho majitelem. To zjistil svědek až po dvou letech. Když s obžalovaným Š. podepisoval smlouvy, tak v podstatě jen ověřoval podpisy v Napajedlích, možná si je četl, už si na to nevzpomíná. V listinách však nebylo to, co si domluvili. Podepsal je proto, že obžalovanému věřil, že vše obsahuje tak, jak bude domluveno. Prodej domu by rozhodně nepodepsal. Pokud jde o kupujícího A. M., svědek uvedl, že ho zná, ten teď bydlí v jeho domě, o který přišel. M. za ním přišel, ať se vystěhuje, že je to jeho dům. Za dům mu nikdo nic nezaplatil, ani od M. neviděl ani korunu. Obžalovaný Š. za něj zaplatil jen půjčku 150 000 Kč, co dlužil. Dům měl hodnotu 2,5 mil. Kč v roce 2011, měsíčně splácel 6 300 Kč s tím, že po dvou letech dům bude jeho, pak se ozval M. a do tří měsíců se musel vystěhovat s matkou a s bratrem. Nyní bydlí v pronájmu s matkou a bratr bydlí v Babicích. S odstupem času se na to svědek dívá tak, že v důsledku jednání obžalovaného má rozhádanou, rozvrácenou rodinu, viní ho, že přišel o dům.
75. Svědkovi K. byla soudem předložena k nahlédnutí kupní smlouva, tuto si přečetl a uvedl, že podpis je jeho, ale když si to čte, tak tomu nerozumí. Obžalovaný Š. mu nic takového před podpisem smlouvy neříkal, nevěděl, co kupní smlouva obnáší, neví to v podstatě ani dnes. Připustil, že mohl mít půjčku 390 000 Kč nebo těch půjček měl více, ale přesně si to nepamatuje. Závěrem své výpovědi svědek do očí obžalovanému vyčetl, že na něj udělal podvod a nejenom na něj.
76. **Svědka A. M.** uvedl, že pokud jde o nákup nemovitosti v XXXXX, tak to bylo na podzim roku 2011, chtěl si je pořídit na budoucnost. Na stavebním spoření měl asi 200 000 Kč a dále si vzal hypotéku, kterou splácel z výdělku, kdy si vydělával cca 20 000 Kč čistého. Na tento výdělek mu dali hypotéku, z toho platil 5 000 Kč splátku. Z toho platil ještě podnájem v Malenovicích 4 500 Kč. K nemovitosti se dostal přes obžalovaného Š., na kterého ho někdo nakontaktoval. Dohodli se, že obžalovaný mu sežene nějakou vhodnou nemovitost. Pak se setkali v nějaké kanceláři, obžalovaný mu ukazoval prospekty a vybranou nemovitost v XXXXX. Obžalovaný se mu

představil jako zprostředkovatel koupě, prodej v oboru nemovitostí, rozhodně svědkovi nebylo známo to, co následně vyšlo najevo, neměl ponětí o tom, jak věci fungují. Obžalovaný Š. zařídil vyřízení hypotéky, vše bylo nachystané, jeli do Kroměříže do banky k podpisu kupní smlouvy, neví, proč jeli až do Kroměříže, obžalovaný Š. ho pak odvezl zpátky domů. Neví, zda podepisoval další listiny, má za to, že kupní smlouva na dům se podepisovala ještě před tím v Otrokovicích na poště, všechno bylo v rychlosti, vše měl obžalovaný Š. připravené, svědek to jen podepsal. Svědek mu plně důvěřoval, obžalovaný vystupoval kamarádsky. Svědek uvedl, že s původními majiteli byla dohoda, že tam ještě nějakou dobu budou bydlet, budou splácet nájem na jeho účet a z toho se bude hradit ta hypotéka. Takto to s prodávajícími dohodl obžalovaný Š.. Pokud svědek Kučera uváděl, že nic takového dohodnuto nebylo, že on barák prodat nechtěl, svědek M. uvedl, že neví, co s ním domluvil obžalovaný Š.. Přístup k účtu u ČSOB měl pouze svědek M., nikdo další s ním disponovat nemohl, díval se, jak mu tam chodily platby. Pokud K. neplatili nájem, snažil se svědek M. ozvat obžalovanému, neboť vše bylo stále v jeho režii. Hypotéka měla být splatná za 30 let. Tak dlouho to určitě neměl mít dle svědka obžalovaný v režii. Následně se svědek dozvěděl od svědka K., že obžalovaný jim z prodeje nepřevodil žádné finance a chtějí nemovitost získat zpět. Svědek M. s tím nesouhlasil, neboť dle jeho úsudku nemovitost řádně koupil. Do domu se dostal tak, že přijel navštívit K. a domluvili se, že se vystěhují. Ti se odstěhovali v létě 2018. Z kupní ceny 1,25 mil. Kč svědek M. zaplatit sjednaným hypotečním úvěrem, který byl sjednán na stejnou částku. Pokud ve smlouvě je uvedeno, že měl zaplatit 190 000 Kč K., tak svědek doznal, že jim to nezaplatil. Neuvažuje o tom, že by se s nimi jakkoliv vyrovnal. Svědek rozhodně popřel tvrzení obžalovaného, že byla sjednaná dohoda s M. a s K., že nemovitost se převede na 4 až 5 let a pak se odkoupí zpátky a že z toho měl mít obžalovaný provizi 150 000 Kč.

77. Z důkazů listinných se podává, že prodávající J.K., R.K. a M.K. dle kupní smlouvy ze dne 4. 10. 2011, kterou podepsali 6. 10. 2011 na poště v Napajedlích, prodali svědkovi M. rodinný dům v XXXXX s přílehlými pozemky za dohodnutou kupní cenu 1,25 mil. Kč, přičemž kupní cena měla být vypořádána tak, že část ve výši 190 000 Kč měla být zaplacená před podpisem kupní smlouvy, částka 390 000 Kč měla být převedena na účet společnosti FORP Finance s. r. o., číslo XXXXX/XXXXX na úhradu předchozích dluhů prodávajících a část ve výši 670 000 Kč bude převedena na účet XXXXX/XXXXX, který nebyl blíže specifikován. Z bankovních informací však bylo zjištěno, že tento účet patřil J.Š., který na účet poukázané prostředky ve výši 660 000 Kč obratem v hotovosti vybral, což svědek Š. potvrzuje a jeho výpověď koresponduje s výběrním lístkem na č. l. 3323. Rovněž na účet společnosti FORP Finance s. r. o., byla dne 7. 10. 2011 připsána částka 390 000 Kč, která však byla obratem v hotovosti vybrána.
78. Do výrokové části rozsudku byl **pod bodem I./6)** soudem zahrnut skutek, pro který byl obžalovaný Š. pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v XXXXX ze dne 12. 10. 2020, č. j. 20 T 131/2017-919, ve spojení s rozsudkem téhož soudu č. j. 20 T 131/2017-1110 ze dne 25. 8. 2022 a Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2022, č. j. 5 To 306/2022-1189, neboť tento skutek naplňuje znaky pokračování v trestném činu, neboť se ho obžalovaný dopustil stejným způsobem jako v případě skutků pod body I./1) až 10) obžaloby, ve stejném časovém období, veden stejným záměrem, kdy využil důvěry nezkušenosti a nepříznivého psychického stavu manželů M. a F. Č. a podvodným jednáním jim způsobil škodu 649 498 Kč, která odpovídá rozdílu obvyklé ceny bytové jednotky a částky, která byla za manžele Č. zaplacená společností XXXXX a. s.
79. Ke **skutku pod bodem I./7)** výrokové části rozsudku (I./6) obžaloby) soud vyslechl svědkyni L.Č. (dříve H.), svědka P.H. a svědka P. Š..
80. **Svědčce Č. (dříve H.)** před soudem uvedla, že před několika lety ji syn se snachou požádali, že by si potřebovali vzít úvěr, aby jim ručila domem, proto souhlasila. Pak vše následovalo s obžalovaným Š., který za nimi přišel s nabídkou. Byl velmi milý, přesvědčivý, u jednání s obžalovaným byla i snacha se synem. Obžalovaný už měl nachystané papíry, které se týkaly prodeje a následného odkupu domu. Svědkyně už si všechno nevybavila, uvedla, že vše podepsala,

ani si smlouvy nečetla, vše bylo nahonem. Dům kupoval nějaký pan Š., kterého svědkyně viděla snad jednou. Kupní cena za dům měla být 1 650 000 Kč. V této výši určitě syn se snachou dluhy neměli. S domem to dopadlo tak, že nakonec šel do prodeje, do exekuce, svědkyně ani neví, kdo tam bydlí. Svědkyně uvedla, že nabídkám od obžalovaného plně nerozuměla, živila se jako švadlena, nebyla v těchto věcech zběhlá. Pokud jde o kupujícího pana Š., tak ten na ni působil jako bezdomovec, byl takový ošuntělý, částečně jí tedy přišlo divné, že bezdomovec kupuje jejich dům, ale do obchodu šla na popud kvůli dětem. Důvěřovala tomu, že kupujícího pana Š. zastupuje obžalovaný Š.. Ona se pak z toho zhroutila, přišla o dům, teď je ráda, že má aspoň trošku klid, vdala se, jsou spolu, bydlí u manžela.

81. Svědkyně si vybavila, že na ověření podpisu u smluv byla v Bystřici na městském úřadě, kam ji zavedl obžalovaný. Před podpisem smlouvy jim nikdo žádná ujednání nevysvětlil, všechno bylo nahonem. Když k nim přišel svědek Š., dům si nějak neprohlížel, stál v kuchyni a jenom čekal, až se to podepíše. Pokud bylo v kupní smlouvě uvedeno, že část kupní ceny byla zaplacená před podpisem kupní smlouvy, a to ve výši 250 000 Kč, svědkyně potvrdila, že tuto částku v žádném případě nepřevzala, žádný doklad o tom, že by tuto částku převzala, nepodepsala a obžalovaný Š. o té částce ani nemluvil. Když došlo k prodeji domu, nevázla na něm žádná zástava, to muselo nastat až poté, co podepsala dětem, že jim bude ručit domem, a to už mašinérie byla rozjetá. Ze všeho se zhroutila, zůstala z ní troska. Kdyby ji rodina nedala zpátky dohromady, neví, co by s ní bylo. Je obyčejná ženská a v těch machinacích se nevyznala, žádné jednání v bance neabsolvovala, hypotéku na dům neuzavírala. Z papírů zná snad J.S., nezná J.M.. Svědkyně k námitce obžalovaného, že měl mít z celého obchodu provizi 317 000 Kč, uvedla, že v žádném případě nevěděla, že by měla být obžalovanému vyplacena provize v této výši, rozhodně by s ní nesouhlasila, protože tato výše by se jí nezdála adekvátní, protože počítala každou korunu.
82. **Svědék P.H.** před soudem uvedl, že potřebovali finanční pomoc. Na obžalovaného Š. se dostali přes nějakou propagaci, ten svědkovi a jeho manželce půjčil 200 000 Kč. Půjčka byla vyplacena v hotovosti, podepsala se o tom smlouva. Zpozdili se se splátkami a byla jim obžalovaným nabídnuta refinace půjčky s tím, že je ale potřeba ručit nemovitostí. Přitom svědek uvedl, že se zpozdili pouze s jednou splátkou, ale obžalovaný trval na tom, že nadále není možné dlužnou splátku přijmout s opožděním, že už bude realizovat refinancování půjčky, která se tím navýší, zaplatí se celá prvotní půjčka plus to navýšení. Svědek už si ani nepamatoval, o jaké navýšení se jednalo, předložené písemnosti od obžalovaného podepsali, byli mladí, hloupí, byl na ně činný nátlak, byla to taktika. Vypsala se smlouva nová s tím, že se již bude ručit nemovitostí a vypsaly se nové papíry. Svědek uvedl, že rozhodně se mu to nezdálo adekvátní, byla jejich chyba, že na to přistoupili a přijali takto nevýhodné podmínky. Znovu zopakoval, že vše se dělo v rychlosti, pod nátlakem, kdyby věděli, že přijdou o nemovitost, určitě by do toho nešli. Maminka jim ručila barákem, který se přepsal na pána, kterého sehnal obžalovaný Š. a právě přepis domu byl podmínkou toho, aby jim mohli dát peníze. Bylo jim řečeno, že když budou řádně platit nájem, mohou nemovitost využívat. Svědek uvedl, že ze začátku jednání byl obžalovaný milý, vše bylo v pořádku, ale pak se průběžně jeho jednání měnilo. Při jednání bylo vidět, že cíl je úplně jiný než vypomoci jim, obžalovanému šlo o tu nemovitost. Z refinancování jim nebylo nic vyplaceno. Toto bylo navýšeno o půjčenou částku plus úrok, když se mělo vrátit 300 000 až 320 000 Kč. Svědek uvedl, že nemovitost kupoval pan Š., který tam přijel s obžalovaným jednou. Po nějaké době se rozhodli řešit situaci s Mgr. Zapletalem, který jim poskytoval právní služby a ten jim řekl hned od počátku, že se jedná o podvod. Volalo se Š., domluvila se schůzka, na kterou přijel obžalovaný Š. se svědkem Š., oni ho konfrontovali se zjištěnými skutečnostmi a jednání skončilo tak, že Š. přistoupil na přepsání nemovitosti zpět na matku. Svědek si však už nepamatuje, jestli převod měl být bezplatný nebo zda se mělo něco doplácet. Svědek uvedl, že pokud v kupní smlouvě bylo ujednání, že někdo dostane nějakou finanční částku v hotovosti na dorovnání kupní ceny, pak uvedl, že nedostali absolutně nic, ani korunu. Smlouvy k podpisu přivázel obžalovaný Š., čas na prostudování určitě neměli. S odstupem času se na obžalovaného dívá jako na vypočítavého

člověka. Jeho jednáním se cítí být poškozen, rozvrátil jim rodinu, pokud jde o psychiku, dalo jim hodně práce, aby vše dali dohromady, předtím vždycky drželi spolu. Po finanční stránce to nejmíc odnesla maminka. Pokud jde o pana Š., tak svědek uvedl, že má za to, že obžalovaný Š. si našel snadný terč. Pan Š. byl takový pomalejší, bylo na něm vidět, že má rád alkohol a byl rád, že věděl, jestli je dopoledne nebo odpoledne. Maminka určitě v květnu 2014 nedisponovala částkou 500 000 Kč. Svědek uvedl, že si nemyslí, že by byl podepsán nějaký dokument v bance, že hypotéku převezme nebo že bude splátky hypotéky splácet. Pokud jde o to, co podepisovala jeho matka, má za to, že těch papírů bylo hodně a svědek byl neznalý všech klíčků a všeho okolo a je to už delší doba, takže vše má pomíchané a nedovede zcela jednoznačně se ke všemu vyjádřit. Maminka byla psychicky na dně, ale dohodli se na tom, aby měli všechny problém z krku, že se všeho zbaví, ať se s tím barákem třeba udává, hlavně aby oni jako rodina byli v pohodě. Pokud jde o obžalovanou J.S., svědek uvedl, že to byla přítelkyně obžalovaného Š., J.M. neznám.

83. Po výpovědi svědka obžalovaný jeho výpověď označil za křivou výpověď s tím, že s půjčkou neměl nic společného. Svědek H. sám zadlužil maminku a díky němu přišel o dům, protože neplatil splátky.
84. Svědek H. i po těchto tvrzeních obžalovaného uvedl, že mluví pravdu a setrval na své výpovědi
85. Soud měl možnost vyslechnout **svědka P. Š.**, který uvedl, že před soudem poznává obžalovaného Š., kterého však zná pod jménem M.S., kdy pod tímto jménem se mu obžalovaný představil. Obžalovaný ho kontaktoval přes pana F., sdělil mu, že když na sebe svědek přepíše barák, tak že pomůže lidem a dostane za to 30 000 Kč, po třech letech se barák na lidi přepíše zpátky a svědek dostane dalších 30 000 Kč. Poprvé slíbenou částku svědek dostal, druhou už nikoliv, neví, z jakých důvodů. Vše dopadlo tak, že po nějaké době mu volal obžalovaný, že ve finále je dlužníkem on. Svědkovi tam vznikl dluh 57 000 Kč za přepis nemovitosti nebo něco takového a dodnes to platí. Lidí, od kterých nemovitost kupoval, nezná, už si to nepamatuje, jak docházelo k přepisu listin, je pravda, že v tu dobu hodně pil. Někaké listiny určitě podepisoval, ale pořádně neví, o co šlo, byl mladý a blbý. V bance měl účet, ale obžalovaný Š. k němu měl veškeré přístupy, takže svědek si ten účet na jeho pokyn akorát zřídil, neví, z jakého důvodu, nikdy účet neměl, má základní vzdělání. Pokud jde o J.Š., toho svědek zná jako kolegu z práce, ale ten s tím nemá nic společného. Obžalovanou P.S. zná od vidění, neví, jestli se něčeho takového účastnila, jen z doslechu se dozvěděl, že něco podobného taky měla na sebe napsaného. M.S. zná z práce. Společnost XXXXX mu nic neříká. Neví, jak byla financována koupě domu, on podepisoval jen papíry, obžalovaný Š., respektive M.S. se s ním o ničem nebavil. Je pravda, že obžalovaný měl tehdy jeho plnou důvěru, nechal se do toho zatáhnout Š. a F., Š. na něj působil přesvědčivě, s odstupem času ho vidí jako největšího zmetka a podvodníka, před soudem by použil ještě horší výrazy. Žádné opisy a kopie podepsaných listin od obžalovaného neobdržel, H. ho nekontaktovali. Splátky hypotéky obstarával obžalovaný Š., svědkovi chodily jen zprávy z banky, že tam má nějaký dluh. Svědek pak Š. volal a ten mu řekl, že to zařídí. Jak to s hypotékou skončilo, svědek neví. Svědek uvedl, že si pamatuje, že s obžalovaným byl v Kroměříži v bance, neví nic o nájemní smlouvě s paní H.
86. Z kupní smlouvy z 24. 2. 2012 bylo zjištěno, že byla podepsaná prodávajícími opět před notářem JUDr. Skopalem v Holešově a kupujícím na poště v Otrokovicích. Kupní cena měla být zaplacená po částech a to tak, že 250 000 Kč mělo být uhrazeno před podpisem smlouvy, což prodávající ztvrdila svým podpisem smlouvy, 1 082 360 Kč mělo být převedeno na účet společnost XXXXX s. r. o., číslo XXXXX/XXXXX a jak se podává z bankovních informací ČSOB k firmě XXXXX s. r. o., tato částka byla na účet převedena dne 29. 3. 2012. Zbývající částka za vypořádání kupní ceny ve výši 317 640 Kč měla být zaplacená na účet prodávajícího číslo XXXXX/XXXXX a jak už je konstatováno shora, z bankovních informací bylo zjištěno, že se nejedná o účet paní prodávající, ale o účet svědka J.Š., bílého koně obžalovaného Š., který disponoval účtem svědka Š., a obratem tak převedl na svůj účet částku 300 000 Kč dne 29. 3. 2012 a obratem tyto finance byly v hotovosti vybral. Soud provedl důkaz kupní smlouvou ze dne 15. 5. 2014, kterou P.Š. jako prodávající převedl předmětnou nemovitost v XXXXX zpět na kupující L. H. za stanovenou kupní

cenu 500 000 Kč, kdy ze smlouvy se podává, že prodávající kupujícímu zaplatila v hotovosti zálohu na kupní cenu dne 14. 5. 2014 ve výši 250 000 Kč a ke dni podpisu uhrazuje v hotovosti doplatek kupní ceny ve výši 250 000 Kč. K uvedenému soud konstatuje, že svědkyně H., nyní Č. před soudem uvedla, že se to nezakládá na pravdě, neboť byla ve špatné životní situaci a rozhodně nedisponovala částkou 500 000 Kč, kterou by mohla uhradit za zpětný převod nemovitosti. To potvrdil i její syn, svědek H..

87. U tohoto jediného případu došlo k tomu, že nemovitost byla zpětně převedena „zdarma“ na prodávající a to nepochybně proto, že poškození kontaktovali právníka Mgr. Zapletala, který ihned zjistil, že se jedná o podvod a vybídl poškozené, aby věc dále řešili a jak vypověděl svědek H., poté, kdy byli seznámeni osobou práva znalou se skutečným stavem věci, kontaktovali obžalovaného, který obratem přijel se svědkem Š. a když byl konfrontován se všemi podstatnými skutečnostmi, které v podstatě jsou i předmětem podané obžaloby, obratem přistoupil na zpětný převod nemovitosti na poškozenou L.Č., dříve H., která nezaplatila ničeho na kupní ceně, a to bylo nepochybně z důvodu, aby obžalovaný minimalizoval riziko, že by na něj poškození mohli podat trestní oznámení a jeho jednání by vyšlo najevo nejen v tomto případě, ale v rámci provedených dalších operativních šetření by byla odhalena jeho rozsáhlejší majetková trestná činnost.
88. **Ke skutku I./8)** soud vyslechl svědkyni M.N., dříve D. a svědka T.U. a provedl důkazy listinné. Svědek V. D. byl k soudu předvoláván, nedostavil se, a i vzhledem k tomu, že v přípravném řízení odkazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav, invaliditu, a pro strohost jeho výpovědi soud od jeho výsledku upustil s ohledem na další přesvědčivé provedené důkazy.
89. **Svědčyně M.N., dříve D.** uvedla, že v tehdejší době byla manželkou pana D. a byli v tzv. dluhové pasti. Navštívil je obžalovaný Š. a nabídl jim řešení jejich situace, která pak nastala. Obžalovaný je kontaktoval sám, vůbec neví, jak se na ně dostal. Je možné, že tehdy dlužili firmě XXXXX, že od nich měli úvěr a došlo k nějakému prodlení, takže oni možná prodali jejich pohledávku obžalovanému, a tak k tomu došlo. Obžalovaný jim nastínil, že když by se odkoupil jejich dům, že by se to vyřešilo, že si mohou najít kupujícího, že jim dá čas na rozmyšlenou. Oni však žádného kupujícího samozřejmě neměli a dluhová past byla opravdu velká, snad 500 000 Kč. Po určité době obžalovaný Š. za nimi opět přijel s tím, že už někoho na odkup má a že by se tím vyplatily jejich dluhy. Podmínky další dohody a realizaci si svědkyně nevybavila. Po předestření její výpovědi z přípravného řízení svědkyně uvedla, že si určitě vymínila, že když se z dluhů dostanou, že budou mít předkupní právo k tomu domu pro zpětný odkup. Dům byl napsaný na bývalou tchýni a na exmanžela, takže i ona podepsala nějaký souhlas. Smlouva u právníka připravená ani podepsána nebyla, svědkyně uvedla, že ani neví, kde se to konalo, neboť se toho neúčastnila. Jednání se účastnil obžalovaný Š. s bývalým manželem. Svědkyně k obžalovanému Š. uvedla, že když je navštívil, tak na ni působil jako vymahač nebo exekutor a v ten moment z něho měli strach. Viděla ho dvakrát, poprvé přijeli dva pánové, podruhé přijel sám, to už měl papíry hotové. V hlavním líčení k tomu svědkyně potvrdila, že tak to bylo. Nezná T.U., který měl nemovitost M.D. a V.D. v XXXXX, za 1 260 000 Kč koupit, ale určitě se s ním setkala její dcera se zet'ákem, když odkupovali dům zpátky, snad v roce 2015. Na dům byla stanovena odkupní cena 1 040 000 Kč a doplatek hypotéky byl 995 000 Kč, 40 000 Kč daň a 5 000 Kč platili U.za to, aby se dům mohl převést zpátky. Svědkyně uvedla, že tato data jí dal zet'. Uvedla, že zet'ák jí uvedl, že U. chtěl 10 000 Kč a že s obžalovaným Š. se domluvili, že 5 000 Kč zaplatí oni a 5 000 Kč zaplatí obžalovaný Š.. Svědkyně uvedla, že neví, co i po takové době s tím měl obžalovaný společného a proč měl něco někomu platit. Pokud jde o částky za prodej, ty už si s odstupem času skutečně nepamatuje, má za to, že u prvního prodeje hypotéka nebyla. Uvedla, že obžalovaný si od nich neúčtoval žádnou provizi za zprostředkování prodeje. Před uskutečněním prodeje rozhodně žádnou hotovost neobdrželi. Pokud je v kupní smlouvě uvedeno 200 000 Kč, svědkyně neví, že by tuto částku měli převzít od pana U..
90. Svědkyně uzavřela, že s odstupem času vnímá obžalovaného Š. jako podvodníka.

91. Svědek **T.U.** v hlavním líčení uvedl, že je mu známo, k čemu má svědčit, že se jedná o hypotéční podvody. Spolupracovníkem F. mu bylo nabídnuto, že si může něco přivydělat, přesvědčoval ho, že je to legální, že pomůže lidem, kteří by jinak přišli o dům. Svědek s ním proto souhlasil, sehnal si papíry od zaměstnavatele, aby mohl dostat půjčku, všechno, co po něm požadovali, splnil. Obžalovaný Š. ho pak odvezl do Kroměříže. Předtím mu J.F. domluvil s obžalovaným Š. schůzku na společenském domě, kde mu takto obžalovaný Š. všechno vysvětlil. Ovšem obžalovaný Š. se mu nepředstavil jako Š., ale jako M.
92. Pokud byl svědek U. vyzván, aby z přítomných osob v jednací síni označil osobu, která se mu představila jako M., pak jednoznačně označil obžalovaného Š.. Svědek pak v další části své výpovědi popisoval, co se dělo dále, že jeli do Kroměříže, to už bez F.. Všechny papíry i okopírovanou občanku svědka měl u sebe obžalovaný Š., který je předával paní v bance, aby vyřídila účet, pak jeli na poštu, kde se něco podepisovalo, obžalovaný Š. mu vysvětloval, že se vyřídí půjčka a lidé ji budou splácet, nadále budou moci bydlet v tom domě a po 5 letech si D. mohou koupit dům zpátky. Všechno bylo 5 let bez problémů, lidé spláceli půjčku, bydleli v domě, po 5 letech si D. dům odkoupili zpátky, šlo o J. D. a jejího manžela. Snad dopláceli 800 000 Kč. Do té doby vlastnil dům svědek U. a oni spláceli hypotéku a mohli tam dál bydlet. Svědek uvedl, že půjčku na dům si vzal asi 1 200 000 Kč, což byla cena toho domu, spláceli mu 5 000 Kč měsíčně, pak mu měli doplatit 800 000 Kč, aby si to převedli na sebe. Určitě jim nevyplácel něco v hotovosti před převodem domu na jeho osobu. Neví o tom, že by ve smlouvě bylo uvedeno, že jim měl zaplatit 200 000 Kč, těžko by jim to mohl uhradit, nic o tom neví. Všechno to dělal z důvodu, že obžalovaný Š., který se mu představil jako M., mu za všechno slíbil 20 000 Kč, poslal mu je po F.. Neví, jestli to bylo 20 000 Kč nebo 30 000 Kč, jak uváděl na policii, byla to nějaká provize. Bylo mu také nabídnuto, že když sežene někoho dalšího k podpisu smlouvy, tak jako byl on, že za to dostane peníze, za každého 5 000 Kč. Svědek připustil, že mohl podepsat na poště i nějakou plnou moc, obžalovaný Š. mu předložil v obálce ve složce spoustu listin, svědek tam rychle valil podpisy, protože za ním stála fronta lidí. Účet mu zřídil v Kroměříži u ČSOB obžalovaný Š., svědek tam jenom fyzicky byl a něco podepsal. Žádné peníze mu na účet nepřišly, o nic se nestaral. Tehdy na něj M., teď už ví, že je to obžalovaný Š., působil jako slušný člověk, s odstupem času a s tím, když se dozvěděl, co se stalo, na něj má jiný pohled. Po nějaké době mu obžalovaný volal, že se ozvali D., že by chtěli dům koupit zpátky a svědek říkal, že byl rád, že by se rád domu a dluhu zbavil. Nezná advokáta JUDr. Kaliňáka, který měl připravit kupní smlouvu zpětného převodu, svědek ho neoslovil. Rozhodně nezajišťoval doplacení úvěru u banky a neví, kdo to dělal. Dělal to všechno proto, aby se nemovitost převedla zpátky D..
93. Pokud byl svědek dotázán, aby vysvětlil, z jakého důvodu byla kupní cena zpětného prodeje o 220 000 Kč nižší, uvedl, že se k tomu vyjádřit nemůže.
94. Obžalovaný Š. k tomu uvedl, že cena byla nižší, protože tam nebyla dle původní smlouvy zaplacená ta hotovost.
95. Soud k věci provedl důkazy listinné, ze kterých se podává, že V. D. a M. D. kupní smlouvou ze dne 6. 3. 2012 prodali svou nemovitost v XXXXX kupujícímu T.U. za sjednanou kupní cenu 1 260 000 Kč, která měla být vypořádána tím způsobem, že částka 200 000 Kč byla zaplacená hotově před podpisem smlouvy, zbytek ve výši 905 000 Kč měl být převeden na účet společnosti XXXXX s. r. o., číslo XXXXX/XXXXX a 155 000 Kč mělo být zasláno na účet určený prodávajícími číslo XXXXX/XXXXX. Z bankovních informací získaných od ČSOB a. s., bylo zjištěno, že na účet společnosti XXXXX bylo převedeno dne 9. 3. 2012 905 000 Kč. Částka 155 000 Kč nebyla převedena na údajný účet prodávajících, ale na účet obžalované S., která uvedenou částku obratem převedla ve prospěch účtu obžalovaného J.Š. číslo XXXXX/XXXXX. Z výpisu z tohoto účtu bylo zjištěno, že obžalovaný tuto částku následně vybral v hotovosti.
96. Ke **skutku pod bodem I./9)** výrokové části rozsudku a s tím související II. /5) soud vyslechl svědkyni D., svědka S. a se souhlasem stran četl výpověď svědka D..

97. **Svědkyňe J.D.** vypověděla, že ani nevěděla, že manžel má dluhy a že se nějakým způsobem domluvil s obžalovaným Š. a ten je pak přijel navštívit. Ona s nimi odmítala jednat, a proto obžalovaný přijel za 2 měsíce podruhé, a to už polovina domu byla přepsána na společnost obžalovaného Š.. Obžalovaný sdělil, že buď vyplatí polovinu domu, anebo že své poloviny domu nastěhuje cikány, že tam může bydlet kdokoliv. Svědkyně uvedla, že jí tedy nezbylo nic jiného s ohledem na adoptované dítě, než přistoupit na podmínky obžalovaného, aby vůbec mohla nějakým způsobem žít, tedy že bude polovinu domu vyplácet, což bylo 7 000 Kč měsíčně. Ani neví, kdo dům koupil. Až na její žádost jí obžalovaný kupujícího M.S. přivedl ukázat. Svědkyně z něho měla dojem, že přijel nějaký bezdomovec, měl rozbitou hlavu, připadal jí zvláštní. Bylo dohodnuto, že po roce se jím dům přepíše zpět. Když to chtěla svědkyně realizovat, tak s ní nechtěl nikdo komunikovat. Obžalovaný Š. jí nezvedal telefony nebo měl pořád nějaké výmluvy a pak se přestal ozývat. Svědkyně uvedla, že vyplatila na polovině rodinného domu ve splátkách asi kolem 200 000 Kč, pak přestala platit, protože už se jí věc nezdála a šla za právníkem, kterému předala všechny podklady, které měla k dispozici a ten jí právě řekl, ať okamžitě přestane platit, že vše je podvod a aby podala trestní oznámení, což svědkyně učinila. Vzhledem k tomu, že nebyl dostatek důkazů, věc se nějak pozastavila, ale pak po dvou letech vše začali znovu vyšetřovat.
98. Soud svědkyni předložil opis kupní smlouvy č. l. 1930 až 1934, kterou si prohlédla a uvedla, že na ní je její podpis, to podepsala, nepamatuje si, jaká byla ujednání ve smlouvě s tím, že podepisovala spoustu listin těsně před zavírací dobou v Dubňanech, takže neměla ani čas si něco prostudovat. Na poštu ji vezl kamarád obžalovaného Š. společně s obžalovaným, který jí listiny k podpisu předal až na té poště. Před podpisem kupní smlouvy určitě nedostali vyplacenou žádnou hotovost, má za to, že manžel měl nějaké dluhy, ale rozhodně to nebylo 750 000 Kč. Není jí nic známo, že by bylo dojednáno, že si obžalovaný nechá nějakou provizi.
99. Svědkyně dodala, že než šla k soudu, tak ji kontaktoval pán z oblasti financí, že by se chtěl mimosoudně vyrovnat a divil se, že vůbec jde k soudu. Ona to odmítla s tím, že rozhodnutí nechá na soudu. Svědkyně uvedla, že neví nic o nějakém zástavním právu, nic nepodepisovala. Pokud jde o dluh firmy LeFelt, že tam je nějaké zástavní právo smluvní na částku 560 000 Kč plus na nějaké budoucí pohledávky ve vztahu ke společnosti XXXXX, pak uvedla, že o tomto dluhu nic nevěděla, neví, za jakou společností peníze šly. Pokud jde o to, jak to dopadlo s tím domem, tak společnost obžalovaného Š. ho dala na prodej, přišli tam nějakí dva pánové a říkali, že dům se chystá k prodeji, k čemuž se svědkyně zase podivila, vysvětlila jí situaci a je to trošku zaskočilo a řekli jí, že to jde udělat tak, aby byla nemovitost neprodejná, že lidé nakupují hlavně očima. Nakonec nemovitost koupil jeden pán z realitní kanceláře.
100. **Svědék F. D.** ve své výpovědi uvedl, že měl nějaké finanční problémy, měl dluhy. Neví, jak na něj přišel obžalovaný Š., snad ze soupisu exekucí. Obžalovaný mu slíbil, že za něj vyplatí jeho závazek u České spořitelny. Připravil všechny smlouvy, svědek to pak podepsal na poště v Dubňanech, podpisy se pak ověřovaly. Ví o tom, že obžalovaný pak tlačil na manželku, že jí do domu nastěhuje cikány a ona to musela nějak řešit, protože 1/2 domu byla její. Svědek uvedl, že všechny papíry měl vždycky obžalovaný nachystané, on je nestudoval, ani manželka, neměli na to čas, obžalovaný vždycky spěchal. Oba dva s manželkou jsou v tomto směru laici, nebyli v tom zběhlí, orientovaní, jsou toliko vyučení, nikdy nemovitost neprodávali. Obžalovaný na ně působil ze začátku jako odborník, solidně, svědek si myslel, že mu pomůže. Pokud jde o M.S., svědek uvedl, že ho vůbec nezná, nikdy ho neviděl, stejně tak J.F.. Stejně tak společnost XXXXX mu nic neříká, neví o tom, že by si u ní půjčoval. Pokud je ve smlouvě uvedeno, že před podpisem obdržel od kupujícího M.S. v hotovosti 235 000 Kč, svědek uvedl, že žádnou takovou finanční částku od nikoho neviděl, S. neznal, Š. za něj řešil jenom dluh u České spořitelny jinak nic. Svědek rovněž neurčoval výši kupní ceny ani kam jednotlivé dílčí platby půjdou, to všechno určoval obžalovaný Š.. Svědek tedy neví, proč část kupní ceny ve výši 750 000 Kč měla jít na bankovní účet společnosti XXXXX a část ve výši 555 000 Kč byla hypoteční bankou z čerpaného úvěru vyplacena na bankovní účet J.F. a nikoliv kupujícího, obžalovaný Š. mu nic nevyšvětloval. Svědek uvedl, že manželka si chtěla dům

odkoupit zpět, ale detaily už neví, ale nakonec to nedopadlo dobře. Z prodeje domu svědek nic nedostal, z katastru nemovitostí mu nic nedošlo, v bance žádné listiny nepodepisoval. Pokud byla svědkovi předložena zástavní smlouva k nemovitosti ze dne 17. 5. 2012, svědek uvedl, že na ní se nenachází jeho podpis a stejně tak podpis manželky je falešný, listinu si nevybavuje, v bance nebyl, v Kroměříži taky ne. Jeho podpis je zfalšovaný rovněž na dvou návrzích na zahájení řízení o povolení vkladu práva vlastnického do katastru nemovitostí, kde je podpis datován 10. 5. 2012, kdy svědek uvedl, že rovněž podpis manželky neodpovídá. Uvedl, že nikdy si od obžalovaného Š. ani on ani manželka přímo nepůjčovali, žádný dluh ve výši 555 000 Kč ani jiný u obžalovaného neměli, on jim nikdy žádné peníze nedal. Svědek připustil, že mohli obžalovanému podepsat plné moci, ale neví, k čemu je obžalovaný použil, na co je potřeboval. Obžalovaný jim je dal prostě k podpisu. Pokud jde o příjmový pokladní doklad z 9. 5. 2012, dle kterého od M.S. obdržel v hotovosti 235 000 Kč společně s manželkou, pak svědek uvedl, že tento doklad vidí poprvé. Tuto částku nikdy neobdržel, doklad nepodepsal, podpis na dokladu není jeho a stejně tak podpis manželky není jejím podpisem. Dle svědka tuhle listinu musel někdo vytvořit. To samé se týká příjmového pokladního dokladu ze dne 14. 3. 2013, podle něhož obdrželi od XXXXX v hotovosti 180 000 Kč. I zde u tohoto dokladu jsou podpisy padělané a peníze neobdrželi.

101. **Svědék M.S.** před soudem vypověděl, že obžalovaného Š. neznal, seznámil ho s ním jeho kamarád J.. Svědek byl tehdy ve finanční tísní, narodilo se jim dítě a bylo mu obžalovaným a F. sděleno, že když jenom něco podepíše, dostane 27 000 Kč. Říkali, že je to bezpečné, že se nemůže nic stát. Svědek vše podepsal, protože potřeboval peníze, potřeboval se postarat o dítě. Vše dopadlo tak, že mu pak přišla nějaká exekuce na hypotéku, šlo o částku snad milion korun. Vůbec se nedíval, co předtím Š. podepisoval, stalo se to před 13 lety, byl mladý. D. jako prodávající určitě nezná osobně. Nezná společnost XXXXX. Již si nevzpomíná, jestli něco podepisoval v nějaké bance, je možné, že se jednalo o nějaký hypoteční úvěr. O koupi domu v Dubňanech se dozvěděl až poté, co se to začalo řešit a přišla mu exekuce. D. určitě nevyplácel částku 235 000, v té době neměl žádné finance, končily mu exekuce. Když mu na policii ukazovali všechny listiny, na některých to nesouhlasilo. Obžalovanému předával kopii občanského průkazu a potvrzení o zaměstnání. Že si vzal hypotéku, zjistil až v momentě, kdy mu přišla exekuce, předtím mu nic nechodilo. Z jeho účtu neodcházely žádné splátky ani hypotéky. Svědek popřel tvrzení obžalovaného, že by s ním jezdil do banky dávat nějaké peníze, neplatil žádný finančák, nějakých 40 000 Kč, o tom vůbec neví.
102. I k tomuto dílčímu skutku soud provedl důkazy listinné, kdy se jedná se zejména o kupní smlouvu, kterou podepsal jako kupující svědek M.S. dne 10. 5. 2012 na poště v Otrokovicích a prodávající svědek F. D. 15. 5. 2012 na poště v Havlíčkově Brodě a svědkyně J.D. 21. 5. 2012 na poště v Hodoníně. Z této smlouvy bylo zjištěno, že prodávající D. nemovitost v Dubňanech prodali kupujícímu svědkovi S. za sjednanou kupní částku 1 540 000 Kč, která měla být vypořádána tím způsobem, že část této částky 235 000 Kč obdrželi D. od kupujícího před podpisem smlouvy. Jak shodně uvádějí svědkové D. i svědek S., tato finanční částka jim vyplacena nebyla a svědek S. tuto finanční částku ani neměl k dispozici. Svědek D. zpochybňuje podpisy na potvrzení po předání uvedené hotovosti. Další část kupní ceny ve výši 750 000 Kč měla být převedena do 30. 6. 2012 na účet společnosti XXXXX s. r. o., číslo XXXXX/XXXXX a zbývající část kupní ceny částka 555 000 Kč měla být do téhož data převedena na účet „převodce“ číslo XXXXX/XXXXX. Z výpisů z účtů a bankovních informací, které k tomuto skutku poskytla ČSOB a. s., dne 4. 7. 2012, byla na účet společnosti XXXXX s. r. o., jejímž jednatelem byl obžalovaný J.Š., převedena částka 750 000 Kč a dne 7. 9. 2012 na tento účet byly převedeny i další finanční prostředky ve výši 585 000 Kč označené jako hotovostní vklad společníka. Ještě téhož dne 7. 9. 2012 byly finanční prostředky převedeny na účet obžalované P.S. číslo XXXXX/XXXXX. Z účtu obžalované S. pak byly převedeny přímo na účet obžalovaného Š. číslo XXXXX/XXXXX. Pokud jde o účet „převodce“, jak je označen ve smlouvě, jak je citováno shora, pak bylo zjištěno, že se jedná o účet svědka J.F., kdy na tento byla převedena částka 555 000 Kč a obratem 4. 7. 2012 přeposlána na účet obžalovaného Š., který téhož dne z účtu vybral v hotovosti 550 000 Kč.

103. Ke **skutku pod bodem I./10)** výrokové části rozsudku a s tím souvisejícím II./4) soud vyslechl svědkyni M. S. a D.Ž. a provedl důkazy listinné.
104. **Svědkyňe M.S.** vypověděla, že vše se stalo asi před 10 lety, kdy byla v tíživé finanční situaci, potřebovala vyplatit manžela po rozvodu, potřebovala vyplatit zástavu na domě, aby se mohla s manželem vypořádat. Nemohla si vzít žádný úvěr, neměla, od koho si půjčit, protože syn byl tenkrát nezaměstnaný a dcera teprve nastoupila do práce a hypotéku by jim nedali, pak hledala jiné cesty. Přes inzerát se jí ozval nějaký pan P., to mělo být jeho příjmení. Prošel si dům, měla za to, že je nějaký odhadce. On jí sdělil, že pak osloví pana Š., který bude všechno financovat a zařizovat. Obžalovaný Š. se skutečně ozval, sdělil jim, že by dům odkoupil na třetí osobu, která by si vzala hypotéku a tou by se zaplatily pohledávky a že svědkyně bude moci i s rodinou v domě bydlet, bude platit nájem a po určité době, až toho bude schopna, tak že si dům může od nájemce za zbývající částky hypotéky odkoupit zpět, což bylo v podstatě vše. Svědkyně neměla na výběr, takže na vše přistoupila. Podepsala obžalovanému Š. plnou moc, aby vše zařídil za ni u notářů, u bank. Ten potom přijel, dovezl smlouvu, svědkyně ji podepsala a představil jí nového majitele pana Ž., pak jen ověřovali podpis, obžalovaný ji vzal do Hradiště k notáři Boháčovi, zas ji odvezl domů, pak se vyřizovala hypotéka. Obžalovaný pak zařídil snad u nějaké firmy v Hluku nebo v Kroměříži úvěr, kterým by mohla svědkyně okamžitě vyplatit manžela, když na ni tlačila jeho advokátka. Tehdy přijel otec obžalovaného Š., který udělal odhad nemovitosti, pak se dozvěděla svědkyně, že odhad činil 2 850 000 Kč, obžalovaný Š. přivezl už zástavní práva od banky, kupní smlouvu, nájemní smlouvu a všechny patřičné věci. Svědkyně uvedla, že potřebovala vyplatit 700 000 Kč manžela a splátka u Lišky byla 430 000 Kč. Pokud byla kupní cena 2 850 000 Kč a oni si vzali hypotéku na 2 420 000 Kč, pak rozdíl mezi takto vysokými částkami a částkami, které svědkyně potřebovala uhradit, je dost velký, takže zbývající část peněz ve výši 1 320 000 Kč prakticky neviděla a přeplatila. Odměna pro obžalovaného nikde ústně ani písemně ujednána nebyla. Rozhodně nedostala před podpisem kupní smlouvy v hotovosti 430 000 Kč. Peníze jí nevyplatil kupující, ten jí řekl, že s tím nemá nic společného, že všechno vyřizuje obžalovaný Š., že je to jeho záležitost. Svědkyně uvedla, že neví, proč tyto peníze u obžalovaného neurgovala, určitě jí chyběly, dům prodat nechtěla. Bylo jí přislíbeno, že za nějakou dobu si dům může odkoupit zpět. Dům si koupila před dvěma lety zpátky od pana Ž. za zbývající cenu něco přes 2 mil. Kč, tyto peníze vyplatil syn v bance, vzal si hypotéku. Svědkyně uvedla, že obžalovaný na ni působil vstřícně, byl elegantně oblečený, vystupoval slušně a s odstupem času je jí jasné, že na tom ve velké míře vydělal. Nájemné ve výši 12 000 Kč měsíčně platila asi 7 let. Obžalovaný jí slíbil, že se nemá starat o daň z převodu nemovitosti, nicméně nikdo to nezaplatil, takže pak dostala exekuční příkaz i s úroky na 55 000 Kč a protože se dostala do insolvenčního řízení, tak to bylo v insolvenčním řízení.
105. Obžalovaný trval na tom, že skutečná škoda způsobená poškozené je 669 000 Kč, protože ta nemovitost byla zpětně převedena bez 430 000 Kč. Svědkyně k tomu uvedla, že vše bylo od obžalovaného špatně sepsané, že pozemek pod budovou celý a ta budova, co je na dvoře byla napsaná na ni, a to se nepřepsalo, takže tím pádem to, co bylo na ni, tak na to je ten list vlastnictví, takže pouze na to se vztahuje darovací právo synovi. I na finančním úřadě jí potvrdili, že ta smlouva byla špatně napsaná.
106. Svědkyně S. do spisu připojila písemné připojení se s náhradou škody s částkou 1 320 000 Kč s tím, že z kupní ceny ve výši 2 850 000 Kč došlo pouze k úhradě částky 1 530 000 Kč, částku 430 000 Kč a částku 890 000 Kč nikdy neobdržela a v součtu tak škoda činí 1 320 000 Kč.
107. **Svědke D.Ž.** uvedl, že poznal paní S., která vycházela z jednací síně, řešili spolu prodej domu, tuto možnost mu nastínil I.D., že má známého a že si u něj můžou dojít k penězům, že koupí dům, za 3 roky se prodá, že tam bude nějak vyšší cena a tím to skončí, a tak nějak to proběhlo. Proběhla tam schůzka s H. (takto označoval svědek obžalovaného Š.), dohoda byla taková, že je potřeba vystavit nějaké papíry z práce a pak už to bude v kompetenci obžalovaného Š., že něco vybere, proběhne nákup nemovitosti, a tak se to i stalo. Svědek něco podepisoval v Kroměříži, všechno bylo nachystané, bylo to hodně papírů, kupní smlouvy, úvěr k domu, už si to nevybavuje. Bylo

dohodnuto, že hypotéku svědek platit nebude, všechno bude platit paní S. jakoby nájemné. Svědek uvedl, že vůbec nevěděl, o co se jedná, pak to pro něj bylo peklo, neboť musel řešit nějaké platby s paní S., pak začala komunikace a zjistil, jak se to ve skutečnosti stalo, že paní byla poškozená. Obžalovaný mu vždycky říkal, ať nic neřeší, že to vyřeší on, že peníze posílá, že to bude v pohodě. Peníze na úvěr obžalovaný poté, kdy přestala paní S. platit, skutečně posílat, ale vznikly problémy. Je to už rok, co obžalovaný nic neplatí, takže měsíční splátky úvěru platí svědek. Svědek uvedl, že na všechno přistoupil, protože byl mladý a hloupý, nevěděl, do čeho jde, důvěřoval kamarádovi i obžalovanému. Dům pak prodal synovi paní S., kdy se dohodli, že se zaplatí ta částka hypotéky, kterou je potřeba doplatit, což bylo přes 2 mil. Kč a tím se zaplatí hypotéka svědka, bude to na nule a dům zůstane synovi paní S..

108. S odstupem času se na to dívá tak, že skočil někomu na špek, v životě už by něco podobného neudělal, ještě ho do toho zatáhli kamarádi. Svědek potvrdil, že před uzavřením kupní smlouvy nebyla žádná dohoda o úhradě části ceny ve výši 430 000 Kč v hotovosti, při jednání o tom nepadla ani zmínka. Měl za to slíbeno, za ty podpisy, 30 000 Kč od obžalovaného Š., tu dostal v nějaké části od I. S obžalovaným už nechce mít nic společného.
109. Z důkazů listinných bylo zjištěno, že mezi prodávající svědkyní M. S. a kupujícím D.Ž. byla podepsána kupní smlouva 10. 5. 2012, svědkyní u JUDr. Boháče v Uherském Hradišti a den předtím kupujícím na poště v Otrokovicích, přičemž se jednalo o nemovitosti v XXXXX, kupní cena byla sjednána na částku 2 850 000 Kč. Z obsahu smlouvy se podává, že část kupní ceny ve výši 430 000 Kč měla převzít prodávající od kupujícího před podpisem smlouvy. Oba potvrdili, že to nebylo pravdou. Dle kupní smlouvy další část kupní ceny měl být zaplacen do 30. 6. 2012 ve prospěch účtu společnosti XXXXX S. E., číslo XXXXX/XXXXX, kam byla převedena dne 31. 5. 2012 částka 1 530 000 Kč a zbývající částka ve výši 890 000 Kč měla být převedena ve prospěch účtu „převodce“ číslo XXXXX/XXXXX. Rovněž v tomto případě z bankovních informací bylo zjištěno, že účet údajného převodce je ve skutečnosti účtem J.F., kam tato částka byla přepsána a následně byla z ní část ve výši 855 000 Kč převedena na účet obžalovaného J.Š., který ji jako v předchozích případech následně obratem vybral. Soud dále provedl důkaz smlouvou o nájmu rodinného domu sepsanou mezi D.Ž. a M. S., dle které M.S. hradila měsíční nájemné 12 100 Kč. Jak zmiňovali svědkové, byla podepsána kupní smlouva a to 8. 6. 2020, kterou svědek D.Ž. příslušné nemovitosti prodal zpět rodinným příslušníkům svědkyně M.S. a to J.S. a J. Z. za kupní cenu 2 047 106,44 Kč.
110. Ke **skutku pod I./11)** výroku rozsudku soud vyslechl svědky P.M., D.V. a se souhlasem stran přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení V.R., která již zemřela.
111. **Svědčyně V. R.** k věci uvedla, že po zemřelém manželovi J.R. zdědila ideální polovinu domu č. p. XXXXX v katastrálním území XXXXX s přílehlými pozemky. Druhou polovinu obdržela dcera S.Š. a tato měla povinnost vyplatit sestře A.J. 100 000 Kč. Syn R.R. obdržel na území XXXXX půdní nemovitosti. S.Š. měla dluhy, vyřídila si hypotéku na dům v XXXXX, protože převedla svou polovinu domu na syna P.M. Vnuk po přepisu domu převzal veškeré závazky své matky na svou osobu, tedy povinnost vyplatit A.J. 100 000 Kč. Svědkyni je známo, že dcera S.Š. s vnukem P.M. vyřizovali nebankovní půjčku či úvěr snad u XXXXX z Kroměříže, kdy s nimi jednal pan Š. Svědkyni řekl její vnuk P. M., že si musí vyřídit úvěr ve výši necelých 900 000 Kč, že společnost XXXXX mu nabídla nějaké podmínky. Vše vyřizoval vnuk se svou matkou a s touto společností. Svědkyni přinesl obžalovaný Š. k podpisu smlouvu o zřízení zástavního práva ze dne 5. 4. 2012, poté zástavní smlouvu z 18. 10. 2012 a kupní smlouvu ze dne 6. 3. 2012 a dále smlouvu o nájmu rodinného domu ze dne 14. 10. 2012. Svědkyně uvedla, že tyto dobrovolně podepsala, její podpis byl ověřován na poště v Uherském Hradišti, nikdy si však obsah smluv nečetla, na poště k tomu neměla ani čas, věřila své dceři, že vše je v pořádku. Svědkyně uvedla, že neví, proč dům byl prodáván D.V., několikrát se na to dotazovala obžalovaného Š. a ten jí sdělil jen stručně, že to tak musí být podle zákona a že za 3 roky od podepsání smlouvy jí dům bude vrácen, když bude řádně hradit nájemné ve výši 7 700 Kč měsíčně. Svědkyně uvedla, že toto hradila na účet D.V. u ČSOB

až do 8. 4. 2015, kdy ukončila nájemní vztah s D.V., o čemž doložila do spisu doklad. Potom odjela se synem, vyzvedli D.V., odjeli do Zlína udělat převod elektřiny a plynu. Svědkyně uvedla, že jí není známo, kdo navýšil hypoteční úvěr o 600 000 Kč tedy na částku 1 445 000 Kč. Pokud je v kupní smlouvě uvedeno, že před jejím podpisem měli obdržet částku 255 000 Kč, pak potvrdila, že tuto neobdrželi. Ze strany D.V. se cítí být podvedena o částku 275 000 Kč, se kterou se připojila s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Svědkyně uvedla, že jí není známo, že částka ve výši 295 000 Kč měla být uhrazena společnosti XXXXX za poskytnuté služby. O dlužích vnuka P.M. nic bližšího neví.

112. **Svědék P. M.**, vnuk svědkyně R., před soudem uvedl, že společně s matkou S.Š. se účastnil jednání u společnosti XXXXX, na kterou je doporučila paní K.. U této měli vyřešit dle svědka údajné dluhy, chtěl pomoci babičce (což nekoresponduje s výpovědí svědkyně R., která hovoří o dlužích své dcery S.Š., které pak s převodem nemovitosti přešly právě na svědka P.M.). Svědek M. uvedl, že proběhly nějaké schůzky, neví, zda se jich účastnil obžalovaný Š., něco narychlo podepisovali na poště v Kunovicích, kde jim dokumenty předkládal k podpisu obžalovaný Š.. Společnost XXXXX jim měla zprostředkovat úvěr, aby se mohli zbavit těch dluhů, které byly ve výši cca 900 000 Kč. Vůbec neví, co domlouvali s obžalovaným Š., smlouvy mu byly předloženy k podpisu, neměli čas si je přečíst, ale podepisovali je v dobré víře. Měl je k nahlédnutí jen chvíli, ale nedalo se z nich moc vyčíst, byly tam kupní strana, prodávající strana, nějaké částky, víc si nepamatuje. Nějakou dobu pak v nemovitosti ještě bydleli a platili nájem asi 7 500 Kč měsíčně, po nějaké době vznikly nedoplatky, které po nich byly vymáhány. Na nátlak babičky ale všechno zaplatili, šlo snad o desetitisíce. To bylo na základě kontaktů obžalovaného Š., který svědkovi říkal, že vše musí zaplatit. Pak někdo přijel dům fotit s tím, že se bude prodávat, že se budou muset vystěhovat. Svědek tak učinil a jeho babička paní R. se posléze taky vystěhovala. Věc nedopadla tak, jak bylo původně s obžalovaným Š. domluveno. Svědek uvedl, že obžalovaný to měl podle něho od počátku připraveno, že se na nich obohatí. Bylo domluveno, že kupní cena byla stanovena na 1 700 000 Kč a pokud bylo nějaké ujednání, že před podpisem kupní smlouvy měli dostat 255 000 Kč, tak tyto peníze jim vyplaceny nebyly. Svědek zaplacení této částky urgoval, čekali až do doby, než je vystěhovali, a nakonec přišli o dům i o peníze a platili ještě něco navíc. Svědek uvedl, že neznal paní P.S. a není si vědom toho, proč by část kupní ceny za dům měla být převedena na její účet, protože paní S. nic nedlužil, ani jeho babička. Mezi listinami, které podepisovali, nebyl žádný doklad o tom, že přebírají nějakou hotovost od kupujícího pana V.. Rovněž neměli dohodnutou s obžalovaným Š. nějakou provizi za služby, které pro ně vykonával v souvislosti s převodem domu. Smlouvu o poskytnutí ekonomického a finančního poradenství společnosti XXXXX rovněž nepodepisoval.
113. **Svědék D.V.** uvedl v úvodu své výpovědi, že odmítá vypovídat, protože ve věci vypovídal už několikrát, stalo se to před mnoha lety a už si toho tolik nepamatuje. Poté, co byl poučen soudem, že z toliko důvodu, že si nevybavuje všechny skutečnosti, nemůže odmítnout podat svědeckou výpověď, sdělil k věci, že z obžalovaných zná obžalovaného Š., se kterým se řešila projednávaná věc, dostal se na něj přes známého J.F., kdy F. mu řekl, že pro něj má výhodnou nabídku. Nezná pana M. ani paní R.. Měl od nich údajně před 10 lety ve XXXXX koupit nemovitosti, neví, kolik za ně zaplatil. Netuší, kdo uhradil prodávajícím kupní cenu. V nemovitosti nebydlel, bydlela tam stále paní R.. Netuší, proč zakoupené nemovitosti prodávajícím nezaplatil. Nájemcům jako majitel domu žádnou výpověď nedával, všechno zprostředkoval obžalovaný Š., i ten přepis v bance, ale přesně si to nepamatuje. Účet v roce 2012 neměl, měl ho akorát u Poštovní spořitelny, to se pak zrušilo a měl jediný účet tentokrát v ČSOB. Pohyb na účtu kontroloval, ale neví, jaký tam pohyb byl, nikdy nedával příkaz k převodu peněz, ale stále splácí 285 000 Kč a sám neví, za co tato částka je. Tyto peníze nikdy neviděl, platí to bance, kde mu řekli, že splácí nějaký úvěr. Asi to souvisí s tím domem. Samozřejmě není spokojený, už se to tahá dlouho, byla to jeho vlastní chyba a blbost, že se do takové věci namočil. Teď, když něco podepíše, tak si to raději desetkrát přečte, je z toho ponaučený. V roce 2012 pracoval v XXXXX jako dělník a čistého si vydělal od 16 000 Kč a žádný

další majetek neměl. Pokud je mu známo, předmětný dům byl prodán, neví komu, muselo se to prodat, nic z toho nedostal a stále něco splácí. V závěru k dotazu obhájkyně zopakoval, že vypovídat ze začátku odmítl proto, že už vypovídal několikrát a že si to všechno nemůže pamatovat, žádný jiný důvod k tomu neměl.

114. Soud k předmětnému skutku provedl důkazy listinné a to kupní smlouvou ze dne 18. 10. 2012, dle které prodávající P. M. a V. R. prodali své nemovitosti ve XXXXX D.V. za částku 1 700 000 Kč. Dle smlouvy bylo dohodnuto, že část kupní ceny ve výši 255 000 Kč měla být uhrazena kupujícím před podpisem smlouvy, další část ve výši 295 000 Kč měla být převedena do 30. 11. 2012 na účet prodávajících číslo XXXXX/XXXXX a částka ve výši 1 150 000 Kč pak na účet společnosti XXXXX, s. r. o., číslo XXXXX/XXXXX. Smlouvu podepsal Petr M. na poště v Napajedlích a prodávající V. R. na poště ve Starém Městě. Soudem bylo zjištěno z vyžádaných bankovních informací, že zmíněný účet číslo XXXXX/XXXXX, který je ve smlouvě označen jako účet prodávajících, jejich účtem ve skutečnosti nebyl, ale jednalo se o účet obžalované P.S., která s převedenou částkou 295 000 Kč nadále disponovala, když velkou část z ní ve výši 290 000 Kč převedla na účet obžalovaného J.Š. číslo XXXXX/XXXXX. Již v přípravném řízení obžalovaný Š. dokládal vyjádření z 1. 7. 2015 (č. l. 2413), že svědky zmíněná částka 295 000 Kč měla představovat odměnu za provedení ekonomických finančních rozborů, kterou se prodávající zavázali uhradit na základě smlouvy o poskytnutí ekonomického a finančního poradenství společnosti XXXXX. Nelze však nezmínit tvrzení svědků, že žádnou takovou smlouvu nepodepsovali a nebyli dohodnuti na žádné takto vysoké finanční odměně. Je rovněž s podivem, pokud tato částka měla být odměnou pro společnost XXXXX, proč byla uhrazena na účet do věci údajně nijak nezainteresované P.S., která je poté převedla na účet obžalovaného J.Š., přičemž si z toho ponechala nepochybně odměnu za vědomou spolupráci, že přes její účet si takto skrytě obžalovaný Š. nechává přepisovat na svou osobu části kupní ceny, která měla být vyplacena prodávajícím. Obsahem spisového materiálu jsou rovněž smlouva o nájmu rodinného domu ze dne 18. 10. 2012, dle které se V. R. zavázala D.V. hradit nájemné 7 700 Kč měsíčně a dále smlouva o budoucí kupní smlouvě, dle které se D.V. zavázal nemovitost prodat zpět P.M. za kupní cenu 1 445 000 Kč a to dne 20. 10. 2012, avšak absentuje zde podpis P.M. a podpis D.V. není úředně ověřen. Dle výpisu z katastru nemovitostí ze dne 7. 10. 2020 se podává, že současnými majiteli předmětné nemovitosti ve XXXXXě jsou manželé J.S. a M.S. na základě kupní smlouvy ze dne 22. 9. 2016.
115. Soud se souhlasem stran četl výpověď otce obžalovaného **svědka L. Š.**, který uvedl, že nevěděl o tom, že by syn měl zařizovat nějaké úvěry, věděl o tom, že se syn zabývá finančními obchody. Po nějaké době se sám dostal ke smlouvě, která ho překvapila, a to výší úvěru, přičemž sám pochopil, že se jedná o lichvu, ale to se dozvěděl až s nějakým časovým odstupem. Svědek uvedl, že nemůže vyloučit, že pro obžalovaného Š. vykonával něco nepřímě, že udělal nějaký odhad nemovitosti. Odhady si objednávali přímo klienti. Má za to, že když byl jeho syn obžalovaný Š. cca před 6 lety (svědek byl vyslechnut v srpnu 2021), odsouzen pro lichvu a případ byl medializován, tak s touto činností přestal a věnoval se jí na jiné oblasti. Je mu známo, že družkou obžalovaného Š. je obžalovaná J.S.. Obžalovanou P.S. svědek nezná. K synovi je mu známo, že se zabýval v letech 2010 až 2016 finančním zprostředkováním, měl různé firmy, snad XXXXX, podrobnosti si nepamatuje. Pokud byly svědkovi předestřeny jména poškozených, pak uvedl, že si vybavuje pouze M.Ř. jako pedagoga. Z hlavy neví, že by pro tyto osoby mohl dělat odhady cen nemovitostí, ale vyloučit to nemůže. Určitě nezpracovával odhad ceny bytu v Kroměříži na ulici XXXXX, v němž aktuálně bydlí obžalovaný J.Š. s obžalovanou J. S.. Pokud jde o pracovníky bank, konkrétně ČSOB v Kroměříži, svědek uvedl, že s nimi jednal, zná Z.B., která byla zástupcem banky. Pokud svědkovi byly předestřeny jeho odhady na nemovitosti poškozených L.Č., dříve H., J. a F. D., M.S., P.M., pak uvedl, že si tyto nemovitosti vybavuje, má za to, že zadavatelé byly fyzické osoby, ale je to na formuláři banky, protože je to pro potřeby banky. Poškození ho museli kontaktovat a za odhad mu i zaplatit. Zadávat nebo zprostředkovat to však mohli i zaměstnanci banky. U těch odhadů je stanovení ceny děláno na základě porovnávací metody.

116. Soud upustil od navrhovaného důkazů výslechem svědkyně M.D., dcery svědka D., která se měla vyjádřit ke zpětnému převodu. Soud má za to, že objasnění zpětného převodu není nezbytné pro rozhodnutí ve věci samé.
117. Pokud jde o **další důkazy listinné**, které soud v hlavním líčení provedl, tak tak některé z nich byly postupem dle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy stranám k nahlédnutí a k návrhu obhajoby či z rozhodnutí soudu byly některé z nich čteny. Podstatná část důkazů listinných je zmíněna již shora u jednotlivých dílčích skutků, kdy se jedná zejména o kupní smlouvy, svěrečné smlouvy, smlouvy o hypotečních úvěrech k jednotlivým poškozeným a jejich nemovitostem a dále bankovní informace Komerční banky, České spořitelny a zejména ČSOB, ze kterých bylo zjištěno tak, jak je popisováno shora u jednotlivých skutků toky finančních prostředků, které měly představovat úhradu kupní ceny za prodávané nemovitosti poškozenými. K uvedeným převodům finančních prostředků je nutné poukázat na absenci právního důvodu, pro který byly finanční prostředky z hypotečních úvěrů sjednaných obžalovaným převedeny právě na účty svědků J.Š., P.S. a J.F., když tyto osoby s prodávajícími v uvedených případech neuzavřeli žádné smlouvy a jednotliví prodávající, tedy poškození, uvedli, že vůči daným osobám neměli žádné závazky či jakékoliv jiné nevypořádané vztahy, na základě kterých by část kupní ceny měli převádět komukoliv třetímu.
118. V rámci přípravného řízení trestního byla zdokumentována emailová komunikace z emailové schránky XXXXX@XXXXX, která byla obžalovaným Š. aktivně užívána od založení do roku 2014. V rámci této emailové komunikace byly dohledány emailové zprávy informativního charakteru a dále zprávy sloužící k doložení chybějící smluvní dokumentace, kdy se jedná o celkem 43 emailových zpráv, ke kterým byl sepsán obsahový přepis, kterým byl v hlavním líčení proveden důkaz. V letech 2010 až 2012 byla zajištěna emailová komunikace týkající se poškozených U., Ř., D. a dalších, kdy není bez významu nezmínit komunikaci obžalovaného Š., který například 21. 6. 2011 zaslal D. R. svoje osobní údaje k plné moci pro vyplacení exekuce B.U.. Dne 27. 6. 2011 notářská kancelář Skopala v Holešově poslala obžalovanému email s přílohou „Ř. dodatek č. 3“, kdy se jedná o dodatek ke svěrečné smlouvě z důvodu změny čísla účtu, kam má být zaslána úschova sloužící na úhradu pohledávky vůči manželům Ř., kdy číslo účtu je změněno na číslo XXXXX/XXXXX (účet P.K.). Obžalovaný přeposlal nájemní smlouvu manželů Ř., kde pronajímateli jsou P.Ch. a P.K., na email XXXXX@email.cz. Další komunikace obžalovaného Š. je zaznamenána i ve vztahu k Z.B. ze společnosti ČSOB, která mu posílá emaily s žádostmi o hypotéku např. pro A. M. s tím, aby ji nechal podepsat právě u svědka M..
119. Byl zajištěn email z 3. 11. 2011, jak už je zmíněn shora, kde obžalovaný Š. posílá do své emailové schránky zprávu s přílohou „Podnikatelský plán“, kde si rozepisuje způsoby, jak lze realizovat obchody, rozepisuje zde, jak si obchody zajišťuje, jakým způsobem probíhá přefinancování obchodů přes ČSOB a email obsahuje tabulku odvedené práce za období od 1. 2. 2011 do 30. 10. 2011. Rozvádí zde případ, když se provede výkup nemovitostí od klientů, je umožněno jim v nemovitosti bydlet za tržní cenu nájmu, pokud nájem neplatí, jsou vystěhováni, nemovitost se prodá na trhu s nemovitostmi nebo se seženou noví nájemníci. Obžalovaný dále popisuje další případ, kdy je klientovi poskytnuta půjčka s dobou trvání 3 roky a klient každý měsíc platí, tím se umořuje úrok a po době 3 let jej čeká splátka, která se rovná téměř půjčené částce., kterou nebude schopen klient zaplatit. Z tabulky se podává, jaký měl obžalovaný zisk z jednotlivých obchodů, kdy je zde zmiňována nemovitost v Kroměříži, obchod z 3. 6. 2011, dále v Holešově ze 4. 8. 2011 a v XXXXX a XXXXX, kdy zisk obžalovaného přesáhl 2 mil. Kč.
120. Další důkazy byly zajištěny při provedení prohlídky jiných prostor a pozemků a to v prostorách využívaných společností XXXXX, v Kroměříži, na ulici XXXXX, která proběhla 9. 10. 2018 za přítomnosti obžalovaného Š.. V pořadačích byly zajištěny listiny týkající se poškozených D., hypotéky ČSOB v Dubňanech, nájemce D., ale i dalších poškozených, jednotlivých obžalovaného „obchodních případů“ včetně originálů či ověřených kopií kupních smluv, zástavních smluv, návrhů na vklad, znaleckých posudků, plných mocí i listin týkajících se rekonstrukce bytu v XXXXX XXXXX v Kroměříži, listiny k tomuto bytu včetně kupní smlouvy a listin navazujících.

O domovní prohlídce byla vyrozuměna jednatelka společnosti obžalovaná J.S.. Soupis zajištěných dokumentů je obsahem svazku č. 19, kterými byl před soudem proveden důkaz, jedná se o originály smluv, když u výpovědi jednotlivých svědků jsou založeny pro přehlednost kopie dokladů. Mj. je na č. l. 4114 založeno uznání dluhu datované 1. 5. 2012, podle kterého měli F. D. a J.D. uznat, že obžalovanému dluží společně a nerozdílně 555 000 Kč, přičemž zde absentuje podpis F.D., hned na další straně je stejná písemnost stejného znění, která se má týkat toliko F.D. bez podpisů a uvedení data. Soud provedl důkaz rovněž příjmovými pokladními doklady z č. l. 4137 týkající se poškozených D., kdy dle 14. 3. 2013 měli přijmout od XXXXX částku 180 000 Kč a 9. 5. 2012 od M.S. 235 000 Kč. K uvedenému soud konstatuje, že aniž by měl mít potřebné znalosti z oboru písmoznalectví, je zcela evidentní, že podpisy poškozených F.D., J.D. jsou na obou potvrzeních naprosto odlišné.

121. Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy listinné, které byly doručeny či opatřeny po podání obžaloby. Soud provedl důkaz obžalobou Okresního státního zastupitelství v Kroměříži č. j. Zt 305/2018-431, která byla podána u Okresního soudu v Kroměříži 30. 10. 2020 na obžalovaného J.Š., R.D., M.Ř., M.L., Z.D., XXXXX, XXXXX, v likvidaci, XXXXX, pro trestný čin lichvy dle § 218 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl usnesením ze dne 9. června 2015, pod č. j. 8 T 141/2014-225 ve věci obžalovaného J.Š. dle § 223a odst. 1 tr. řádu a § 307 odst. 1 tr. řádu o podmíněném zastavení trestní stíhání obžalovaného J.Š. pro přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit 25. 11. 2010 v Českých Budějovicích na poškozeném J.M. a způsobit mu škodu nejméně 50 000 Kč. Zkušební doba byla stanovena na 2 roky, kdy dne 3. srpna 2017 rozhodl Okresní soud v Českých Budějovicích, že se ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání obžalovaný Š. osvědčil.
122. Okresní soud ve Zlíně rozhodl ve veřejném zasedání dne 9. května 2022 pod č. j. 3 T 48/2022-2417 rozsudkem, kterým schválil dohodu o vině a trestu mezi státním zástupcem a obviněnými J.Š., A. S. a O.H., kdy byl obžalovaný J.Š. uznán vinným zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. c), d) trestního zákoníku, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 34 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců. Dále mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 375 denních sazeb po 1 736 Kč denní sazby, tedy celkem ve výměře 651 000 Kč s tím, že bylo povoleno splácení peněžitého trestu v pravidelných měsíčních splátkách po 130 000 Kč. Ve zkušební době podmíněného odsouzení byla obviněnému uložena povinnost nahradit způsobenou škodu poškozeným finančním úřadům zastupujícím Českou republiku.
123. Soud provedl důkaz dohodou o náhradě škody, kterou předložil obhájce obžalovaného Š. a kterou obžalovaný uzavřel s poškozenou A.P. a z jejíhož obsahu bylo zjištěno, že se jí zavázal zaplatit škodu v celkové výši 950 000 Kč, kdy část náhrady škody ve výši 269 006,88 Kč zaplatí na účet poškozené do 3 dnů od uzavření dohody a ohledně části náhrady škody ve výši 680 993,12 Kč se zavazuje učinit vše pro to, aby tyto zajištěné finanční prostředky byly převedeny na účet poškozené. Svědkyně P. v rámci své výpovědi potvrdila, že dohodu uzavřela a část náhrady škody ve výši 269 006,88 Kč jí obžalovaný uhradil.
124. Soud provedl důkazy přihlášenými poškozených A.J., R. R., M.S. o připojení se s nárokem na náhradu škody, když všichni poškození tak učinili i v rámci svého výslechu již v přípravném řízení.
125. Obžalovaný Š. uzavřel dne 4. 11. 2022 dohodu o náhradě škody a narovnání vzájemných práv s M.Ř. a S.Ř., z jejichž obsahu bylo zjištěno, že obžalovaný jako dlužník tvrdí, že poskytl M.Ř. hotovostní platbu na kotel a další finanční prostředky v součtu okolo 100 000 Kč a dohodl se s poškozeným na vystavení směnky na cca 120 000 Kč s tím, že tato platba se uhradí z následné kupní ceny z prodeje bytu. Ze smlouvy se podává, že obžalovaný Š. se s věřiteli dohodl na provizi ve výši cca 200 000 Kč, kterou si rovněž započel na úhradě škody. Obžalovaný Š. si dále započel částku 60 000 Kč jako vyplacené odstupné nájemníkům bytu, do kterého se následně poškození

přestěhovali ve výši 60 000 Kč, dále si započel daň z převodu nemovitosti ve výši 66 000 Kč a dále zde obžalovaný písemně tvrdí, že věřitelům uhradil v průběhu roku 2011 a 2012 patrně ve dvou hotovostních platbách 200 000 Kč až 250 000 Kč v restauraci na potřeby úhrady nároku stavební firmy na rekonstrukci bytu ve XXXXX ulici, takže z toho důvodu moderují poškození zde v postavení věřitelů skutečný škodní nárok vůči obžalovanému na cca 650 000 – 680 000 Kč. Obžalovaný se zavázal poškozeným zaplatit 500 000 Kč do 3 dnů od uhrazení tohoto narovnání.

126. Orgány Policie ČR 7. 11. 2022 k obžalované S. soudu sdělily, že užívá osobní motorové vozidlo značky BMW RZ XXXXX, které je dle registru vozidel (č. l. 4562) evidováno na provozovatele XXXXX, když dle úplného výpisu z obchodního rejstříku je obžalovaná S. od 6. března 2019 jednatelkou právě této firmy, takže pokud před soudem uvedla, že nepracuje ve společnosti XXXXX, ale toliko v XXXXX v Kroměříži, pak nevytvářela pravdu, když prokazatelně má i další podnikatelské aktivity.
127. K návrhu obhajoby soud zjišťoval u Finančních úřadů pro Zlínský kraj a Jihomoravský kraj, dle místa převáděných nemovitostí, které jsou předmětem tohoto trestního řízení, zda u jednotlivých nemovitostí byly zasílány nabývací tituly nebo vyrozumění o vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí, jakou formou byly listiny zasílány a zda došlo k jejich řádnému převzetí. Sdělení finančních úřadů v některých případech jsou odmítavé, v některých případech sdělují, komu listiny zaslali. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště ve Vyškově potvrdilo jako správce daně, že paní A.P. zaplatila na dani z převodu nemovitosti částku 41 295 Kč a z převodu nemovitosti ve věci kupní smlouvy V-4916/2011-712 dne 4. 6. 2012 ve výši 25 000 Kč a dne 10. 12. 2014 byla daňová povinnost doplacena. Ke skutku pod bodem I./5) k poškozeným K. Katastrální úřad pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Uherské Hradiště sdělil, že dle tehdejší právní úpravy po provedení vkladu práva nebyla neodesílaná vyrozumění o provedení vkladu, ale vracely se smlouvy s doložkou o provedení vkladu práva, v daném případě všechny 4 kupní smlouvy s vyznačenými doložkami si osobně převzal na katastrálním úřadě dne 3. 11. 2011 J.Š.. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště v Hodoníně sdělil k poškozeným D., že byla uhrazena daň z převodu nemovitosti kupujícími.
128. Státní zástupkyně soudu postoupila emailovou zprávu, kterou obdržela od V.H. dne 22. 11. 2022, kdy z této bylo zjištěno, že na internetu si všiml, že Krajský soud ve Zlíně rozplétá lichvářské aktivity pana J.Š., kdy jeho matka I.H. s tímto člověkem v roce 2014 měla své zkušenosti, kdy na základě smlouvy jí měl půjčit cca 200 000 Kč a po roce po ní na základě různých pokut vymáhat 20 mil. Kč a matka tak skončila v insolvenčním řízení. Státní zástupkyně k emailu sdělila, že byl postoupen příslušnému policejnímu orgánu k posouzení.
129. K osobám obžalovaným soud provedl důkaz opisy z evidence rejstříku trestů fyzických osob z 22. 11. 2022, kdy z nich bylo zjištěno, že obžalovaná P.S. a obžalovaná J.S. nemají záznam. Naproti tomu obžalovaný J.Š. zde má k uvedenému datu 6 záznamů, kdy první je z roku 2011, odsouzení vyslovil Okresní soud v Kroměříži pod sp. zn. 3 T 146/2010 pro přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, uložený peněžitý trest byl zaplacen, zákaz činnosti byl obžalovaným vykonán. Okresní soud v Kroměříži uznal obžalovaného Š. vinným přečinem dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku trestním příkazem ze dne 29. 4. 2011 pod sp. zn. 1 T 81/2011, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, který byl 1. 1. 2013 amnestován. Další uložený trest zákazu činnosti v trvání 24 měsíců dílem vykonal, dílem bylo podmíněně upuštěno od výkonu jeho zbytku a ve zkušební době se 11. 10. 2016 odsvědčil. Obžalovaný Š. byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži z 13. 10. 2015 pod sp. zn. 9 T 20/2015 (soud provedl důkaz tímto spisem), kdy byl uznán vinným trestným činem lichvy dle § 218 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců a ve zkušební době se osvědčil 23. 12. 2019. Obžalovanému soud uložil rovněž trest zákazu činnosti v oblasti zákazu výkonu činnosti ve zprostředkování a poskytování spotřebitelských úvěrů na dobu 3 let, tento obžalovaný Š. vykonal 23. 6. 2019. Soud

zabral finanční prostředky ve výši 970 000 Kč společnosti XXXXX. Obžalovaný Š. byl dále odsouzen Okresním soudem v Benešově 22. 11. 2018 pod sp. zn. 10 T 115/2018, kde byl trestním příkazem uznán vinným přečinem dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, byl mu uložen peněžitý trest, který zaplatil 8. 1. 2019 a zákaz činnosti rovněž vykonal.

130. Rozsudkem Okresního soudu v XXXXX sp. zn. 20 T 131/2017 byl J.Š. uznán vinným skutkem popsáním pod bodem I./6) výrokové části tohoto rozsudku, kdy se obdobného podvodného jednání dopustil v listopadu a v prosinci 2011 v XXXXX na manželech M. a F. Č. a způsobil jim škodu 649 498 Kč. Za to byl rozsudkem Okresního soudu v XXXXX shledán vinným přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a za sbíhající přečin lichvy dle § 218 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži 13. 10. 2015, č. j. 9 T 20/2015-690, mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, byla mu uložena povinnost během zkušební doby zaplatit způsobenou škodu. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti v oblasti zprostředkování a poskytování spotřebitelských úvěrů na dobu 3 let a peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po 3 000 Kč. Soud rozhodl i o povinnosti nahradit poškozeným škodu. O odvolání obžalovaného Š. rozhodoval Krajský soud v Ostravě 31. 5. 2021, který usnesením pod č. j. 5 To 12/2021-974 dle § 256 trestního řádu jeho odvolání jako nedůvodné zamítl. O dovolání obžalovaného Š. rozhodl usnesením Nejvyšší soud pod č. j. 7 Tdo 1212/2021-1046 dne 12. 1. 2022, který zrušil rozsudek Okresního soudu v XXXXX sp. zn. 20 T 131/2017 a usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 5 To 12/2021 a to ve výroku o trestu. Okresní soud v XXXXX pak dne 25. 8. 2022 pod č. j. 20 T 131/2017-1110 vydal nový odsuzující rozsudek nad obžalovaným Š., kde při nezměněném výroku o vině rozhodl o trestu, kde rozhodl v podstatě shodně jako v rozsudku z 12. 10. 2012, pouze snížil peněžitý trest. O odvolání obžalovaného Š. proti tomuto rozsudku rozhodoval Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 12. 12. 2022 č. j. 5 To 306/2022-1189, kdy nově rozhodl ve výroku o trestu a obžalovanému Š. uložil dle § 209 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let a 6 měsíců s tím, že jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn, kdy neshledal splnění zákonných podmínek pro uložení souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Kroměříži z 13. 10. 2015 sp. zn. 9 T 20/2015. Obžalovanému uložil pak toliko podmíněný trest odnětí svobody, trest zákazu činnosti již neuložil s ohledem na zásadu zákazu změny k horšímu, neboť se ve věci odvolal toliko obžalovaný. Krajský soud obžalovanému Š. neuložil ani peněžitý trest, kdy zvážil jeho příjmy a vysoké dluhy obžalovaného a stanovenou povinnost zaplatit poškozeným škodu.
131. Pro úplnost soud konstatuje k opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, že poslední odsouzení nad obžalovaným Š. vyslovil Okresní soud ve Zlíně dne 9. 5. 2022 č. j. 3 T 48/2022-2417, kdy tento rozsudek je již konstatován shora (odst. 121). Soud provedl rovněž důkaz obžalobou, která je v současné době projednávána, která se týká obžalovaného a dalších spoluobžalovaných fyzických i právnických osob a je projednávána u Okresního soudu v Kroměříži.
132. Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaní jsou bez jakýchkoliv pochybností vinni jednáními popsány ve výrokové části rozsudku.
133. Obžalovaný Š. v hlavním líčení v úvodu své výpovědi uvedl, že se cítí částečně vinen a souhlasí s právní kvalifikací, nesouhlasí však s výší škody, nicméně v průběhu jeho výpovědi soud dospěl k závěru, že takto pojaté prohlášení obžalovaného nelze pokládat za úplné a upřímné doznání, když následně zpochybňoval tvrzení svědků, výši způsobené škody, průběh skutkového děje, který se naopak snaží vysvětlit způsobem, aby svoji trestní odpovědnost minimalizoval. Nelze nezmínit obsah emailové komunikace obžalovaného, ve které byl zajištěn mj. podnikatelský plán, který si obžalovaný sám ze schránky XXXXX@XXXXX dne 3. 11. 2011 odeslal zpět na tentýž email, přičemž z obsahu tohoto plánu a možností „realizovatelných obchodů“, je případ, kdy se provede výkup nemovitostí od klientů a lidem je umožněno v nemovitosti dále bydlet za tržní cenu nájmu, což svědčí pro promyšlenost a sofistikovanost trestné činnosti obžalovaného. Tento zamýšlený

podnikatelský plán směřující k obohacení se na úkor poškozených obžalovaný realizoval jednáním popsáním ve výrokové části rozsudku ad I. a v návaznosti na něj ad II. Obžalovaný tento nezpochybnitelný důkaz v rámci své výpovědi nemohl zpochybnit. Za podstatné soud považuje tvrzení svědků z řad poškozených, které soud bere za hodnověrné, když se v jejich výpovědích neprojeví podstatné rozpory, popisují skutkový děj shodně, jejich výpovědi korespondují s důkazy listinnými. Poškození popsali, za jakých okolností s nimi obžalovaný jednal, kdy si nejdříve získal jejich důvěru, vystupoval solidně, pak již další jednání probíhala v rychlosti, smlouvy je nenechal podepisovat doma, ale vozil je zpravidla před ukončením pracovní doby na různé pošty i do vzdálenějších míst, i když pro ověření podpisu byl blíže městský úřad, poškození zpravidla dle svých tvrzení neměli možnost si ani přečíst ujednání všech písemností, které jim obžalovaný předkládal k podpisu, či je nečetli z důvodu plné důvěry k obžalovanému Š.. Obžalovaný tak prokazatelně ve všech případech zneužil tíživé finanční situace poškozených a jejich nedostatečné obezřetnosti a zkušeností v oblasti finančních služeb a pod příslibem zbavení hrozících exekucí je přesvědčil k prodeji jejich nemovitosti, uváděl je v omyl o dalším osudu těchto nemovitostí, jakož i o kupní ceně za tyto nemovitosti vyplacené. V uzavřených kupních smlouvách koncipovaných obžalovaným bylo jasné uvedeno, jak bude vypořádána kupní cena, kdy část peněz bude vyplacena poškozeným v postavení prodávajících v hotovosti před podpisem smlouvy, část bude použita na splacení dluhů poškozených a část bude poukázána na jejich účet. Z těchto tří položek však vůči poškozeným byla splněna jen jedna, a to úhrada jejich závazků. Poškození shodně popřeli, že by před podpisem smlouvy obdrželi od kupujících či kohokoli jiného jakoukoli hotovost a rovněž svědkové z řad kupujících potvrdili, že nikomu statisícové částky uvedené ve smlouvách v hotovosti neplatili, byli mladí, s malým měsíčním příjmem a neměli tak ani možnost uvedené částky uhradit a nikdo včetně obžalovaného Š. jim o takové povinnosti nic nesdělil. Zbylé dvě položky obžalovaný poškozeným slíbil, avšak nevyplatil. Součet těchto dvou položek – údajně vyplacené hotovosti a doplatek kupní ceny pak představují ve svém souhrnu škodu, kterou obžalovaný svým nezákonným jednáním způsobil, tj. při zahrnutí pokračujícího jednání ad I./6) v celkové výši 9 292 139 Kč. Ačkoliv rovněž obžalovaný poškozeným ústně sliboval, že po splacení sjednaných úvěrových smluv si budou moci nemovitosti převést zpět na své osoby, kupní smlouvy žádné takové ujednání neobsahovaly a poškozeným nebylo garantováno právo na vrácení nemovitého majetku, když navíc obžalovaný jim sliboval něco, co jim slíbit nemohl, pokud nebyl v postavení samotného prodávajícího, ale toliko zprostředkovatele.

134. Pokud jde o třetí část kupní ceny, na jejichž úhradu obžalovaný zajistil prostředky prostřednictvím hypotečních úvěrů – vyplacení doplatku na účet prodávajících, pak bylo prokázáno a obžalovaný to ani nerozporuje, že do kupních smluv, obžalovaný uvedl či nechal uvést čísla účtů nikoli prodávajících, ale čísla účtů kupujících, kteří finanční prostředky obratem vybírali a předávali obžalovanému, či odlišných osob, ve věci prodeje nijak nefigurujících, kteří opět buď peníze vyzvedli a předali obžalovanému či k nim měl obžalovaný přístupová data a z nichž následně z kupní ceny poskytnuté finanční prostředky převedl na své účty, jak se přehledně podává z výpisů jednotlivých bankovních účtů a rovněž z neměnných výpovědí svědků, na jejichž účty tyto finanční prostředky byly převedeny namísto na účty poškozených, kterým náležely. Soud konstatuje absenci právního důvodu, pro které byly finanční prostředky z hypotečních úvěrů sjednaných obžalovaným Š. převedeny na účty svědků J.Š., P.S. a J.F., když bylo prokázáno jak z výpovědí těchto svědků, tak zejména z výpovědí svědků z řad poškozených, že se Š., S., F. prodávající v uvedených případech neuzavřeli žádné smlouvy a jednotliví prodávající uvedli, že vůči daným osobám neměli žádné závazky či jakékoliv jiné nevypořádané vztahy, na základě kterých by část kupní ceny měli převádět komukoliv třetímu. Přesto bylo zjištěno z výpovědí svědků, ale zejména z výpisů z účtů získaných z bankovních informací, že část kupní ceny v rádech statisíců na účty těchto třetích osob bylo připsáno. Z výpovědí svědků J.Š. a J.F. bylo zjištěno, že oni sami své účty neovládali či jednal na pokyn obžalovaného – svědek Š. ad II./1), když přístupové údaje k účtům předali hned po zřízení účtu právě obžalovanému Š. tak, že prokazatelně to byl toliko obžalovaný Š., kdo mohl rozhodovat, jak budou finanční prostředky z úvěrů rozděleny, kdy část těchto prostředků nechal převést na účty

zmíněných svědků a následně tyto převedl na svůj účet a měl je plně k dispozici, kdy je často obratem i v hotovosti vybral. Soud je přesvědčen, že jediným důvodem, proč takto obžalovaný Š. jednal, byla jeho snaha, aby jeho jméno nefigurovalo na prvním místě adresátů podvodně vylákaných finančních prostředků a aby tak byl zastřen faktický stav věci, tedy jeho snaha o vyvedení části finančních prostředků z úvěrů právě v jeho prospěch, kdy se jednalo u skutku ad II. o celkovou částku 2 810 000 Kč. Stran hodnověrnosti výpovědí svědků Šrámka, F., ale i dalších, kteří vystupovali jako tzv. bílí koně na pozici kupujících P.Ch., P.K., T.U., P.Š. a další, tak tito vypovídali v podstatě shodně, že byli ať přímo obžalovaným nebo zprostředkovaně přes svědka M., nakontaktovaní na obžalovaného a pak pod příslibem lehkého výdělků byli obžalovaným přesvědčeni k uzavření nějakých smluv o jejichž obsahu neměli v podstatě ani potuchy, často nevěděli, že ani kupují nějaké nemovitosti a to za odměnu v rádech 10 000 až 30 000 Kč s tím, že pro ně věc v podstatě končila a až s odstupem několika let se dozvěděli v případě, že poškození nespláceli ve formě sjednaného nájmu splátky hypotečního úvěru, že jsou povinni tyto hradit sami a až tehdy zjistili, že je obžalovaný Š. svým jednáním dostal do velmi nepříznivé finanční situace, což se odrazilo ve ne lichotivých výrazech, kterými obžalovaného v závěru svých výpovědí titulovali. Svědkové P.Ch., P.K., J.F., J.Š., P.Š., T.U., M.S., D.Ž. a D.V. shodně potvrdili, že neměli zájem nemovitosti poškozených kupovat. Svědkové shodně popřeli, že by v rámci nějakého ujednání před podpisem kupní smlouvy zaplatili poškozeným z řad prodávajících statisícové částky jako část kupní ceny, když v té době byli mladého věku, neměli žádný velký příjem, zpravidla pracovali jako dělníci, měsíční příjem v průměru dosahoval cca 16 000 Kč, takže by ani neměli z čeho uvedenou částku zaplatit. K uvedenému obžalovaný soudu sdělil, že tato „záloha“ byla sjednána jen fiktivně pro účely vyřízení hypotečního úvěru, který byl bankami poskytován jen do výše 80 % odhadnuté hodnoty nemovitosti, jejíž koupě byla hypotékou spolufinancována a banka si tak ověřovala bonitu klientů. Zmínění svědkové, sjednání bílí koně na pozici kupujících shodně uvedli, že v podstatě neměli zájem o koupi žádné nemovitosti a neměli finanční prostředky na zaplacení údajné zálohy a stejně tak neměli na to, aby spláceli hypoteční splátky. Uvedené jednoznačně vyvrací obhajobu obžalovaného Š. a naopak potvrzuje závěr o jeho vině, že jeho tvrzení o předchozích úhradách, tzv. záloh, byla součástí jeho promyšleného podvodného jednání, které směřovalo nejen k samotným poškozeným, ale potažmo i k bankám, které poskytly hypoteční úvěr, které mylně informoval o bonitě klientů. Je obvyklé, pokud by poškození z řad prodávajících měli zájem prodat nemovitost a sami by si sjednali osobu solventních kupujících bez jakéhokoliv zprostředkovatele, kterým v daném případě byl obžalovaný Š., nepochybně by požadovali po kupujících kupní cenu ve 100% výši odhadní ceny a nikoliv jen obžalovaným Š. zmiňovanou 80% výši jejich hodnoty. Nelze nezmínit, že se obžalovaný některým z „nabíraných“ kupců představoval pod falešným jménem M.N. či M.S., nepochybně z důvodů, aby zakryl svoji pravou totožnost a pokud by bylo pátráno po osobě, která nezákonný obchod sjednala a profitovala z něj, tak aby nebyl dohledán. Pokud by obžalovaný měl zájem jednat legálně, skutečně pomoci poškozeným, jak zmiňuje na svoji obhajobu, jistě by neměl důvod vystupovat pod falešným jménem. Z výpovědí svědků se podává, že skutečnou totožnost obžalovaného seznali, až když o něm byl natočen pořad a tento proběhl v televizi. Obžalovaného pak identifikovali před soudem.

135. Úmyslným promyšleným jednáním obžalovaného Š. se poškození dostali do mnohem tíživější finanční situace, než byli předtím, než s nimi začal řešit jejich dluhy, protože jak se podává z jejich výpovědí, byť měli dluhy v některých případech i vysoké splátky těchto dluhů, které je tížily, přesto tyto byly splatné po dobu maximálně dvou, tří let, naproti tomu obžalovaný poškozeným údajně vypomohl tím způsobem, že měli splácet hypotéku, která byla sjednána na dobu třiceti let, takže i v případě, že by po nějaké době došlo k zpětnému převodu nemovitosti na poškozené, což však nebylo smluvně nijak ošetřeno, tito by museli přistoupit k hypotéce a tuto platit po desetiletí, takže by je dluhy tížily po mnohem delší dobu, než předtím, než se dostali do kontaktu s obžalovaným Š..

136. Pokud obhajoba tvrdí, že si za vše můžou poškození, kteří měli být obezřetní, sami si situaci přivodili, mohli si smlouvy přečíst, pak je třeba zmínit, že právě získání si důvěry a následné podvedení poškozených je podstatou trestného jednání s podvodným úmyslem. Obžalovaný po celé řízení až do hlavního líčení nehovořil o tom, že by s poškozenými měl za sjednání dohody mezi nimi a sjednanými kupci sjednanou nějakou odměnu, až v hlavním líčení přišel s obhajobou, že za sjednání převodu nemovitostí a zaplacení dluhů poškozených měl získat statisícové odměny, což však jednoznačně rozporovali slyšení poškození a rovněž svědkové z řad kupujících. Kupní smlouvy u jednotlivých poškozených neobsahují ujednání o sjednané provizi pro obžalovaného Š. ani žádná další ujednání o tom, že by část kupní ceny bylo možno použít na úhradu daně z převodu nemovitostí či jakékoliv jiné platby či že by s jakoukoliv částí kupní ceny mohl obžalovaný volně nakládat. Pokud se až v průběhu soudního řízení snažil obžalovaný prostřednictvím advokáta majetkově vypořádat s poškozenými, pak k předloženým dohodám soud konstatuje, že jsou krajně nevýhodné pro poškozené a i v nich obžalovaný uplatňuje nároky dříve nesjednané, nepochybně s vědomím, že poškození budou spokojeni, pokud jim na náhradě zaplatí alespoň část ze skutečně způsobené škody, vědom si toho, že poškození, kterým byla způsobena škoda v letech 2011, 2012, již po více jak 10 letech nepočítali s tím, že se ještě nějakých peněz domohou a pokud jim bude zaplacena aspoň část způsobené škody, pak toto odsouhlasí a podepíše. Soud s tímto postupem obžalovaného a jím zmocněného advokáta nesouhlasí, má za to, že tyto dohody opět byly uzavřeny ze strany poškozených v tísní, protože když např. Ř. byli slyšeni k obsahu dohody, že jim bude vyplaceno namísto 1,6 mil. Kč pouze 500 000 Kč, s tímto souhlasili a v této smlouvě jsou uvedeny některé částky, které si obžalovaný započel ve statisících s uvedením cca, aniž by byly doloženy nějakými doklady a bylo možné je považovat za skutečné, k těmto přistoupili.
137. Obžalovaná J.S. před soudem nevyprávěla, soud proto vycházel z její v podstatě nikoliv detailní výpovědi z přípravného řízení, tuto soud neshledává hodnověrnou, naopak v návaznosti na další provedené zejména listinné důkazy soud nemá pochybnosti o tom, že se trestné činnosti obžalovaná S. dopustila. Provedené důkazy jednoznačně prokazují, že obžalovaná S. nabyla do svého vlastnictví od společnosti XXXXX, za kterou jednal obžalovaný J.Š., její přítel, se kterým má dvě nezletilé děti, bytovou jednotku v Kroměříži, na ulici XXXXX, krajně pochybným způsobem. Kupní smlouva zněla na cenu za částku 1 000 000 Kč, která je pro obžalovanou evidentně více než výhodná, když z výpisu z katastru nemovitostí je známo, že tato bytová jednotka byla prodávána manželé Ř. dne 3. 6. 2011 za částku 2 200 000 Kč a následně 15. 5. 2013 koupena XXXXX jednajícím obžalovaným Š. za 1 200 000 Kč, když z výpisu z účtu společnosti bylo zjištěno, že kupní cena zaplacená nebyla. Jak z výpovědi obžalované S., tak obžalovaného Š. se podává, že ještě před převodem bytu na obžalovanou S. společnost XXXXX, jejímž byl obžalovaný předsedou představenstva, prováděla v bytě rozsáhlou rekonstrukci, která si vyžádala náklady ve výši 500 000 Kč až 750 000 Kč. I s ohledem na trh s nemovitostmi a stoupající cenu nemovitostí je pak s podivem, že dohodnutá sjednaná kupní cena činí toliko 1 000 000 Kč. Obžalovaný Š. se hájí tím, že zrekonstruováním nemovitosti se její hodnota nezvyšuje, kdy tuto obhajobu považuje soud za zcela zvláštní, nevěrohodnou, když je všeobecně známo, že naopak rekonstrukce zvyšují hodnotu nemovitostí. Stejně tak tvrzení obžalovaného Š., že XXXXX, jejímž jménem jednal a v podstatě on za tuto společnost nemovitost prodával, končila, proto se chtěla zbavit majetku za nižší cenu, stěží může obstát, i by přicházela v úvahu spíše snaha, co nejvíce majetek zhodnotit. Vše je nutné zasadit do celkového kontextu, tedy, proč obžalovaný Š. nemovitost převáděl, respektive XXXXX, za kterou jednal a která ji koupila od svědků P. Ch. a P.K., kteří byli tzv. bílými koni, kteří za sjednanou odměnu od obžalovaného Š. na sebe nechali převést tuto bytovou jednotku od manželů Ř., aniž by sami platili hypotéku. Prokazatelně se jednalo o dlouhodobě plánovaný „obchod“ (viz mailová komunikace obžalovaného z 3. 11. 2011) obžalovaného Š., který aby zastřel svůj záměr získat nemovitost Ř., počkal nějakou dobu, nemovitost přes společnost XXXXX zhodnotil a pak, aby jeho jméno oficiálně nikde nefigurovalo, ji jako zástupce prodávajícího převedl na osobu nejbližší, tedy svoji družku obžalovanou S., se kterou tam se dvěma nezletilými dětmi do současné doby bydlí. Pokud byla obžalovaná S. dotázána, z čeho financovala sjednanou kupní cenu

1 000 000 Kč, pak uvedla, že měla nějaké prostředky z dědictví, nějaké finanční prostředky získala focením aktů. Nicméně z bankovních informací bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že jednak na účet prodávající společnosti XXXXX finanční prostředky za zaplacení kupní ceny ze strany obžalované S. či kohokoliv jiného nedošly, a stejně tak, pokud jde o výpis z účtu obžalované S. nejenom v roce 2016, ale několik let před tím a několik let poté, nevykazují žádné, rozhodně ne statistické částky, které by byly vloženy nebo vybrány, naopak na účtu měla obžalovaná připsány pouze příspěvky na bydlení, rodičovské dávky a podobné dávky. Obžalovaný Š. zmiňoval, že převzal kupní cenu od obžalované v hotovosti a ta mu je předala na základě dokladu o převzetí, který se zavázala obžalovaná S. předložit orgánům činným v přípravném řízení trestním, nicméně nestalo se tak, do protokolu sama uvedla, že žádný doklad nedohledala. Soud má za to, že ho dohledat ani nemohla, protože žádný neexistoval, neboť sjednanou značně podhodnocenou kupní cenu za předmětnou nemovitost nezaplatila. Bylo prokázáno, že obžalovaná S. se vůbec nestarala o to, jaké dluhy vážnou na předmětné nemovitosti, přičemž se jednalo o hypoteční úvěry, nezajímala se o existující zástavu, splátky hypotečního úvěru, které byly bytem jistěny, což by skutečný reálný nabyvatel jakékoliv nemovitosti dělal jako první ještě před podpisem kupní smlouvy, kdy by si ověřil, jaké závazky na kupované nemovitosti vážnou a zda je tedy koupě výhodná. Jak se podává z výpovědi obžalovaného Š. i svědků Ch. a K., tak na bedrech posledně zmiňovaných nadále vážne hypotéka k předmětné nemovitosti a je to obžalovaný, který prostřednictvím nějakých dalších skrytých společností jim platí měsíční splátky, i když je to, jak uvedli svědkové, často se zpožděním. Z protokolu o provedení prohlídky nebytových prostor, která byla realizovaná v kancelářských prostorách společnosti XXXXX, s. r. o., jednatelky J.S., bylo zjištěno, že zde byly zajištěny listiny včetně originálů či ověřených kopií kupních smluv, zástavních smluv, návrhů na vklad, znaleckých posudků a plných mocí jednotlivých obchodních případů, které se týkají trestné činnosti obžalovaného Š.. Na základě uvedeného soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaná S. získala tyto listiny od obžalovaného, když další osoby, které by je mohly mít v dispozici neznala. Z těchto i z okolností převodů, nezaplacení kupní ceny, stanovené nízké kupní ceny, si musela být vědoma toho, že na sebe převádí věc, kterou získal obžalovaný Š. nezákonným jednáním. Obhajoba zmíněná v závěrečné řeči obhájkyne, že by každý kupující musel dělat detektivní práci, aby zjistil, jaká byla dřívější kupní cena, pak není relevantní s ohledem na celkové počínání obžalované S. shora popsané. Stejně tak tvrzení, že obžalovaná kupovala nemovitost od osoby blízké a její ostražitost byla snížena, nemůže obstát. Obžalovaná S. je dospělá, dle své výpovědi s bohatými životními zkušenostmi, takže by jistě v případě, že by musela vynaložit milion korun, dostatečně zjišťovala, zda její finance nebudou ohrožené. Nakonec sama obhajoba hodnotí přístup obžalované jako ledabylý, což je však ve světle provedených hodnověrných důkazů velmi mírně řečeno. Obhajoba přitom zcela pomíjí prokazatelný fakt, jak se do firmy obžalované dostaly originály listin, smluv, které se týkají trestné činnosti obžalovaného Š. a v návaznosti na to i skutku ad III. výroku rozsudku.

138. Obžalovaná S. po celé trestní řízení využila práva k věci se nevyjádřit a neuplatnila žádnou obhajobu. Po provedeném dokazování má soud za zcela jednoznačně prokázané, že obžalovaná P.S. se dopustila jednání popsánoho po body IV./1), 2) výrokové části rozsudku, když z důkazů listinných, zejména kupní smlouvy i z výpovědi svědků B.U., M.U. i svědka J.F., se jednoznačně podává, že v rozhodné době koupě 8. 7. 2011 byla známou obžalovaného Š. a přistoupila na jeho návrh, aby zakoupila nemovitost v XXXXX č. p. XXXXX, od vlastníků U.. Kupní smlouvu obžalovaná S. podepsala a převedla na sebe nemovitosti poškozených, avšak prokazatelně neposkytla jakoukoliv protihodnotu, nepodílela se žádným způsobem na hrazení splátek, sjednané úvěrové smlouvy, když bylo zjištěno, že jak na koupi bytu a domu, tak na splácení splátek plynoucích z úvěrové smlouvy neměla žádné finanční prostředky. Obžalovaná S. se jako majitelka nemovitosti o nemovitost nestarala, nebyla na žádné prohlídce, neřešila nic ohledně oprav, jak se podává z výpovědi svědků U.. O nemajetnosti obžalované S. vypovídal rovněž svědek F., svědek H. ji označil za „výpitku“. Pokud za situace, kdy obžalovaná S. v době koupě i následně byla zcela bez výrazných možností dostát svým závazkům vůči poškozeným U., z jejího následného jednání

je jednoznačně prokázané, že si byla vědoma toho, že prodávajícím kupní cena nebyla řádně uhrazena a nemovitosti získala do svého vlastnictví podvodným jednáním obžalovaného Š., jak je popsáno pod bodem I./3) výroku rozsudku. Nelze odhlédnout od dalšího popisovaného jednání ve výpovědích poškozených U., týkající se obžalované S., které bylo krajně nevhodné, razantní, znevažující poškozené, které je mělo vést k tomu, aby bylo možné nemovitost převést na další osobu, nepochybně z důvodu, když bylo známo, že trestná činnost může být odhalena, aby tak obžalovaná S., která úzce spolupracovala se svým otcem svědkem M. S., získali nějaké další finanční prostředky. To se jim zdařilo, když dům koupili příbuzní poškozené M. U., svědci D.H. a V.H., když svědkyně H. poukázala částku 708 674 Kč za prodej nemovitosti na účet svědka M.S. u ČSOB, který jej obratem převedl na účet u Raiffeisenbank a. s. Organem činným v přípravném řízení trestním se podařilo zajistit peněžní prostředky ve výši 708 674 Kč na účtu majitele a disponenta svědka M.S. a soud již pravomocně rozhodl, že tyto finanční prostředky byly vydány poškozené U., takže dílem byla pokryta škoda, kterou jí obžalovaný svým nezákonným jednáním způsobil. Pokud svědek S. jako nejbližší příbuzný obžalované S. se jí svou výpovědí snažil pomoci a vyvinít ji s tvrzením, že jeho dcera měla finanční prostředky na zakoupení nemovitosti, když jí půjčil 300 000 Kč, následně uvedl, že tuto částku jí daroval a na zbytek si měla brát hypotéku, nicméně sám uvedl, že dcera je vyučená v oboru kuchař, číšník a pracovala toliko v dělnických profesích a v určitém období byla i delší dobu bez zaměstnání a byla registrována na úřadu práce. Uvedené naopak potvrzuje, že obžalovaná byla bez výraznějších finančních prostředků, které by jí koupí nemovitosti umožňovaly. Uvedené bylo prokázáno rovněž důkazy listinnými. Soud tvrzení svědka S. o solventnosti jeho dcery obžalované S. považuje za nevěrohodné vedené snahou dceři pomoci, když sám byl na věci zainteresován. V souvislosti s tím tak, jak už je zmíněno shora, jak se podává z bankovních informací od ČSOB, obžalovaná S. ze svého účtu 10. 10. 2011 ve Zlíně vybrala v hotovosti částku 740 000 Kč, která byla na její bankovní účet připsána téhož dne bez jakéhokoliv právního důvodu, přičemž se jednalo o částku, která byla určena na úhradu kupní ceny v souvislosti s prodejem nemovitostí poškozené A.P. viz skutek pod bodem I./4) výroku rozsudku. Tyto finanční prostředky dle sjednané smlouvy měly být uhrazeny na účet prodávající poškozené A.P. a nikoliv na účet obžalované S.. Obžalované S. tak bylo známo, že tyto finanční prostředky jí nenáleží a naložila s nimi nezákonným způsobem, kdy je jako neoprávněný příjemce nevrátila na účet, ze kterého byly poskytnuty s tím, že jí nepřísluší, ale naopak je obratem vybrala celé v hotovosti, byť nebylo prokázáno, že by je předala přímo obžalovanému, i když se tato skutečnost s ohledem na další obvyklé případy u svědků, kteří potvrzují výběr v hotovosti, která představovala část kupní ceny a následné předání obžalovanému Š., přímo nabízí. Soud tak nemá důvod pochybovat, že i v tomto případě se tak stalo. Soud neklade obžalované S. za vinu, že by jí bylo známo nezákonné jednání obžalovaného Š. s poškozenou P., nicméně muselo jí být jasné, že původ peněz, které získala a které jí byly neoprávněně připsány na její účet, je nelegální a že se tak účastní poškození dalších osob, tj. osob, kterým finanční prostředky po právu náležely.

139. Soud tak uzavírá, že na základě provedeného dokazování má za jednoznačně prokázané, že se obžalovaní dopustili jednání, kterým tímto rozsudkem byli uznáni vinnými.
140. Obžalovaný J.Š. jednáním popsaným pod body I./1) – 11) výroku rozsudku naplnil po všech stránkách znaky skutkové podstaty zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, když v deseti případech popsaných ve výroku rozsudku pod body I./1) – 5), 7) – 11) společně s případem, o kterém pravomocně rozhodl Okresní soud v XXXXX rozsudkem ze dne 12. 10. 2020, č. j. 20 T 131/2017-919, ze dne 25. 8. 2022, č. j. 20 T 131/2017-1110 ve spojení s rozsudkem Krajského soud v Ostravě ze dne 12. 12. 2022, č. j. 5 To 306/2022-1189, kterého se dopustil vůči poškozeným manželům M. a F. Č., shodným předem promyšleným sofistickým způsobem poškozeným, kteří byli v těžké životní situaci, ve finanční tísní, zprostředkoval uzavření série smluv, zejména kupní smlouvy, na to navazující zástavní smlouvy, úvěrové smlouvy, přičemž je od počátku uváděl úmyslně v omyl v tom směru, jakým způsobem celá situace bude řešena, kdy poškození předpokládali, že z prodeje nemovitostí budou uhrazeny jejich závazky, které

představovaly pouze část odhadní kupní ceny nemovitosti, a zbývající část kupní ceny jim bude uhrazena na účet a budou mít možnost dle informací obžalovaného získat prodané nemovitosti zpět. Obžalovaný z toho, co poškozeným slíbil splnil pouze jednu část a to, že z kupní ceny nemovitostí byly uhrazeny dluhy poškozených. Poškození neobdrželi před podpisem kupní smlouvy statisícové částky, které jsou uvedeny ve smlouvách, neobdrželi ani zbytek kupní ceny a ve smlouvách absentovalo rovněž ujednání a speciální ustanovení, které by prodávajícím případně navrácení nemovitosti garantovalo, jak obžalovaný sliboval. Poškození ve většině případů neznali osoby kupujících, za které obžalovaný jednal, takže pokud sám v uvedených případech obžalovaný nebyl kupujícím, nemohl poškozeným garantovat splnění ústního ujednání. Obžalovaný Š. si prokazatelně úmyslně vybíral osoby v tíživé životní situaci a to nejenom v důsledku dluhů některého z vlastníků nemovitostí, ale soud z výpovědí svědků zjistil, že často byli těžce nemocní nebo jim umírali jejich nejbližší, takže se nacházeli v takovém stavu, že chtěli mít celou situaci co nejdříve za sebou, obžalovaný na ně působil solidně, získal si svým přesvědčivým solidním vyjednáváním jejich důvěru a z tohoto důvodu si často ani nepřčetli ujednání smluv, které podepisovali. Nelze odhlédnout od toho, že obžalovaný měl rovněž promyšleno, jakým způsobem znemožní poškozeným, aby si případně svoji snahu prostudovat smlouvy nemohli realizovat. Obžalovaný tak často poškozené úmyslně vmanipuloval do situace, kdy podepsali smlouvy, aniž by se řádně seznámili s jejich obsahem. Nelze přitom vyloučit s ohledem na tvrzení poškozených, že neměli dostatečné vzdělání a zejména ani žádné zkušenosti s převody nemovitostí, že pokud by si smlouvy četli, že by měli nějaké výhrady k jejich obsahu, když vycházeli zejména z přesvědčivého jednání obžalovaného a s tím, co jim sdělil, jak bude celá situace probíhat, což samozřejmě se zcela radikálně lišilo od následné skutečnosti. Obžalovanému Š. od počátku bylo známo, že poškozeným nebude vyplacena sjednaná kupní cena, když v kupních smlouvách, jejichž znění sám vyhotovil či nechal vyhotovit a které byly zajištěny při prohlídce nebytových prostor ve společnosti obžalované J.S. v originálech, že v těchto nejsou uvedeny účty prodávajících, tedy poškozených, ale úmyslně do nich uváděl čísla účtů od prodávajících odlišných osob, takže od samého počátku vůbec neměl v úmyslu tyto části kupních cen poškozeným zaplatit. Přes účty prostředníků výběrem v hotovosti a následným předáním obžalovanému se ve většině případů ke statisícovým částkám dostal právě obžalovaný Š. právě jednáním tak, jak je popsáno v bodech I./5), 7), 8), 9), 10), 11), jak je popsáno pod body II./ad 1) – 6) výrokové části rozsudku, do kupních smluv úmyslně uvedl jako čísla účtů údajných prodávajících čísla účtů odlišných osob, od nichž následně z kupní ceny poskytnuté finanční prostředky převedl či nechal převést na své účty či kdy od těchto osob převzal takto získané finanční prostředky v hotovosti. Tímto jednáním pod bodem II. obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015, neboť tímto jednáním získal do své dispozice celkovou částku 2 810 000 Kč, které pocházely z trestného činu podvodu, jak je popsáno pod bodem I. výrokové části rozsudku. Tato škoda dle § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku přesahuje spodní hranici značné škody, která je dána zákonem částkou 1 mil. Kč. V případě trestného činu podvodu soud jednání obžalovaného posoudil podle nyní účinného trestního zákoníku právě s ohledem na změnu hranice výše škod ve smyslu § 138 trestního zákoníku, neboť v době spáchání činu by celkově způsobená škoda obžalovaným ve výši 9 292 138 Kč přesahovala hranici škody velkého rozsahu, která v době trestného jednání obžalovaného byla dána spodní hranicí 5 000 000 Kč. Podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro obžalovaného příznivější. Pro obžalovaného je s ohledem na novelu ustanovení § 138 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., který zvýšil spodní hranici škody velkého rozsahu na částku nejméně 10 mil. Kč, příznivější. Škoda způsobená obžalovaným tak dle § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku dosahuje dle současně platného trestního zákoníku hranici škody značné, byť na samé horní hranici a téměř se blíží hranici škody velkého rozsahu. Dle ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku soud jeho jednání kvalifikoval dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kde je sazba nižší od 2 do 8 let odnětí svobody. Pokud jde o zločin

legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku, pak nový trestní zákoník nevyznívá ve prospěch obžalovaného, proto soud užil trestní zákoník účinný v době, kdy se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Svým jednáním úmyslně zastřel původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a spáchal takový čin ve vztahu k věci značné hodnoty, tedy přesahující hodnotu 1 000 000 Kč, a tímto jednáním pro sebe získal značný prospěch, prokazatelně částku vyšší jak 2 800 000 Kč. V případě obou zločinů se jedná o pokračování v trestném činu dle § 116 trestního zákoníku, když jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem a naplňovaly skutkovou podstatu trestného činu podvodu ad I./1) až 11) a legalizace výnosů z trestné činnosti ad II./1. až 6), kdy byly spojeny stejným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Není pochyb o tom, že obžalovaný v případě obou zločinů jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, trestnou činnost páchal po delší dobu, promyšleně, veden jedinou snahou podvést poškozené a získat statisícové až milionové finanční prostředky ve svůj prospěch.

141. Obžalovaná J.S. byla uznána vinnou pod bodem III. výroku rozsudku zločinem podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku ve znění účinném v době spáchání trestného činu, když nový trestní zákoník pro obžalovanou není příznivější. Předmětem útoku tohoto zločinu je cizí věc nebo jiná majetková hodnota získaná trestným činem nebo jako odměna za takový trestný čin, přičemž není rozhodné, jakým trestným činem tato věc nebo jiná majetková hodnota byla získána. Objektivní stránku u tohoto zločinu obžalovaná naplnila tím, že na sebe převedla věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, v konkrétním případě obžalovaným Š. a po určitou dobu měla možnost nakládat a měla ve své dispozici cizí věc či majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem, v konkrétním případě nemovitost v Kroměříži představující bytovou jednotku na ulici XXXXX č. XXXXX, kterou do současné doby ve své dispozici má a užívá ji. Převedení je možné ve smyslu trestního zákoníku různým způsobem, ať již darem, (což je součástí závěrečné řeči obhajoby obžalované, a i to by naplňovalo skutkovou podstatu uvedeného zločinu), koupí směnou či postoupením, v uvedeném případě u obžalované S. se tak stalo fiktivní koupí nemovitosti. Tuto nemovitost obžalovaná S. nabyla do svého vlastnictví za sjednanou kupní cenu v hodnotě nejméně 1 mil. Kč, což je značná škoda ve smyslu § 138 trestního zákoníku a o takovou částku se nezákonně obohatila. Soud má za prokázané, že obžalovaná se uvedeného zločinu dopustila nejméně v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem musela vědět, že původ bytu není legální, což se podává zejména na shora zmíněné okolnosti sjednané úhrady kupní ceny za byt, postoj obžalované S. k závazkům vážnoucím na bytě. Ve smyslu zákona pachatel naplní subjektivní stránku trestného činu podílnictví i v případě, že nezná všechny skutkové okolnosti činu spáchaného jinou osobou, hlavním pachatelem, v daném případě obžalovaným Š., kterým byla věc získána. V případě podvodného jednání s nemovitostmi naprosto postačí srozumění obžalované o tom, že takovým jednáním mohla být způsobena škoda. Úmyslné zavinění je v jednání obžalované dovozeno zejména z řady shora uvedených skutkových okolností, tedy že pravidelné splátky úvěru sjednaného 20. 6. 2011 hradí od roku 2013 obžalovaný Š. aktuálně prostřednictvím několika společností, a proto tak nemůže obstát argument obžalované, že kupní cena v dojednané výši reflektovala uvedenou pohledávku, když tuto neplní ani ji nijak neplnila a v budoucnu plnit nehodlala, přičemž jako nabyvatelka zmíněné nemovitosti nepochybně musela vědět o existenci takovéto pohledávky vážnouce na nemovitosti. Ze všech prokázaných skutečností obžalované S. muselo být známo, že původ bytu není legální.
142. Obžalovaná P.S. jednáním popsaným pod body IV./1) a IV./2) výroku rozsudku naplnila znaky skutkových podstat dvou zločinů legalizace výnosu z trestné činnosti, v prvním případě dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku účinném v době, kdy se trestné činnosti dopustila, neboť nová právní úprava pro ni není příznivější, když podpisem kupní smlouvy obžalovaná do svého vlastnictví přijala nemovitosti, aniž by za ně zaplatila jakoukoliv protihodnotu a převedla tak na sebe věc, která byla výnosem z trestné činnosti konkrétně obžalovaného J.Š., který

se jí dopustil skutkem popsaným pod bodem I./3) výrokové části rozsudku. Hodnota předmětné nemovitosti byla nejméně 1,65 mil. Kč a dosahovala tak značné škody ve smyslu § 138 trestního zákoníku. Účelem toho, že obžalovaná S. vystupovala jako kupující nemovitostí U. bylo napomáhání obžalovanému Š. zastřít původ věci či podstatně ztížit nebo znemožnit zjištění původu věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky. Ve druhém případě IV./2) pak obžalovaná S. naplnila znaky skutkové podstaty trestného činu dle § 216 odst. 1 alinea 1, odst. 3, písm. b), c) trestního zákoníku, když prostřednictvím svého bankovního účtu umožnila obžalovanému Š., aby takto získal finanční prostředky pocházející z trestné činnosti, a to konkrétně z jednání popsaného pod bodem I./4) výrokové části rozsudku, když obžalovaná nechala na svůj účet převést částku 740 000 Kč, která představuje částku větší hodnoty ve smyslu § 138 trestního zákoníku, která neměla být připsána na její účet, ale měla být zaslána na účet prodávající poškozené A.P.. Obžalovaná S. prokazatelně tyto finanční prostředky bez jakéhokoliv právního důvodu přijala a obratem je vybrala v hotovosti a použila dále neznámým způsobem. Její jednání soud rovněž posoudil jako úmyslný zločin. Soudem užitá právní kvalifikace se pak odvíjí od výše způsobené škody, respektive prospěchu, kdy v prvním případě je prospěchem obžalované hodnota nemovitosti dle kupní smlouvy 1 650 000 Kč a ve druhém případě je pak prospěchem, ať už obžalované či další osoby celá finanční hotovost, kterou neoprávněně vybrala ze svého účtu ve výši 740 000 Kč. V případě právní kvalifikace jednání obžalované pod bodem IV./2) soud užil stávající trestní zákoník, který je s ohledem na stanovení rozsahu výše škody dle § 138 trestního zákoníku pro obžalovanou příznivější, neboť novela zvýšila hranici pro značnou škodu z 500 000 Kč na 1 000 000 Kč a jednání obžalované, kterým způsobila škodu 740 000 Kč dosahuje hranice značné škody, resp. značného prospěchu, který je dána spodní hranicí 100 000 Kč. V případě obou trestných činů obžalovaná S. jednala úmyslně, a to nejméně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když v případě nemovitosti obžalovaná nezaplátila ani část kupní ceny, nepodílela se na hrazení splátek sjednané úvěrové smlouvy, neměla k dispozici žádné finanční prostředky, musela si být nejméně vědoma nelegálního původu nemovitosti a účelovosti provedené změny vlastnictví, která sloužila jen k zastření faktického stavu. V případě skutku pod bodem IV./2), byť obžalovaná nemusela mít přesnou představu o původu finančních prostředků, muselo jí být jasné, že původ je nelegální a že svým jednáním se účastní poškození jiné osoby, které po právu tyto finanční prostředky náležely.

143. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ve smyslu ust. § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalovaného po činu, zejména snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky činu. Soud přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou je jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

144. Obžalovaný Š. se svým úmyslným jednáním dopustil společensky velmi závažné trestné činnosti, kterou páchal po dobu více jak 1 roku a kterou ohrozil zájem společnosti na ochraně majetku fyzických i právnických osob. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek, ochrana majetkových práv se poskytuje bez ohledu na druh a formu vlastnictví. Právo vlastnit majetek je jedním ze základních lidských práv zakotvených v článku 11 Listiny práv a svobod, podle jehož odstavce 1 má každý právo vlastnit majetek. Vedle zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku byl obžalovaný Š. uznán vinným pod bodem II. rovněž zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015. Objektem posledně citovaného zločinu je rovněž cizí majetek ve vztahu k věcem nebo k jiným majetkovým hodnotám získaným trestným činem nebo jako odměna za něj.

Tím je poskytována i ochrana majetkovým vztahům na finančních trzích, na trhu výrobků a služeb a na ostatních trzích, pokud jde o původ peněz a jiných majetkových hodnot, tedy je chráněn i zájem na čistotě majetkových vztahů. Legalizace výnosů z trestné činnosti napomáhá tomu, aby zůstal beze změny stav vytvořený základním, tedy hlavním trestným činem, zpravidla podvodem, jak tomu bylo i v tomto případě, na který legalizace navazuje. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného Š. je v projednávaném případě zvyšován nejen dobou páchaní trestné činnosti, ale rovněž tím, že se dopustil dvou závažných úmyslných zločinů, a rovněž způsobem provedení těchto trestných činů, zejména zločinu podvodu. Obžalovaný nejednal nahodile, ale dopustil se cíleným, plánovaným, do detailů promyšleným způsobem útoku proti majetku těch nejzranitelnějších osob, které si takto cíleně vybíral za předmět svého podvodného jednání, když poškození byli osoby zpravidla s nižším vzděláním, neorientující se ve finanční sféře, v nákupu, prodeji realit, obžalovaný u nich svým jednáním vzbudil důvěru a v konečném důsledku jim přivodil mnohem závažnější tíživější osobní a rodinnou situaci, než v které se nacházeli předtím, než se s obžalovaným seznámili. V celkovém souhrnu obžalovaný způsobil poškozeným škodu zločinem podvodu ve výši 9 292 138 Kč, která se téměř blíží hranici škody velkého rozsahu dle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, která je v současné právní úpravě stanovena spodní hranicí 10 mil. Kč. Právě z tohoto důvodu, jak je shora zmíněno, soud užil trestního zákoníku nyní účinného, a nikoliv účinného v době, kdy se obžalovaný trestné činnosti dopustil, neboť v té době byla stanovena spodní hranice škody velkého rozsahu 5 000 000 Kč a právní kvalifikace jednání obžalovaného u trestného činu podvodu by byla mnohem závažnější a byl by ohrožen trestní sazbou od 5 do 10 let odnětí svobody. Rovněž zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti se obžalovaný dopustil pokračujícím jednáním šesti dílčími skutky páchanými v období od října 2011 do října 2012, kterým způsobil celkovou škodu ve výši téměř 3 mil. Kč, která tedy rovněž výrazně přesahuje spodní hranici škody značného prospěchu. Nelze přehlédnout, že obžalovaný po dlouhá léta nejevil sebemenší snahu zaplatit, byť minimální částky, na vylákaných částkách a pokud až po nařízení hlavního líčení a zahájení dokazování obžalovaný prostřednictvím zvoleného advokáta začal oslovovat poškozené a s některými uzavřel dohody o narovnání, pak z jejich obsahu se podává, že i tyto vykazují známky poškozené co nejvíce krátit na jejich právech, započít si důkazně nepodložené statisícové částky, kdy obžalovaný nepochybně počítal s tím, že poškození na tyto dohody přistoupí, aby po cca 10 letech dostali zaplacenou alespoň nějakou částku, což se mu v případě některých poškozených podařilo. Obžalovanému přitěžuje, že pro majetkovou trestnou činnost nestojí před soudem poprvé, z výchovných trestů si nevzal ponaučení, naopak trestnou činnost opakuje, a to i poté, kdy se dopustil trestných činů, kterými byl tímto rozsudkem uznán vinným. Uvedené dokládá, že obžalovaný využije každé vhodné situace k tomu, aby se obohatil na úkor dalších fyzických či právnických osob či státu, když posledním rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně z 9. května 2022, č. j. 3 T 48/2022-2417 byl s dalšími dvěma osobami uznán vinným opět zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. c), d) trestního zákoníku, jehož se dopustil se spolupachatelem 131 dílčími skutky, kdy zneužili krizová opatření vyhlášená v souvislosti s výskytem koronaviru SARS a snažili se neoprávněně vylákat kompenzační bonusy za situace, kdy byl vyhlášen na území České republiky nouzový stav a způsobil České republice milionové škody. Z citovaného se podává, že obžalovaný Š. je osobou, která cíleně již od svých mladých let realizuje úmyslnou majetkovou trestnou činnost vedenou jediným cílem získat na úkor poškozených neoprávněně statisícové až milionové prostředky, tyto poškozeným nevrátit a užít je pouze pro sebe. Až v závěrečné řeči obžalovaným zmíněné, že ho mrzí, jak vše proběhlo, rozhodně není upřímnou lítostí. Pokud by byla jeho slova míněna vážně, pak by se obžalovaný alespoň slovně poškozeným před soudem omluvil, než je atakoval. Obžalovaný staví finanční prostředky vysoko v žebříčku svých životních hodnot, což vyplývá i z toho, že před podáním obžaloby a vlastně i před soudem byla státní zástupkyně ochotna přistoupit na dohodu o vině a trestu, ovšem za podmínky, že by se obžalovaný zcela doznal a zaplatil celou způsobenou škodu, což obžalovaný neakceptoval a musel si být tak vědom toho, že mu v případě, že bude uznán vinným, bude rozsudkem uložen citelnější trest, než v případě, že by uzavřel dohodu o vině a trestu, kdyby bylo možné užít

zmírňovacího ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody dle § 58 odst. 3 trestního zákoníku. Nemůže obstát ani obhajoba obžalovaného, že mu v době páčání trestné činnosti bylo 21 let, když již v té době měl zkušenosti s trestním řízením, byl a je dospělou, svéprávnou osobou, plně trestně odpovědnou, povinnou nést následky za své jednání. Protože se obžalovaný trestných činů dopustil předtím, než byl vyhlášen soudem I. stupně odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, v daném případě se jedná o rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze 9. 5. 2022, č. j. 3 T 48/2022-2417, byl obžalovanému ukládán trest souhrnný dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovanému byl ukládán rovněž trest společný dle § 45 trestního zákoníku, který je ukládán za pokračování v trestném činu tak, jak je konstatováno shora ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Nové Jičíně, sp. zn. 20 T 131/2017. Úvodem rozsudku soud proto dle § 45 odst. 1 trestního zákoníku zrušil výrok o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v XXXXX a na to navazující rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2022, č. j. 5 To 306/2022-1189, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrociích o vině svůj podklad a následně byl zrušen výrok o trestu ohledně odsouzeného J.Š. z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 9. 5. 2022, č. j. 3 T 48/2022-2417, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k nimž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Za zločiny, kterými byl uznán vinným tímto rozsudkem, a další zločin podvodu, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 3 T 48/2020, přihlížejí rovněž k dílčímu pokračujícímu skutku pod bodem I./6) výrokové části rozsudku, soud v rámci nejpřísnější trestní sazby, která je dána v ustanovení § 209 odst. 4 trestního zákoníku rozpětím od 2 do 8 let odnětí svobody obžalovanému Š. vyměřil společný souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let, tj. vyměřený mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, přihlížejí ke shora zmíněným výrazně přitěžujícím skutečnostem, k tomu, že obžalovanému je trest ukládán za 3 zločiny, kterých se dopouštěl po delší dobu a způsobil jimi vysokou mnohamilionovou škodu. Uložený trest odnětí svobody v této výměře je ze zákona nepodmíněný. Pro jeho výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Protože obžalovaný úmyslným trestným činem získal pro sebe, potažmo i pro jiného, majetkový prospěch, soud mu vyměřil rovněž trest peněžitý a to ve výměře 50 denních sazeb po 20 000 Kč denní sazby, tedy v celkové výši 1 000 000 Kč. S ohledem na způsobenou škodu, nejde o trest přísný, soud při jeho výměře zohlednil preferenci náhrady škody poškozeným. Protože již v rámci trestu, k němuž byl ukládán trest souhrnný, soud povolil dle § 68 odst. 5 trestního zákoníku splácení peněžitého trestu v pravidelných měsíčních splátkách po 130 000 Kč, soud i u nyní uloženého peněžitého trestu umožnil jeho splácení po těchto splátkách, kdy poslední splátka bude činit 90 000 Kč, splatných nejpozději do každého posledního dne v měsíci a pokud tak obžalovaný nebude činit včas, ztratí výhodu splátek a bude povinen zaplatit zbytek peněžitého trestu v celé zbývající výši. Soud má za nezbytné pro dosažení účelu trestu uložit obžalovanému rovněž dle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti v oblasti zprostředkování spotřebitelských úvěrů na středně dlouhou dobu v trvání 5 let, aby i po výkonu trestu odnětí svobody bylo obžalovanému zabráněno, aby mohl v páčání obdobné trestné činnosti pokračovat.

145. Pokud jde o obžalovanou J.S., ta byla uznána vinnou toliko jediným zločinem podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku a je ohrožena trestní sazbou od 2 do 6 let odnětí svobody. V případě obžalované S. soud zohlednil v její prospěch, že dosud žila řádným způsobem života, nemá záznam v opise z rejstříku trestů fyzických osob, nebylo zjištěno, že by poté, kdy se dopustila trestné činnosti v roce 2016, tj. před více jak 7 lety, se dopustila jakéhokoliv, byť mírnějšího protiprávního jednání. Nad svým jednáním neprojevila lítost, z jejího postoje před soudem je patrné, že si zcela neuvědomuje závažnost svého jednání. S ohledem na její osobu, způsob života, výši způsobené škody, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, je soud přesvědčen, že v jejím případě postačí k dosažení účelu trestu mírnějšího trestu odnětí svobody, který jí byl vyměřen v rámci trestní sazby od 2 do 6 let odnětí svobody na samé spodní hranici, tj. v trvání 2 let a jeho výkon podmíněně odložil na kratší zkušební dobu v trvání 2 let. Pro dosažení

účelu trestu však soud považuje za nezbytné uložit obžalované dle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku rovněž trest propadnutí věci a to bytové jednotky číslo XXXXX, nacházející se v Kroměříži na ulici XXXXX č. XXXXX, jejímž vlastníkem je právě obžalovaná J.S., neboť se jedná o profit, výnos z trestné činnosti, ke kterému se obžalovaná dostala neoprávněně. Poté, co byt propadne, bude realizován jeho prodej a případně z něj mohou být uspokojeny nároky oprávněných poškozených.

146. Rovněž u obžalované P.S. soud v její prospěch zohlednil, že dosud žila řádným způsobem života, nebyla soudně trestána a nemá záznam pro přestupky. Je rovněž třeba přihlídnout k tomu, že trestné činnosti se dopustila před více jak 11 lety a od té doby žila řádným životem. Jedná se tak o polehčující okolnosti. V neprospěch obžalované svědčí, že spáchala 2 úmyslné zločiny. Nelze pominout nevhodný způsob jednání obžalované s poškozenými, který měl svůj díl na nepříznivé životní situaci poškozených U.. Obžalovaná také neprojevila sebemenší lítost, neměla snahu s poškozenými se vypořádat. V minulosti byla obžalovaná opakovaně vedena u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, pobírala příspěvky na bydlení, na živobytí. Přihlížeje ke všem zmíněným rozhodným skutečnostem, je soud přesvědčen, že v rámci trestní sazby uvedené v § 216 odst. 3 trestního zákoníku, která je dána rozpětím od 2 do 6 let odnětí svobody, je možné obžalované vyměřit trest ještě při spodní hranici trestní sazby, tedy v trvání 2 let a 6 měsíců. Rovněž v případě této obžalované soud s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem a délce doby, která uplynula od spáchání trestných činů, výkon trestu podmíněně odložil na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 let, kdy má za to, že i z tohoto ryze výchovného trestu si obžalovaná vezme ponaučení a do budoucna se žádné další trestné činnosti nedopustí.
147. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení. Zákonnými předpoklady, za nichž soud rozhodne o nároku poškozeného v adhezním řízení je, aby nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích byl v trestním řízení uplatněn řádně a včas, tj. do zahájení dokazování v trestním řízení. S nárokem na náhradu škody se připojili zpravidla všichni poškození, a to již v přípravném řízení, když k věci podali svědectví, případně svůj nárok upravovali následně písemně poté, co byli obesláni jako svědkové soudem. Žádný z poškozených, kteří se připojili s nárokem na náhradu škody se ani v pozdější době nevzdal svých procesních práv. Soud ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Při rozhodování o stanovení rozsahu povinnosti obžalovaného k náhradě škody u jednotlivých poškozených, soud vycházel ze škody, kterou jim způsobil úmyslným trestním jednáním, kterým byl tímto rozsudkem uznán vinným, tak jak je stanoveno u jednotlivých skutků ad I./1) -11) výroku rozsudku.
148. Soud o nárocích poškozených rozhodl následujícím způsobem:
149. Pokud jde o manžele Ř., každý z nich se připojil s nárokem na náhradu škody 800 000 Kč, což je polovina ze způsobené škody obžalovaným 1 600 000 Kč. Obžalovaný jim na náhradě škody zaplatil 500 000 Kč, kterou tedy soud odečetl a obžalovaného zavázal, aby M.Ř. a S.Ř. zaplatil každému na náhradě škody částku 550 000 Kč. Soud nezohlednil ujednání z dohody o vypořádání, neboť částky zde započtené obžalovaným nemají oporu v provedeném dokazování. K. S. se připojil s nárokem na náhradu škody s částkou 83 333,33 Kč, která odpovídá jeho podílu na celkově způsobené škodě ve výši 500 000 Kč, E.S. s částkou 333 333,33 Kč. Škodu obžalovaný

poškozeným neuhradil, proto je povinen jim uvedeně částky zaplatit. Pokud jde o poškozené M.U. a B.U., pak v případě tohoto jednání vůči těmto poškozeným se podařilo v přípravném řízení zajistit finanční prostředky ve výši 708 674 Kč, které budou vráceny poškozeným a soud o tom již rozhodl, proto tuto částku odečetl od celkově způsobené škody 1 150 000 Kč. Obžalovanému tak zbývá zaplatit na náhradě škody 441 326 Kč, přičemž třetina z této částky, což je podíl poškozeného U., představuje částku 147 108 Kč a zbývající část ve výši 294 216 Kč je škoda, kterou je povinen zaplatit obžalovaný poškozené M.U.. Jak již bylo zmíněno shora, se svědkyní A.P. se obžalovaný vypořádal dílem tím způsobem, že jí soudem byla vrácena zajištěná finanční částka 680 993,12 Kč a částku 269 006,88 Kč jí obžalovaný proti potvrzení a jak i potvrdila ve své výpovědi svědkyně P., zaplatil, takže pokud jde o tuto poškozenou, byla odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když v průběhu svého výslechu tento svůj nárok nevzala zpět. S poškozenými K. se obžalovaný nevypořádal žádným způsobem, byl uznán vinným, že jim způsobil škodu v celkové výši 860 000 Kč, soud proto obžalovanému uložil povinnost, aby každému z poškozených, tedy R.K., J.K. a M.K. zaplatil každému částku ve výši 286 666,67 Kč, které představují třetinu ze způsobené škody. Obžalovaný byl dále uznán vinným, že úmyslným trestním jednáním způsobil škodu ve výši 567 640 Kč poškozené L.Č., dříve H., a tato je v příčinné souvislosti s úmyslným trestným činem, který byl tímto rozsudkem uznán vinným, tak je tomu u všech poškozených, a proto mu soud uložil povinnost tuto škodu v plné výši poškozené zaplatit. Pokud jde o poškozené D., pak v průběhu dokazování bylo zjištěno, že ze způsobené škody 355 000 Kč zaplatil obžalovaný V. D. 100 000 Kč, takže tato částka byla odečtena od způsobené škody a obžalovaný byl zavázán škodu uhradit ve zbývající části 255 000 Kč. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená J.D. s částkou 1 200 000 Kč. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že jí byla úmyslným trestným jednáním obžalovaného způsobena škoda ve výši XXXXX0 000 Kč, proto byl obžalovaný zavázán, aby škodu v této výši poškozené zaplatil. Se zbytkem nároku na náhradu škody pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená M.S. se připojila s nárokem na náhradu škody s částkou 1 581 XXXXX,90 Kč. V jejím případě bylo z důkazů zjištěno, že jí obžalovaný úmyslným trestním jednáním způsobil škodu ve výši 1 320 000 Kč, proto obžalovanému byla uložena v rozsudku povinnost tuto škodu zaplatit a se zbytkem nároku na náhradu škody byla poškozená Milana S. odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. V případě skutku týkající se poškozené V.R. a P.M. bylo zjištěno, že v průběhu řízení poškozená V. R. zemřela a po ní nastoupili dědici R. R., A.J. a S.Š., které po ní dědily rovným dílem. Polovina ze způsobené škody 550 000 Kč, patří dědicům poškozené, které byly rozděleny na třetinu, tedy obžalovaný byl zavázán zaplatit R.R., A.J. a S.Š. každému z nich 91 666,67 Kč. Poškozený P. M. se v přípravném řízení připojil s nárokem na náhradu škody s částkou 275 000 Kč, přičemž v průběhu řízení obžalovaný na náhradě škody poškozenému zaplatil 127 500 Kč. Obžalovanému tak zbývá uhradit poškozenému P.M. na náhradě škody částku 147 500 Kč a k tomu byl soudem ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán. Vzhledem k tomu, že do pokračujícího trestního jednání obžalovaného byl pojat skutek pod bodem I./6) výroku rozsudku, za které byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v XXXXX, který byl tímto rozsudkem zrušen jak ve výroku o vině i trestu a výrocích navažujících, tedy ve výroku o náhradě škody, soud přejal do svého rozhodnutí výrok, kterým dle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovaného zaplatit na náhradě škody M. Č. částku 649 498 Kč, přičemž i tato poškozená byla se zbytkem nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Zlín 7. února 2023

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu